

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

Nr. 5

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

19 DECEMBER 1994

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	151
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	153
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	160
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	160
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	161
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	164
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	164
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	167
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	172
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	182
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	187
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	188
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	189
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	192
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	196
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	197
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	198
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	198
REGISTER	200

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 11 van 9 november 1994 van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Financiering

Hoofdstuk 33 van de Agenda 21 behandelt de financiering van de Agenda 21. Volgens Unced hebben de ontwikkelingslanden, voor de uitvoering van de in Agenda 21 opgesomde activiteiten gedurende de periode 1993-2000, jaarlijks meer dan 600 miljard dollar nodig.

Mede in dit kader valt de kwijtschelding van schulden voor de armste landen. Deze kwijtschelding moet deze landen meer ademruimte geven o.m. voor het aan-schaffen van technologie gericht op duurzame ontwikkeling.

Hoewel ontwikkelingssamenwerking een bevoegdheid is van de federale regering, kan ook de Vlaamse regering actief deelnemen aan de schuldverlichting van de armste landen via de tweedehandsmarkt voor schulden. Meer bepaald kan worden gedacht aan swaps van Derde Wereld-schulden, waardoor de verkregen tegenwaarde in lokale munt wordt gebruikt voor de financiering van de verspreiding van aangepaste technologie onder lokale gemeenschappen of de aankoop van ecologisch waardevolle terreinen.

1. Heeft Vlaanderen reeds schulden van de armste landen via swaps overgenomen? Zo ja, om welke operaties gaat het?
2. Zo neen, acht de minister-president het niet de taak van de Vlaamse regering een actieve rol te spelen in de schuldvermindering voor de armste landen, om op die manier de overdracht van aangepaste technologie te bevorderen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag inzake een mogelijke bijdrage van de Vlaamse regering aan schuldverlichtingsoperaties via swaps ten gunste van de armste landen, kan ik het lid meedelen dat de Vlaamse regering ter zake nog geen initiatieven heeft genomen. Zij kent ook geen concrete voorstellen in dit verband van ontwikkelingslanden.

Vraag nr. 18 van 16 november 1994 van de heer H. OLAERTS

Rekeningenaanstaaf van pararegionale instellingen – Laat-tijdige indiening

Volgens het Rekenhof zouden slechts vijf van de 32 pararegionale instellingen hun rekeningenaanstaaf hebben ingediend.

Mag ik de minister-president vragen:

1. of hier redenen zijn om geen rekeningenaanstaaf in te dienen;
2. wat hij daaraan gaat doen?

Antwoord

De door het lid bedoelde materie behoort tot de taken en bevoegdheden van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, overeenkomstig artikel 6 van de wet van 16 maart 1954 en artikel 11 van het besluit van de Vlaamse regering tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering dd. 20 oktober 1992 (gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering dd. 7 april 1993, 7 oktober 1993 en 18 mei 1994).

Vraag nr. 21 van 17 november 1994 van de heer L. BARBE

Aanleg van hoogspanningslijnen – Besluiten van de werkgroep ad hoc

Op 9 november 1994 nam de Vlaamse regering een belangrijke beslissing inzake de aanleg van hoogspanningslijnen. De gewestplannen voor twee lijnen, Izegem-Zedelgem en Eksel-Overpelt, worden in herziening gesteld. De definitieve vaststelling van deze gewestplannen kan pas gebeuren na een debat over energie in de Vlaamse Raad.

Hiermee worden de besluiten van de werkgroep ad hoc, opgericht naar aanleiding van de door de Vlaamse Raad unaniem goedgekeurde resolutie inzake hoogspanningslijnen, niet volledig gevolgd.

De werkgroep stelde immers voor om voor de in herzieningstelling van een gewestplan een haalbaarheidsmilieueffectrapport op te stellen. Hiermee zou het optimaal tracé vanuit milieustandpunt onderzocht worden, alsook het nul-alternatief (wat als de lijn er niet komt). De werkgroep stelde expliciet dat ook de lijnen Izegem-Zedelgem en Eksel-Overpelt onder de MER-plicht zouden moeten vallen.

De werkgroep stelde verder dat alle 150 kV-lijnen (en lijnen met een lagere spanning) ondergronds moeten aangelegd worden. Electrabel verzette zich hiertegen. De Vlaamse regering volgde ook hier het standpunt van de werkgroep niet, want lijnen van minder dan 220 kV (wat op hetzelfde neerkomt) worden in principe ondergronds aangelegd, tenzij ze geheel of gedeeltelijk aangelegd kunnen worden langs grote bestaande infrastructuurwerken. De Vlaamse regering volgde dus niet het besluit van de door haar opgerichte werkgroep, wel de aanbeveling van Electrabel.

1. Waarom volgde de Vlaamse regering het standpunt van de werkgroep ad hoc inzake de MER-plicht niet ? Waarom wordt er geen haalbaarheids-MER opgesteld voor de twee genoemde lijnen ?
2. Waarom volgde de Vlaamse regering, inzake de aanleg van lijnen van minder dan 220 kV, het standpunt van Electrabel en niet het besluit van de werkgroep ad hoc ?

Antwoord

1. Inzake de MER-plicht werd gesteld dat eerst de globale besprekingen inzake het voorontwerp van decreet worden afgewacht, alvorens hierover een beslissing te nemen m.b.t. de hoogspanningslijnen. Hierbij is het o.m. belangrijk dat de hoofdhoogspanningslijnen onderworpen worden aan één MER-procedure, waarin inderdaad o.m. de verschillende alternatieven kunnen onderzocht worden.
2. De Vlaamse regering achtte het aangewezen dat een samenhang van lineaire infrastructuur nagestreefd wordt. Concreet betekent dit dat, waar er reeds een infrastructuur ingrijpen heeft plaatsgevonden door bv. de aanleg van een spoorwegtracé, autoweg ... , onderzocht wordt of een hoogspanningslijn dit tracé kan volgen, teneinde de ruimtelijke en ecologische effecten maximaal te beperken.

Vraag nr. 22 van 17 november 1994 van de heer J. DE ROO

Vlaams Interuniversitair Instituut voor de Biotechnologie – Oprichting en opdracht

De Vlaamse regering heeft haar instemming betuigd met de hoofdopties van de Technologiënota Vlaanderen 2002 en heeft daartoe tot de oprichting van het Vlaams Interuniversitair Instituut voor de Biotechnologie beslist. De biotechnologie is één van de groeisectoren waarin Vlaanderen reeds over een aanzienlijke know-how beschikt. De Vlaamse regering is van oordeel dat een structurele aanpak nodig is en dat overheidsstimulansen noodzakelijk zijn.

1. Welke missie krijgt het nieuw Vlaams Interuniversitair Instituut voor de Biotechnologie ?
2. Wanneer zal dit instituut van start gaan en onder welke modaliteiten zal het instituut moeten functioneren : zullen de vier departementen van de betrokken universiteiten afzonderlijk blijven functioneren, of zullen zij samengebracht worden in één onderzoekscel ?
3. Op welke manier zullen de onderzoeksresultaten gevaloriseerd worden opdat een Vlaamse biotechnologie-industrie zou kunnen ontstaan ?
4. Op welke manier zullen de kleine en middelgrote ondernemingen geconsulteerd worden en toegang

hebben tot het technologisch onderzoek en de onderzoeksresultaten van het Vlaams Interuniversitair Instituut voor de Biotechnologie ?

5. Moet de rol van het Vlaams Interuniversitair Instituut voor Biotechnologie niet uitgebreid worden tot dienstverlenend orgaan, waarbij bijvoorbeeld voorzien wordt in de creatie van databanken met betrekking tot de biotechnologie, om aldus een gedegen valorisatie van de onderzoeksresultaten mogelijk te maken ?

Antwoord

Het lid gelieve als bijlage de door de Vlaamse regering van 26 oktober 1994 goedgekeurde Technologiënota Vlaanderen 2002 te vinden, waarin onder andere tot de principiële oprichting van een Vlaams Interuniversitair Instituut voor de Biotechnologie beslist wordt. (Gelet op de omvang van de bijlage werd ze rechtstreeks aan het lid toegestuurd.)

Op dit ogenblik zijn mijn medewerkers begonnen met de technische implementatie van het instituut.

Vraag nr. 34 van 1 december 1994 van de heer J. DE BREMAEKER

NV Zeekanaal – Commerciële inslag via de vennootschapsstructuur

Begin 1994 werd het decreet houdende oprichting van een naamloze vennootschap voor het Zeekanaal en de gronden in het Vlaamse Gewest goedgekeurd. Tot op heden is deze vennootschap nog niet opgericht. Zou het niet aangewezen zijn van deze gelegenheid gebruik te maken om meer slagkracht te geven voor de waterwegen in Vlaanderen, door een meer uitgesproken commerciële inslag via de vennootschapsstructuur ?

Ik refereer hier aan voorbeelden zoals De Lijn, Aquafin, NMBS. Het voordeel zit mijns inziens eveneens in de duidelijkheid die gecreëerd wordt, de mogelijkheden voor privé-financiering, de eenheid in de doelstellingen.

1. Wat is het standpunt van de minister aangaande het verlenen van meer slagkracht voor de waterwegen ?
2. Wanneer zal de oprichting van de NV voor het Zeekanaal gebeuren ?

Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 16
van 8 november 1994
van mevrouw V. DUA

Floridiennestort Gentse kanaalzone – Stand van zaken

Het Floridiennestort gelegen in de Gentse kanaalzone bevat 80.000 m³ afvalstoffen, waarvan een deel bestaat uit zware metalen en arseen. In 1987 werd door het Gentse stadsbestuur 15 ha grond gratis ter beschikking gesteld van het ministerie van Openbare Werken voor de aanleg van het proefstort Geuzenhoek, onder de voorwaarde dat het Vlaamse Gewest in ruil de kosten van de sanering van het Floridiennestort zou dragen. Door het ministerie van Openbare Werken werd als oplossing voorgesteld dit gifstort in te kapselen door de bouw van een kaaimuur in het kader van de realisatie van het Kluizendok. In antwoord op een actuele vraag van 29 april 1993 in de Vlaamse Raad, stelde de minister dat het giftige afval zeker niet kan gestockeerd worden in een betonnen constructie en dat het bouwen van een kaaimuur geen sanering van het stort impliceert. Ook het niet-giftige afval zou op een andere manier moeten verwijderd worden. Aan OVAM werd de opdracht gegeven een bijkomend onderzoek te verrichten over mogelijke uitloging naar bodem en grondwater en dit in voorbereiding van een eindadvies. Pas wanneer deze eindresultaten bekend zijn, zou een beslissing genomen worden over de aard van de sanering en over de financiering ervan.

1. Wat zijn de resultaten van het bijkomend onderzoek verricht door OVAM ?
2. Wat is het eindadvies van OVAM met betrekking tot de sanering van het Floridiennestort ?
3. Werd er reeds een beslissing genomen inzake de timing, de vorm en de financiering van deze sanering ?
4. In hoeverre zal het mogelijk zijn om de vroegere vervuilers verantwoordelijk te stellen voor de sanering ?

Antwoord

1. In opdracht van OVAM werd een bijkomend onderzoek uitgevoerd op het rode stortmateriaal naar omvang, uitloogbaarheid en behandelingstechnieken. Dit nader onderzoek bracht aan het licht dat het rode afvalstort (slib) groter in omvang is dan oorspronkelijk geschat. Het totaal volume bedraagt 25 à 30.000 m³, waarbij nog een 5.000 m³ sterk vervuilde bodem onder het stort dient gerekend te worden. Het rood slib bevat een hoog gehalte aan diverse metalen, waarbij arseen de meest kritische parameter blijkt te zijn.

Uit de uitgevoerde uitloog- en oplosbaarheidstesten bleek dat het materiaal de bepaling van de toenma-

lige wet m.b.t. giftig afval voor arseen ruim overschreed. Daarenboven werden overschrijdingen vastgesteld van de uitlooggrenzen voor klasse I-deponies voor de parameters zink, cadmium en lood. Het afval kan dan ook in zijn huidige vorm zeker niet op een klasse I-deponie gestort worden.

Na evaluatie van deze gegevens, werd via bijkomend onderzoek de mogelijkheid nagegaan om het afval via immobiliteitstechnieken te behandelen en op die manier geschikt te maken voor deponie of andersoortige verwerking. Uit deze reeks bijkomende proeven blijkt dat het rode stortmateriaal kan behandeld worden middels een combinatie van immobilisatie- en consolidatietechnieken, zodanig dat aan de voorwaarden voor klasse I-deponie wordt voldaan.

2. Uit het uitgevoerde bijkomende onderzoek op het afval van de rode afvalberg, op de voormalige fabrieksterreinen 'La Floridienne', kan geconcludeerd worden dat het afval dient behandeld te worden volgens een methode gelijkaardig met de uitgevoerde immobilisatiemethoden. Na dergelijke behandeling kan het afval worden afgevoerd naar een bestaande klasse I-deponie of onder klasse I-voorwaarden op het terrein zelf worden opgeslagen.

Het saneringsvoorstel met betrekking tot de site 'La Floridienne' dient derhalve de volgende punten te omvatten :

1. immobilisatie en solidificatie van het rode stortmateriaal (ca. 25 à 30.000 m³) ;
  2. ter plaatse isoleren of afvoer van het geïmmobiliseerde rode stortmateriaal naar een daartoe vergunde inrichting ;
  3. ter plaatse isoleren of afvoer van het grijze afval, een deel van het puin en verspreide afvalresten naar een daartoe vergunde inrichting ;
  4. ter plaatse isoleren of afvoer van de verontreinigde bodem naar een daartoe vergunde **stortinrichting** ;
  5. behandeling van het sterk vervuilde puinmateriaal, gevolgd door ter plaatse verwerken of afvoer naar een daartoe vergunde stortinrichting ;
  6. maatregelen op het vlak van het verontreinigde grondwater.
3. Inzake timing en vorm van de sanering is het duidelijk dat de saneringswerken dienen geënt te worden op de geplande havenwerken in het kader van de realisatie van het Kluizendok. Dienaangaande is een overlegvergadering gepland met de verantwoordelijken van Openbare Werken.

Wat de financiering betreft zijn op dit moment nog steeds de twee mogelijkheden open :

- vrijwillige sanering onder toezicht van de OVAM ;
  - ambtshalve sanering door de OVAM.
4. Inzake de aansprakelijkheid voor de verontreiniging, werden momenteel zowel de eigenaar als de vervuiler in gebreke gesteld.

Vraag nr. 17
van 9 november 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Milieudozen in Voeren – Verspreiding

In antwoord op mijn vraag nr. 296 betreffende het niet verspreiden van de milieudozen door het gemeentebestuur van Voeren, stelt de minister dat het Vlaams Gewest in de plaats kan treden van de gemeente en dat het dat effectief zal doen als de gemeente Voeren de bedeling van de dozen en de ophaling van het KGA blijft uitstellen.

Nu al anderhalf jaar beschikt Voeren over de bewuste dozen en reeds in juni 1993 ontving zij richtlijnen omtrent de verspreiding ervan.

Had die procedure niet al moeten voltooid zijn ?

Antwoord

Ik verwijs het lid naar mijn antwoord op vraag nr. 296 van 7 oktober 1994.

Vraag nr. 18
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Rol van het zakenleven en de industrie

Hoofdstuk 30 van de Agenda 21 handelt over de rol van het zakenleven en de industrie in het aanpakken van milieu- en ontwikkelingsproblemen. In dit hoofdstuk wordt gesteld dat, voor een daadwerkelijk efficiënt grondstoffengebruik en een significante afvalreductie, economische prikkels nodig zijn die innovatie en vrijwillige initiatieven van het bedrijfsleven stimuleren. Ook KMO's moeten tot een dergelijk verantwoordelijk ondernemerschap gestimuleerd worden.

Om het bedrijfsleven in staat te stellen te investeren in duurzaamheid, is het echter van belang dat beleidsmaatregelen een op lange termijn stabiel kader aangeven. Een zo correct mogelijke inschatting van de toekomst, is een voorwaarde voor een zo efficiënt en rendabel mogelijk milieubeheer en -beleid op bedrijfsniveau. De bestaande milieuwetgeving beantwoordt hier niet steeds aan.

1. Welke concrete maatregelen heeft de minister reeds genomen om de doelstellingen van hoofdstuk 30 van Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Hoe wordt momenteel een efficiënt en rendabel milieubeheer en -beleid op bedrijfsniveau gestimuleerd ?
3. Hoe denkt de minister op dit vlak de bestaande milieuwetgeving in gunstige zin aan te passen ?

Antwoord

1. Hoofdstuk 30 van Agenda 21 vermeldt twee programmaterreinen waarop regeringen en direct be-

trokkenen actief moeten zijn om tot duurzame ontwikkeling te komen. Deze programmaterreinen zijn "het bevorderen van een schonere productie" en de "bevordering van verantwoordelijk ondernemerschap". Rond beide thema's zijn reeds verschillende maatregelen uitgewerkt.

Het bevorderen van "schonere productie" is reeds gestart in 1990, toen ik als minister bevoegd voor economie de richtlijnen met betrekking tot de economische expansie voor grote ondernemingen en KMO's wijzigde en het ecologiecriterium invoerde. Hierdoor werd een belangrijke stimulans in het leven geroepen om bedrijven aan te zetten tot investeringen die de uitputting van de grondstoffen tegengaan en een meer milieuvriendelijke manier van produceren mogelijk maken.

Hoofdstuk 30 van Agenda 21 vormt veeleer een bevestiging van de juiste oriëntatie die wij in ons beleid volgen. Duurzame ontwikkeling bij wijze van schonere productie en verantwoordelijk ondernemerschap, vormen doelstellingen die in het milieubeleid van bij mijn aantreden als bevoegd minister, duidelijk zijn ingeschreven.

Inzake afval- en emissiepreventie zijn er de laatste jaren de beleidsvoorbereidende onderzoeksprojecten PROSA en RAPIDO geweest. Beide projecten liggen aan de basis van het in oktober goedgekeurde PRESTI-programma. Dit subsidiëringsprogramma wil in het Vlaamse Gewest een grotere aandacht voor preventie door de KMO's bewerkstelligen.

2. In een gezamenlijk initiatief met de minister-president van de Vlaamse regering, wordt de oprichting voorgesteld van een Vlaams Kenniscentrum voor Best Beschikbare Technologiën en bijbehorend energie- en milieu-informatiesysteem. Het is de bedoeling om een instrument ter beschikking te stellen van de overheid en het bedrijfsleven waaraan eerstelijnsinformatie wordt verstrekt inzake deze aangelegenheid. Wat het leefmilieu-aspect betreft, wordt de aandacht toegespitst op best beschikbare technologieën en goede milieupraktijken die borg staan voor preventie, eliminatie of reductie van industriële of andere emissies.

Hierbij merk ik op dat de expansiewetgeving financiële stimuli verstrekt om een efficiënt milieubeheer op bedrijfsniveau mogelijk te maken. De bevoegdheid aangaande deze laatste materie berust bij de minister-president van de Vlaamse regering.

3. In het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zal titel 4 betrekking hebben op de bedrijfsinterne milieuzorg. Deze titel heeft tot doel duurzame produktiepatronen na te streven en aldus hoofdstuk 30 te realiseren.

Op 12 oktober 1994 hechtte de Vlaamse regering, op mijn voorstel, haar principiële goedkeuring aan het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Daarbij werd ik gemachtigd om dringend het advies in te winnen bij de Raad van State. Het dossier wordt thans door de Raad van State behandeld.

Vraag nr. 19
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Rol van de landbouwers

In hoofdstuk 32 van de Agenda 21 staat de rol van de landbouwers centraal. Agenda 21 stelt dat voor een duurzame landbouw een geïntegreerd landbouwbeleid noodzakelijk is. Dit beleid moet boeren stimuleren land, water en bos duurzaam en produktief te gebruiken. Om boeren hierbij meer verantwoordelijkheid te geven is het noodzakelijk dat de besluitvorming inzake landbouw gedecentraliseerd wordt. Cruciaal hiervoor is de ondersteuning van landbouworganisaties via wettelijke maatregelen.

Een concreet actiepoint is de promotie van het gebruik van de natuurlijke hulpbronnen binnen het kader van duurzame ontwikkeling via prijsmechanismen. Dit vereist het ontwikkelen van een systeem van heffingen en premies, specifiek aan de landbouwpraktijk aangepast. Deze heffingen moeten noodgedwongen een regulerend karakter vertonen, wil men milieu-verontreiniging of niet-duurzaam gebruik van natuurlijke hulpbronnen ontmoedigen. Voorts is dringend een regeling inzake beheersovereenkomsten en een uitbreiding van milieu-investeringspremies noodzakelijk.

1. Op welke manier wordt reeds via prijsmechanismen het gebruik van de natuurlijke rijkdommen op een duurzame manier gepromoot ?
2. Werden hiertoe reeds heffingen ingevoerd ? Zo ja, welke ?
3. In welke mate is de mestheffing reeds gebaseerd op de externe input van nutriënten ?
4. Op welke manier denkt de minister bestrijdingsmiddelen aan een regulerende heffing te kunnen onderwerpen ?
5. Er is een dringende nood aan een regeling inzake beheersovereenkomsten en een uitbreiding van milieu-investeringspremies. Hoe denkt de minister deze regeling en uitbreiding in overeenstemming met de doelstellingen van Agenda 21 te verwezenlijken ?

Antwoord

Wegens hun inhoudelijke samenhang worden de vragen 1, 2 en 3 samen behandeld.

1, 2 en 3.

Eén van de belangrijkste uitdagingen voor de veehouderij in Vlaanderen, opdat zij in de toekomst zou kunnen voldoen aan het criterium "duurzaamheid", is het minimaliseren van de mineralenuitstoot in de mest per geproduceerde eenheid vlees of dierlijke produkten.

Sommige producenten doen inspanningen om de mineralenuitstoot in de mest te beperken. De verminderde uitstoot kan daarbij een gevolg zijn van een betere voederconversie, van het overschakelen naar een sys-

teem van meerfasen-voeding of ten slotte van het gebruik van voeder met een betere P-verteerbaarheid in de grondstoffenmix of een voeder waaraan het enzym fytase is toegevoegd.

Krachtens de huidige mestwetgeving moet iedere producent die mestoverschotten produceert, een basisheffing betalen. Of er al dan niet mestoverschotten geproduceerd worden op een bedrijf, en hoe groot die mestoverschotten zijn, wordt berekend op basis van de bedrijfsproduktie, het gebruik van chemische meststoffen, het bedrijfsareaal cultuurgronden en het teeltplan. De bedrijfsproduktie wordt berekend aan de hand van het aantal dieren op het bedrijf en de forfaitaire uitscheidingscijfers.

Indien de mineralenuitstoot per dier lager ligt dan forfaitair vastgesteld, kunnen producenten dit aan de hand van een nutriëntenbalans bewijzen. Deze producenten zullen dan, indien op hun bedrijf mestoverschotten worden geproduceerd, minder overschotten moeten afvoeren en ook een kleiner bedrag aan basisheffing dienen te betalen. Hierdoor worden de producenten gestimuleerd om over te schakelen op duurzame produktiemethoden.

4. Wat de bestrijdingsmiddelen en het eventueel instellen van een regulerende heffing betreft, dien ik het raadslid te verwijzen naar de bevoegde federale minister van Landbouw.
5. Voor de introductie van beheersovereenkomsten in Vlaanderen is een programma uitgewerkt in het kader van Europese verordening 2078/92. De definitieve beschikking tot goedkeuring van dit programma door de Europese Commissie wordt binnenkort verwacht. De ontworpen regeling voor beheersovereenkomsten is op meerdere manieren in overeenstemming met de doelstellingen en de actiepunten van Agenda 21.
  - a. Beheersovereenkomsten zijn een instrument om kwetsbare natuur in een agrarische context veilig te stellen.
  - b. De regeling grijpt nieuwe mogelijkheden aan binnen het landbouwbeleid.
  - c. De invoering van beheersovereenkomsten is een aanknopingspunt voor wetenschappelijk landbouwkundig onderzoek naar meer natuur- en milieuvriendelijke uitbatingstechnieken.
  - d. Het ontworpen systeem biedt mogelijkheden voor educatie en sensibilisatie, zowel naar landbouwers als naar de ruimere bevolking toe.

Het toekennen van milieu-investeringspremies ressorteert onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen. Wat specifiek de landbouw betreft, is de steun die door de Europese Unie wordt verleend aan landbouwbedrijven in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (verordening 355/77 EEG), afhankelijk gesteld van het verkrijgen van een milieucertificaat dat wordt afgeleverd door het bestuur Algemeen Milieubeleid van Aminoal. In dit certificaat wordt aangegeven of het voorgestelde project al dan niet in een vanuit milieu-oogpunt

kwetsbaar gebied is gelegen en of het al dan niet significante effecten zal hebben op het leefmilieu.

Vraag nr. 20
van 14 november 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling actieprogramma Agenda 21 – Middelen, besteding, bestemming

Hoofdstuk 33 van de Agenda 21 behandelt de financiering van de Agenda 21. Volgens Unced hebben de ontwikkelingslanden, voor de uitvoering van de in Agenda 21 opgesomde activiteiten, gedurende de periode 1993-2000 jaarlijks meer dan 600 miljard dollar nodig. Van dit bedrag moet de internationale gemeenschap 125 miljard dollar bijeenbrengen.

De Vlaamse omzetting van Agenda 21 vraagt echter ook een aantal financiële inspanningen.

1. Welke financiële middelen werden tot nog toe vrijgemaakt en besteed aan de omzetting van de doelstellingen van de Agenda 21 naar de beleidsterreinen van de minister ?
2. Waaraan werden deze middelen besteed ?
3. Welke middelen voor de omzetting van Agenda 21 worden in zijn begroting voor 1995 uitgetrokken ? Waarvoor zijn ze bestemd ?

N.B. : Deze vraag wordt gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het lid mededelen dat, gezien de hoeveelheid gegevens, het antwoord rechtstreeks zal worden bezorgd.

Vraag nr. 21
van 14 november 1994
van de heer L. BARBE

Ozonactieplan – Stand van zaken

Een groot deel van de afgelopen zomer was de concentratie ozon op leefniveau sterk verhoogd. Dit veroorzaakt heel wat problemen inzake volksgezondheid.

Tot nu beperkt het beleid zich tot het meten van de vervuiling en het waarschuwen van de bevolking.

Er is een beleid nodig om de ozonconcentraties te doen dalen, liefst op Europees vlak, maar de Vlaamse regering kan alvast een aanzet geven.

1. Maakt de Vlaamse regering werk van een ozonactieplan ?
2. In welke mate wordt er tussen de verschillende kabinetten samen aan deze problematiek gewerkt ?
3. Werd dit probleem al aangekaart op de interministeriële conferentie Leefmilieu en/of op de Europese ministerraad ? Wat zijn daarvan de resultaten ?

Antwoord

1. In haar vergadering van 20 juli 1994 heeft de Vlaamse regering op mijn voorstel het besluit betreffende de verontreiniging van de lucht door ozon goedgekeurd. Het betreft de omzetting van de EG-richtlijn inzake luchtverontreiniging door ozon in Vlaams recht.

Met dit besluit worden drempelwaarden vastgesteld voor het informeren van de bevolking, nl. 180 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ voor de gemiddelde waarde over één uur, en voor de alarmering van de bevolking, nl. 360 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ voor de gemiddelde waarde over één uur. Tevens worden drempelwaarden voorgesteld voor de bescherming van de volksgezondheid, nl. 110 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ over acht uur, en van de vegetatie, nl. 200 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ over één uur en 65 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ over 24 uur. Binnen het Vlaamse Gewest werden deze drempelwaarden de afgelopen zomer reeds toegepast ter evaluatie van de luchtkwaliteit. In dit besluit worden tevens metingen van de ozonconcentraties in de omgevingslucht opgelegd, met als doel zo goed mogelijk de blootstelling van de bevolking en de vegetatie te kunnen karakteriseren en bij te dragen tot de signalering en de beschrijving van de vorming, de afbraak en de verspreiding van ozon en zijn precursoren.

Terwijl heden vier meetstations in Vlaanderen ozon meten, zal het meetnet-ozon uitgebreid worden met ingang van de lente van 1995 en zal een meer verspreide opvolging van de ozonconcentraties over het Vlaamse grondgebied mogelijk worden. Op het budget van de gesubsidieerde investeringen van 1994 is een bijkomende aankoop van 5 ozonmonitoren vastgelegd, om in een tweede fase het meetnet-ozon verder uit te breiden met dan vooral als oogpunt meer informatie over de ozonconcentraties in stedelijke omgevingen te krijgen. Ook worden door de Vlaamse Milieumaatschappij tijdens de zomermaanden extra meetcampagnes verricht om meer gegevens over de vorming, afbraak en verspreiding te verkrijgen (programma fotochemische luchtverontreiniging).

Gezien troposferische ozon gevormd wordt in de troposfeer door reacties waarin stikstofoxyden en vluchtige organische stoffen een belangrijke rol spelen, is het duidelijk dat ter bestrijding van de hoge troposferische ozonconcentraties vooral de emissies van stikstofoxyden en vluchtige organische stoffen dienen verminderd te worden. Het voorkomen van hoge ozonconcentraties is geen lokaal fenomeen, maar wel een semi-continentaal fenomeen, d.w.z. dat de episodische van fotochemische luchtverontreiniging meestal tegelijkertijd over een groot deel van Europa voorkomen. Een bestrijding van de fotochemische luchtverontreiniging dient dan ook internationaal aangepakt te worden.

De relatie tussen bronnen, parameters en immissiewaarden is complex, vooral omdat ozon als secundaire pollutant ontstaat uit en ook afkomstig is van lange afstandstransport. Uit modelsimulaties enerzijds en uit verkeersexperimenten anderzijds blijkt dat maatregelen m.b.t. het verkeer en/of de lokale industriële emissies niet onmiddellijk een verlaging opleveren van de ozonconcentraties tijdens smog-

episoden. Eens een ozonepisode in ontwikkeling is, zijn er dus geen maatregelen die de situaties omnidirectioneel kunnen bijsturen.

Alleen drastische ingrepen die op lange termijn gezamenlijk de VOS- en de NO_x-emissies verminderen, bieden een uitkomst. Modelberekeningen geven aan dat over heel Europa een emissiereductie van 60 tot 70% van alle antropogene VOS en NO_x samen nodig is, om in onze streken de uurgemiddelde waarden van 240 µg/m³ ozon in de omgevingslucht nimmer meer te overschrijden. De emissies van de precursoren NO_x en VOS zijn vooral afkomstig van het wegverkeer, resp. voor 59 en 45% in 1991. Maatregelen voor de beperking van deze stoffen dienen uiteraard in de eerste plaats gericht te zijn op de beperking van emissies van het wegverkeer, hetgeen een federale materie is.

De invoer van de drieweg-katalysator op personenwagens zal op langere termijn (het duurt ongeveer 10 jaar vooraleer 83% van de personenwagens zal vervangen zijn) het probleem in belangrijke mate en in gunstige zin beïnvloeden. Maatregelen die op korte termijn resultaten kunnen opleveren zijn aangegeven in het Mira-rapport. Een zeer effectieve maatregel is de verlaging van de maximumsnelheid (verlagen van de hoge snelheden met ongeveer 20 km/h kan de NO_x-emissies met ongeveer 15% verminderen).

De emissies van NO_x zijn voor de rest vooral afkomstig van de elektriciteitscentrales (25%), de industrie (12%) en de gebouwenverwarming (4%).

In artikel 88-91 van Vlarem II worden, op basis van het overschrijden van de immissiedoelstellingen voor SO_x en NO_x, beperkende maatregelen opgelegd voor klasse 1-inrichtingen waarvan de totaal door de inrichting geloosde emissies voor één of meer parameters, meer bedragen dan de gestelde waarden.

De emissies van de VOS zijn voor de rest afkomstig van diverse bronnen, zoals verdampingsprocessen bij opslag en overslag van petroleumproducten, productieprocessen, gasdistributie, natuurlijke emissies en verbrandingsprocessen. Binnen het Vlaamse worden gepaste emissienormen opgelegd om deze industriële emissies te beperken.

Tevens kan ik u melden dat ik de opdracht gegeven heb aan de Vlaamse Milieumaatschappij om, in overleg met de Gezondheidsinspectie, een brochure samen te stellen m.b.t. fotochemische luchtverontreiniging, teneinde met deze brochure een brede verspreiding van informatie naar de bevolking toe mogelijk te maken.

2. M.b.t. de procedures die moeten gevolgd worden voor de informatie en/of alarmering van de bevolking, werk ik nauw samen met de minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, mevrouw L. Detiege. In intergewestelijk verband is via de Interregionale Cel voor Leefmilieu een gemeenschappelijke waarschuwingsprocedure operationeel gemaakt tijdens de voorbije zomer, dit in samenwerking met de Waalse minister voor Leefmilieu, G. Lutgen, en de Brusselse minister van Huisvesting, Leefmilieu en Natuurbehoud, D. Gosuin.
3. Op 29 september 1994 werd op de Europese Raad een memorandum voorgelegd over de ozonproble-

matiek op leefniveau. Dit document geeft een overzicht van de situatie in Europa gedurende de zomer 1994 (maanden juni en juli). In deze periode werden in Europa 3100 overschrijdingen genoteerd van het uurgemiddelde van 180 µg/m³. De alarmwaarde van 360 µg/m³ werd niet overschreden. Hieruit kwamen als voornaamste conclusies naar voren dat een belangrijk deel van de Europese bevolking door ozon wordt beïnvloed. De procedure om informatie te verstrekken naar de bevolking en naar de commissie toe (vanuit de lidstaten) werkte goed. Het is nochtans aangewezen dat meer uitleg verstrekt wordt i.v.m. de medegedeelde ozonwaarden. Hiertoe zal de commissie een standaard-informatiepakket samenstellen voor de media, waarin een aantal belangrijke aspecten van de ozonverontreiniging worden toegelicht. Gezien het grote aantal overschrijdingen van ozondrempelwaarden zich in de toekomst kan herhalen, moet een strategie ontwikkeld worden om het ozonprobleem te bestrijden. In de ozonrichtlijn is de opstelling van een meer uitgebreid rapport gepland op jaarbasis; het eerste dergelijke Europees rapport wordt verwacht in de eerste helft van 1995. Dit rapport zal een overzicht geven van de maatregelen die beschikbaar zijn om ozonverontreiniging te bestrijden, alsook van elementen om te komen tot een strategie om ozonverontreiniging te bestrijden in de toekomst.

**Vraag nr. 22
van 14 november 1994
van mevrouw M. VOGELS**

Nieuw benzinstation in Ekeren – Overlast en veiligheid

Omwille van veiligheids- en milieuredenen worden in de stad Antwerpen systematisch alle vergunningen of verlengingen geweigerd voor benzinstations gevestigd onder een bewoond pand. Dit lijkt een niet altijd makkelijke, maar wel logische politiek.

Wat veel minder logisch lijkt is dat door de minister nog wel een vergunning in beroep werd toegekend voor een nieuw benzinstation, palend aan een kleuter- en basisschool. Het betreft hier de aanvraag voor een vierde benzinstation aan de Ekerse Leugenberg. In een straal van 200 m wordt dit het vierde tankstation. Niet lang geleden is in de pers nog uitvoerig bericht over het overschot aan pompen in het algemeen in België. Bovendien paalt dit station aan een school. Op amper 20 meter van de kleuterklasjes bevinden zich de citerns met brandstoffen. Het betreft een opslag van 90.000 liter benzine en 45.000 liter diesel. Ook de verkeersveiligheid wordt bijkomend belast. Het gevaar van manoeuvrerende voertuigen voor de voetgangers en vooral de fietsers wordt nog vergroot door de aanwezigheid van een parkeerstrook linksliggend naast het fietspad, die het zicht van de op- en afrijdende tankklanten sterk belemmert. Al deze ontwikkelingen ten nadele van de woonomgeving resulteren, samen met het steeds drukker wordend verkeer, in het onleefbaar worden van deze wijk en zij verhogen de stadsvlucht.

Op basis van welke juridische en beleidsargumenten kende de minister een vergunning toe aan dit vierde benzinstation op de Leugenberg te Ekeren (Antwerpen) ?

Antwoord

Met het oog op de veiligheid en de gezondheid van de gebruikers van de terreinen en gebouwen in de omgeving van de betrokken inrichting, en dus onder meer ten behoeve van de kinderen van een naburige kleuterschool, werden in de milieuvergunning de gepast geachte voorwaarden opgelegd, o.m. met betrekking tot de veiligheidsrisico's inherent aan de opslag en verdeling van gevaarlijke stoffen.

De tanks, voor in totaal 125.000 liter brandstoffen, waarvan 90.000 liter benzine en 35.000 liter gasolie, worden geplaatst op ca. 36 meter van de perceelgrens van de kleuterschool. Het betreft evenwel ondergrondse, dubbelwandige tanks die voorzien zijn van een lek-detectiesysteem. De ontluchtingsleidingen monden uit op ca. 50 meter van voormelde perceelgrens. De school bevindt zich ten slotte in de sector W-NW ten opzichte van de inrichting, hetgeen vrij gunstig is t.o.v. de overheersende zuidwestenwinden.

Rekening houdend met de plaatsing van diverse onderdelen van de inrichting en de na te leven milieuvoorwaarden, bleek uit het onderzoek van de milieuvergunningaanvraag dat voldoende waarborgen kunnen geboden worden met het oog op de veiligheid en de gezondheid van de kinderen in de naburige kleuterschool. Ik heb dan ook het gunstig advies van de administratie gevolgd en de gevraagde vergunning in beroep toegestaan.

Vraag nr. 25
van 18 november 1994
van de heer H. OLAERTS

Smeerpip Genk-Antwerpen – Stand van het dossier

De beruchte smeerpip van Genk naar Antwerpen is een grondige super-miskleun. Verwijzend naar de interpellaties ter zake in de Vlaamse Raad op 22 oktober 1992 (Hand. 1992-1993, nr. 6, blz. 170-174), wil ik de minister opnieuw vragen of er intussen al een oplossing, besteding of visie is inzake het hele smeerpipproject, zowel wat Genk-Tessenderlo als Tessenderlo-Antwerpen betreft of hoe dan ook.

Antwoord

1. Tussen de Intercommunale Vereniging Antwerpse Waterwerken en het Vlaamse Gewest werd op 4 juli 1990 een overeenkomst gesloten waarbij één van de twee leidingen tussen Antwerpen en Viersel (33 km.) voor een verlengbare periode van 30 jaar ter beschikking werd gesteld van AWW, voor drinkwatertransport tussen haar productie-eenheid te Oelegem en de Antwerpse Haven. AWW is ook geïnteresseerd om de tweede collectorleiding tussen Viersel en Antwerpen-Noord ter beschikking te krijgen.
2. Door de VMW wordt momenteel onderzocht in welke mate de collector, gelegen op het grondgebied van de provincie Limburg, kan ingeschakeld worden voor drinkwatertransport. Bij brief van 6 april 1994 gaf ik de VMW ter zake mijn formeel akkoord om over te gaan tot het nazicht van de

poxy-coating, de lek-dichtheid en de appendages. Tot op heden werd mij door de VMW nog geen definitief standpunt medegedeeld.

3. De eventuele aanwending van de afvalwatercollector vanaf Tessenderlo, voor de afvoer van het gezuiverd effluent van de bedrijvengroep TC/LVM, is momenteel nog in onderzoek.

Vraag nr. 26
van 18 november 1994
van de heer D. VANPOUCKE

Huisvestingspremie voor het kopen, bouwen of saneren van een woning – Supplement voor het slopen

In het oude stelsel voor het verkrijgen van een huisvestingspremie voor het kopen, bouwen of saneren van een woning, dat momenteel uitdovend is, wordt in artikel 21, § 2 gesteld dat het toegezegde premiebedrag verhoogd wordt met 50.000 frank, wanneer de aanvraag betrekking heeft op een wederopbouw op het perceel waar de aanvrager een woning heeft gesloopt die, voor de slooping, door de bevoegde overheid onbewoonbaar is verklaard, of door de minister als ongezond en niet-verbeterbaar is erkend op advies van de daartoe gemachtigde ambtenaar.

Ik stel vast dat geregeld een huisvestingspremie wordt toegekend waarbij dit supplement voor het slopen van een woning wordt geweigerd, en dit omdat de woning gesloopt werd voor de aanvraagdatum. Het desbetreffende artikel 21, § 2 vermeldt echter enkel dat de woning voor slooping onbewoonbaar of ongezond en niet-verbeterbaar dient verklaard te zijn. Er wordt niet expliciet gesteld dat de woning niet mag gesloopt worden voor de aanvraagdatum.

Graag had ik van de minister vernomen of de betrokkenen in dergelijke gevallen alsnog een beroep kunnen doen op het supplement voor het slopen.

Antwoord

In antwoord op de door het lid gestelde vraag inzake het toekennen van een sloopsupplement in het stelsel van de huisvestingspremie voor de bouw van een woning, in het geval er zich op het bouwterrein een krotwoning bevindt die wordt afgebroken, kan ik meedelen wat volgt.

In de huisvestingspremiereglementering ingesteld bij de besluiten van de Vlaamse regering van 27 mei 1987, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 7 december 1987 en 7 september 1988, was bepaald dat de huisvestingspremie voor de bouw van een woning werd verhoogd met 50.000 frank, wanneer de aanvraag betrekking had op de wederopbouw op een perceel waar de aanvrager een woning heeft gesloopt die, voor de slooping, door de bevoegde overheid onbewoonbaar is verklaard of door de minister als ongezond en niet-verbeterbaar is erkend op advies van een daartoe gemachtigde ambtenaar.

Aangezien in het verleden heel wat problemen waren ontstaan omtrent de datum van slooping en/of onbewoonbaarverklaring, omdat er geen limiet was gesteld

op de termijn voorafgaand aan de aanvraag (dit kon best 20 jaar zijn), heeft mijn voorganger in de ministeriële omzendbrief HV 91/2 van 24 december 1991 (Belgisch Staatsblad van 23 januari 1992), dit begrip verduidelijkt voor wat de aanvragen betreft die werden ingediend vanaf 1 januari 1992 in het kader van de huisvestingspremiereglementering die werd ingesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1991.

In hoofdstuk II van bovengenoemde omzendbrief wordt bepaald onder het premiesupplement voor het slopen van een bestaande, ongezond onverbeterbare of onbewoonbaarverklarde woning : “Voormeld premiesupplement kan enkel worden verkregen voor de gehele slooping van een woning die als zodanig is of zal worden erkend en die nog niet gesloopt werd op datum van de aanvraag van de huisvestingspremie.”

Voor al de aanvragen vanaf 1 januari 1992 tot 1 april 1993 was de voorafgaande sloop van een woning gelegen op een bouwterrein dus niet meer toegelaten. Als dusdanig werden door mijn administratie ook alle inlichtingen verstrekt aan kandidaat-premieaanvragers en werden alle dossiers op dezelfde manier afgehandeld.

Aangezien de reglementering in het kader van de huisvestingspremie voor het bouwen van een woning, bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1991, werd opgeheven op 1 april 1993 en enkel nog van toepassing is voor de lopende dossiers, lijkt het mij niet aangewezen nu nog wijzigingen aan te brengen in bovengenoemde ministeriële omzendbrief, te meer daar een ongelijkheid zou gecreëerd worden voor premieaanvragers die hun aanvraag hebben ingediend in hetzelfde stelsel.

Vraag nr. 35
van 24 november 1994
van de heer L. BARBE

Departement Leefmilieu en Infrastructuur – Delegatie van bevoegdheden aan ambtenaren

Voor een efficiënte en effectieve werking van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is een fijn afgelijnde delegatie van beslissingsbevoegdheden noodzakelijk. Nu zou het delegatiebesluit voor het departement Leefmilieu en Infrastructuur sinds 1988 niet geactualiseerd zijn. Dit heeft o.a. tot gevolg dat de huidige delegatieregeling niet meer efficiënt is. Er is bv. een pak wetgeving bijgekomen waarvoor de nodige delegatieschikkingen niet gebeurd zijn. Dit heeft tot gevolg dat zelfs zeer kleine beslissingen door de bevoegde minister dienen genomen te worden, in plaats van door een aangewezen ambtenaar. Bovendien bestaat het risico dat ambtenaren, kwestie van efficiëntie, op eigen houtje toch bepaalde beslissingen gaan nemen, zonder dat dit wettelijk gezien eigenlijk kan. Ik wil er verder op wijzen dat het departement Leefmilieu en Infrastructuur veruit het grootste departement is van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Waarom is er nog steeds geen nieuw delegatiebesluit voor het departement Leefmilieu en Infrastructuur ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heren T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Bin-

nenlandse Aangelegenheden en J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

Antwoord

Het ontwerp-delegatiebesluit werd in overleg met het departement Leefmilieu en Infrastructuur opgemaakt. De definitieve versie werd mij bezorgd op 28 september 1994, waarna ik op 5 oktober 1994 het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State heb gevraagd. Dit advies werd mij tot op heden nog niet bezorgd.

Vraag nr. 47
van 1 december 1994
van de heer J. DE BREMAEKER

Bouwnijverheid – Ontduiking van RSZ

De bedrijven die overheidsopdrachten uitvoeren zijn, evenzeer als al de andere, onderworpen aan de RSZ. Afhankelijk van de sector waaronder de activiteit valt kunnen verschillende tarieven toepasselijk zijn. Het uitvoeren van werken met niet ingeschreven werknemers of het inschrijven van werknemers in een andere sector (bijvoorbeeld landbouw), leiden ertoe dat de RSZ inkomsten moet derven. Zeker bij het uitvoeren van overheidsopdrachten zou dat nooit mogen voorkomen.

De overheid zou hier onvoldoende tegen optreden omdat zij dan het (twijfelachtige) voordeel van de lage prijs zou verliezen. Ik ben echter van oordeel dat zulke praktijken onaanvaardbaar zijn omdat de RSZ bedreven wordt en omdat de ernstige bedrijven oneerlijke concurrentie wordt aangedaan. Het gewest zou mijns inziens meer dan een gewone inspanning moeten doen om elke mogelijkheid tot zulke praktijken de kop in te drukken.

1. Welke maatregelen zijn getroffen om ontduiking van RSZ (zwartwerk – verkeerde inschrijvingen) te vermijden ?
2. Worden deze maatregelen strikt toegepast en op elke bouwwerf dagelijks gecontroleerd ? Zo niet, welke is de controlefrequentie ?
3. Hoeveel inbreuken zijn in 1992, 1993 en 1994 vastgesteld ? Welk gevolg is daaraan gegeven ?
4. Werken de diensten van de Vlaamse Gemeenschap samen met de controlediensten van de RSZ ?
5. Welke maatregelen overweegt de minister om het toezicht meer sluitend te maken ?

Deze vraag werd eveneens gesteld aan :

- de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen ;
- de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden ;
- de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal overgemaakt worden door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 64
van 25 november 1994
van de heer F. DE MAN

De Zenne in Grimbergen-Vilvoorde-Zemst – Reukhinder

De biologisch dode Zenne blijft zorgen voor reukhinder in de streek Grimbergen-Vilvoorde-Zemst en is een grote vervuiliingsbron van Rupel en Schelde.

Zal er eindelijk werk gemaakt worden van de twee grote zuiveringsstations op de Zenne ?

Is het juist dat het zogeheten Station Zuid weldra gebouwd wordt ?

Blijft dan evenwel twee derden van het Brusselse afvalwater onbehandeld ?

Hoe lang moet men nog wachten op het Station Noord, dat de resterende twee derden zal behandelen ?

Sleept deze zaak aan omdat er geen overeenstemming kan bereikt worden met het Brussels Gewest ?

Antwoord

Ik kan het lid mededelen dat zijn vraag betrekking heeft op de waterkwaliteit van de Zenne, wat niet tot mijn bevoegdheid behoort.

De heer N. De Batselier, minister vice-president en Vlaams minister van Leefmilieu is in deze aangelegenheid bevoegd.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 22
van 14 november 1994
van de heer J. DE MOL

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 20
 van 14 november 1994
 van de heer J. De Mol
 Blz. 156.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het lid mede dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal verstrekt worden door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Vraag nr. 23
van 18 november 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Erkenning jeugdbewegingen – Criteria voor nader toezicht

In de Kroniek van het Bestuur Jeugdwerk 1993 wordt op bladzijde 45 gewag gemaakt van het feit dat een 5-tal jeugdbewegingen in 1994 van dichtbij zullen gevolgd worden met het oog op hun verdere erkenning.

1. Zijn deze vijf verenigingen, die meer speciaal voor 1994 zullen gevolgd worden, op de lijst gekomen van de te volgen verenigingen op basis van een erkenningsonderzoek ?
2. Liggen eventueel andere elementen ten grondslag aan het feit dat deze verenigingen in 1994 zullen gevolgd worden met het oog op hun verdere erkenning ?
3. Welke elementen zouden dit mogelijkwijze kunnen zijn ?

Antwoord

De elementen waar het lid naar refereert zijn administratieve vaststellingen gedaan naar aanleiding van het doornemen van jaarverslagen, financiële verslagen of bezoeken aan activiteiten.

Vraag nr. 28
van 24 november 1994
van de heer J. VALKENIERS

Greenpeace Belgium – Subsidies

De VZW Greenpeace geniet in België het voordeel van de fiscale aftrekbaarheid van giften hoger dan 1.000 frank gedaan aan deze organisatie en kan hiervoor zogenaamde fiscale attesten afleveren.

Dit voordeel wordt volgens het artikel 47quinquies van het koninklijk besluit van 4 maart 1965 tot uitvoering van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (Belgisch Staatsblad, 30 april 1965), enkel toegekend mits naleving van een aantal voorwaarden. Eén van deze voorwaarden is dat de betrokken organisatie wegens haar werkzaamheden door de staat of door één van de gemeenschappen gesubsidieerd wordt.

Wordt de VZW Greenpeace Belgium door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd en zo ja, wat is de grootte van het jaarlijks toegekende bedrag en op welke grond wordt deze subsidie toegekend ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het lid mee dat de VZW Greenpeace Belgium door de Vlaamse Gemeenschap (administratie Sociaal-Cultureel werk en administratie Kunst) niet erkend is, noch gesubsidieerd wordt als culturele organisatie.

Vraag nr. 31
van 25 november 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Promotiefilmpje multiculturele samenleving – Verantwoording

Op 20 oktober 1994 stelde de minister van Cultuur, in aanwezigheid van minister van staat Paula D'Hondt, een promotiefilmpje voor dat bedoeld is om de multiculturele samenleving in Vlaanderen aan de man te brengen. De vertoning van deze promotiefilm loopt samen met een fototentoonstelling die uiteraard hetzelfde propagandadoel heeft. De promotiefilm wordt onder meer gedraaid voor de filmvoorstellingen in de zalen van de Kinopolisgroep te Brussel, Antwerpen, Gent, Hasselt, Kortrijk en Leuven. Zowel de fototentoonstelling als de film zijn trouwens niet alleen een initiatief van de dienst Volksontwikkeling en Openbaar Bibliotheekwerk van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, maar ook van de Kinopolisgroep.

Wat heeft het maken van de film gekost ?

Wat heeft het tentoonstellingsmateriaal gekost ? Graag een gedetailleerd antwoord. Met ander woorden : wat hebben de foto's gekost en welke kosten werden gemaakt om deze foto's voor een tentoonstelling klaar te maken ?

Welk budget werd er uitgetrokken voor de verspreiding van de film en het opzetten van de tentoonstelling, onder meer in culturele centra ?

Welk deel van al deze kosten werd gedragen door de dienst Volksontwikkeling en Openbaar Bibliotheekwerk van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, en welk deel door de Kinopolisgroep ?

Is de minister van mening dat het de taak van zijn administratie is om, via bioscoopzalen en culturele centra, stelling te nemen in het meest actuele politiek debat dat momenteel in Vlaanderen aan de gang is, namelijk over de multiculturele maatschappij ? Is hij niet van oordeel dat op deze wijze de culturele neutraliteit die van openbare bibliotheken, culturele centra en de diensten van het ministerie van Cultuur in het algemeen verwacht mag worden, niet meer bestaat ?

Antwoord

De totale kostprijs van de film, inclusief de vertoning in diverse zalen van de Kinopolisgroep bedraagt 2.371.008 frank (BTW inclusief).

Wat de tentoonstelling betreft beslaat de totale kostprijs voor het leveren, de aanmaak en de plaatsing van de foto's, en van de opvolging van de tentoonstelling 561.530 frank.

Voor de verspreiding van de film werd er geen afzonderlijk budget uitgetrokken en voor het opzetten van de tentoonstelling in de culturele centra vooralsnog evenmin.

Van al deze kosten werden enkel de voorafgaande bedragen ten laste genomen door het bestuur Volksontwikkeling en Openbaar Bibliotheekwerk van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De rest wordt gedragen door de Kinopolisgroep.

Ik ben de mening toegedaan dat mijn administratie inzake gestelde materie geen stelling inneemt en derhalve de culturele neutraliteit respecteert, aangezien het hier duidelijk om een beleidsbeslissing gaat die voortvloeit uit een beleidsintentie van de Vlaamse regering, na een aanbeveling van de Vlaamse Raad, om met betrekking tot de multiculturele samenleving, de nodige acties te ondernemen met het oog op een positieve samenleving.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 21
van 18 november 1994
van de heer G. ANNEMANS

Universiteit Diepenbeek – Engelstalige cursus fysiologie

Ik verneem dat in het derde jaar geneeskunde van de universiteit te Diepenbeek de cursus fysiologie (één van de zwaarste cursussen van dat jaar, die meer bepaald 3.000 blz. in totaal bevat) volkomen Engelstalig is.

Weliswaar worden de lessen in het Nederlands gegeven, maar de schriftelijke cursus is in het Engels.

Is deze gang van zaken in overeenstemming met de taalwetgeving en in overeenstemming met de beleids-opties van de minister ?

Antwoord

De onderwijs- en bestuurstaal in de universiteiten is het Nederlands. Dit staat duidelijk vermeld in artikel 61 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap.

In de studiegids van het LUC wordt inderdaad een engelstalig handboek „Physiology” aangegeven als studiemateriaal bij het opleidingsonderdeel „circulatie- en ademhalingsstelsel : algemene fysiologie en bijzondere fysiologie”.

Naast dit handboek worden er echter ook collegedictaten en handleidingen van practica en werkwijzen aangeboden in het Nederlands. Wel zijn figuren met engelstalige toelichting en enkele wetenschappelijke artikelen erin geïntegreerd. Het LUC beoogt daarmee de kennismaking door de kandidaat-arts (reeds derdejaars) van de courante wetenschappelijke literatuur.

Zowel in de verdere opleiding (tweede cyclus, postacademische vorming, voortgezette opleidingen en doctoraatsopleidingen) als in de bijscholing, zal de arts immers ook met engelstalige artikels geconfronteerd worden. Het universiteitsdecreet laat toe dat in de verdere opleiding enkele onderwijsactiviteiten in een andere taal worden gegeven.

In casu is slechts het studiemateriaal deels engelstalig en blijft de onderwijstaal het Nederlands.

Elke student (ook de studenten in de verdere opleiding) heeft het recht een volledige academische opleiding in het Nederlands te volgen en over een in een vreemde taal gevolgd opleidingsonderdeel examen in het Nederlands af te leggen.

**Vraag nr. 22
van 18 november 1994
van de heer J. TAYLOR**

Onderwijsinspectie – Controle inzake vakanties en vrije dagen

Naar aanleiding van uw omzendbrief met referentie OND/I/I/SVC/SD van 20 april 1994 met als titel „Overtredingen van de regeling van de vakanties en vrije dagen en van de optimale aanwending van de schooltijd. Sanctie” werd door de onderwijsinspectie op het einde van het schooljaar 1993-1994 een controle-opdracht uitgevoerd. Ik meen dat deze controle terecht gebeurt, niet zozeer voor het basisonderwijs, maar vooral voor de secundaire scholen, waar nog steeds zou ervaren worden dat leerlingen net voor vakantieperiodes meerdere dagen van de school worden „ge-weerd”.

1. Hoeveel scholen werden er in het basisonderwijs, secundair onderwijs en HOKT door de onderwijsinspectie gecontroleerd ?
2. Wat waren hiervan de resultaten ?
3. Hoeveel van de onderscheiden scholen kregen sancties opgelegd ?

Antwoord

A. Betreffende het basisonderwijs.

1. Er werden 993 scholen gecontroleerd in het basisonderwijs.
2. Geen enkele ernstige inbreuk werd vastgesteld.
3. Bijgevolg is het duidelijk dat er van sancties in het basisonderwijs geen sprake is.

B. Betreffende het secundair onderwijs.

1. Er werden bij het einde van het schooljaar 310 secundaire scholen onderzocht.
2. De resultaten kunnen geresumeerd worden als volgt.

Het beeld van het probleem beantwoordt niet echt aan de realiteit ; heel wat scholen organiseren het einde van het schooljaar verschillend, naar gelang de graad. Hierdoor ontstaat de in-

druk dat scholen vrij vroeg de deuren sluiten voor de leerlingen, hoewel dat in feite niet waar is.

Het probleem is het meest acuut in de derde graad : de oude gewoonte om voor de laatstejaars wat vroeger te eindigen (omwille van maturiteitsproeven) is nog niet geheel verdwenen.

Er zijn geen instructies opgelegd met betrekking tot het aantal examens, toetsen en proefwerken. De inspectie stelt vast dat soms veelvuldig wordt geëxamineerd, waardoor scholen al te vroeg effectieve lestijd afsluiten.

De inspectie opende, na mijn akkoord, een procedure tegen 17 scholen omdat ze in overtreding waren. Wegens de grote vakantie kon die procedure pas starten in september.

3. Op dit ogenblik zijn nog geen sancties uitgesproken. De procedure is op het niveau van administratie en inspectie virtueel rond. Eerlang zal hierover verslag aan mij worden uitgebracht, waarna beslist zal worden over de sancties.

C. Betreffende het hoger onderwijs.

- 1., 2. en 3.

Bij de doorlichting van 63 hogescholen werden er geen overtredingen op de regeling van de vakanties en vrije dagen gesignaleerd.

**Vraag nr. 39
van 1 december 1994
van de heer J. DE BREMAEKER**

Bouwnijverheid – Ontduiking RSZ

De bedrijven die overheidsopdrachten uitvoeren zijn, evenzeer als al de andere, onderworpen aan de RSZ. Afhankelijk van de sector waaronder de activiteit valt kunnen verschillende tarieven toepasselijk zijn. Het uitvoeren van werken met niet ingeschreven werknemers en het inschrijven van werknemers in een andere sector (bijvoorbeeld landbouw), leiden ertoe dat de RSZ inkomsten moet derven. Zeker bij het uitvoeren van overheidsopdrachten zou dat nooit mogen voorkomen.

De overheid zou hier onvoldoende tegen optreden omdat zij dan het (twijfelachtige) voordeel van de lage prijs zou verliezen. Ik ben echter van oordeel dat zulke praktijken onaanvaardbaar zijn, omdat de RSZ bedreigd wordt en omdat de ernstige bedrijven oneerlijke concurrentie wordt aangedaan. Het gewest zou mijns inziens meer dan een gewone inspanning moeten doen om elke mogelijkheid tot zulke praktijken de kop in te drukken.

1. Welke maatregelen zijn getroffen om ontduiking van RSZ (zwartwerk – verkeerde inschrijvingen) te beletten ?
2. Worden deze maatregelen strikt toegepast en op elke bouwwerf dagelijks gecontroleerd ? Zo niet, wat is de controlefrequentie ?
3. Hoeveel inbreuken zijn in 1992, 1993 en 1994 vastgesteld ? Welk gevolg is daaraan gegeven ?

4. Werken de diensten van de Vlaamse Gemeenschap samen met de controlediensten van de RSZ ?
5. Welke maatregelen overweegt de minister om het toezicht meer sluitend te maken ?

Deze vraag werd eveneens gesteld aan :

- de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen ;
- de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting ;
- de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord op bovenvermelde vraag van het lid zal worden verstrekt door de minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, Kleine en Middelgrote Ondernemingen, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Vraag nr. 42 van 2 december 1994 van de heer H. MARSOUL

Ziekenhuisscholen – Discriminatie mentaal gehandicapten

Indien voor het basis- en het secundair onderwijs geen afzonderlijke berekeningen worden gemaakt, maar een gezamenlijk lesurenpakket wordt toegestaan, kan de ziekenhuisschool autonoom beslissen hoe ze haar opdracht uitbouwt in het eigen specifiek ziekenhuis met het totale pakket lesuren.

Op die manier zou type 5, BuSo geen opleidingsvorm toegewezen krijgen en zou de school enkel als school moeten voldoen aan de rationalisatie- en programmatische normen. De ziekenhuisschool moet wel volwaardig onderwijs kunnen verstrekken aan leerlingen van het gewoon secundair onderwijs, zodat het behalen van een A-attest mogelijk blijft voor langdurig zieke kinderen.

Voor mentaal gehandicapte kinderen kan de ziekenhuisschool dan aangepast personeel aanwerven. Soms blijkt trouwens een leerkracht uit het basis- of zelfs het kleuteronderwijs beter in staat om dit soort leerlingen op de meest efficiënte wijze te stimuleren. Resturen van basisschool en BuSo kunnen dan ook samengevoegd worden en zo efficiënt mogelijk worden aangewend.

Kan de autonomie van de plaatselijke school op deze wijze echt gerealiseerd worden ?

Antwoord

Als antwoord op deze vraag verwijs ik het lid naar het antwoord dat verstrekt werd op de door hem gestelde vraag nr. 15 van 3 november 1994.

Vraag nr. 43 van 2 december 1994 van de heer H. MARSOUL

Ziekenhuisscholen – Lesurenpakket

Aan de ziekenhuisscholen wordt gevraagd nieuwe opdrachten ter harte te nemen, onder meer de organisatie van thuisonderwijs in overleg met de thuischool, flexibiliteit om kinderen die in daghospitalisatie komen op te nemen.

Deze vragen kunnen door de ziekenhuisscholen op dit ogenblik niet ingewilligd worden, aangezien het lesurenpakket wordt berekend op basis van het jaargemiddelde. Andere leemten, zoals het aantal vestigingsplaatsen, de afstand tussen de vestigingsplaatsen, het aantal verschillende leerlingen, het aantal afdelingen in het ziekenhuis, het aantal personeelsleden, enzovoort, worden niet in rekening gebracht.

Men kan de situatie van de ziekenhuisscholen nochtans niet vergelijken met die van de gewone scholen. De boven aangehaalde elementen spelen een belangrijke rol in het bepalen van de nood aan voldoende lesuren.

Een meer realistische rekeningswijze zou gebaseerd kunnen zijn op het hoogste maandgemiddelde. Dit zou de verhouding tussen het aantal personeelsleden en de dagelijkse onderwijsnood van de verschillende kinderen aanzienlijk kunnen verbeteren.

Kan de minister de berekeningswijze van het lesurenpakket in deze zin aanpassen ?

Antwoord

Als antwoord op deze vraag verwijs ik het lid naar het antwoord dat verstrekt werd op de door hem gestelde vraag nr. 14 van 3 november 1994.

Vraag nr. 44 van 2 december 1994 van de heer H. MARSOUL

Ziekenhuisscholen – Omkadering

In Vlaanderen richten drie ziekenhuisscholen (Leuven, Gent en Antwerpen) drie onderwijsniveaus in (kleuter-, basis- en secundair onderwijs).

Gezien de specifieke situatie van de ziekenhuisschool, dient er een zeer grote hoeveelheid administratief werk te worden uitgevoerd. Bovendien wordt aan het schoolhoofd een uitermate ruim takenpakket opgelegd.

Toch bestaat de omkadering slechts uit een halftijdse administratieve hulp met Gesco-statuut, die is toegevoegd aan de directeur, die moet instaan voor de drie niveaus.

Andere scholen hebben, naast een afzonderlijke directie, ook recht op een huismeester en op studiemeesters (vanaf een bepaald aantal leerlingen).

Het is dus meer dan wenselijk dat de directie taken zou kunnen delegeren aan iemand die voldoende hoog gekwalificeerd is.

Kan de minister mij meedelen :

1. of in een statutair huismeester-mandaat zal voorzien worden bij de administratieve omkadering van deze ziekenhuisscholen ;
2. of de administratieve kracht met Gesco-statuut zal vervangen worden door een statutair personeelslid, teneinde meer zekerheid te bieden, zowel aan het betrokken personeelslid als aan de schooladministratie ?

Antwoord

Als antwoord op deze vraag verwijs ik het lid naar het antwoord dat verstrekt werd op de door hem gestelde vraag nr. 13 van 3 november 1994.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 16

van 24 november 1994

van de heer L. STEENWEGEN

Gordaelmolen Tervuren – Instandhoudingswerken

In de warande van Tervuren staan de gebouwen van de 17de-eeuwse Gordaelmolen. Dit monument is in verregaande staat van verval.

Onmiddellijke instandhoudingswerken zijn noodzakelijk. Wat is er gebeurd met de vroeger vrijgemaakte kredieten voor de instandhouding van dit monument ?

Wanneer zullen dringende maatregelen getroffen worden zodat weerslementen en souvenirjagers niet langer de kans krijgen om dit monument onherstelbare schade te berokkenen ?

Antwoord

De Gordaelmolen in Tervuren is eigendom van de federale regering die als eigenaar verantwoordelijk is voor de instandhouding.

Ik heb mijn diensten opdracht gegeven contact op te nemen met de bevoegde diensten van de federale regering om een eventuele overname van de molen door het Vlaamse Gewest te onderzoeken.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 5

van 18 november 1994

van de heer R. DESWAENE

Medisch schooltoezicht – Situatie van de maatschappelijk assistent

Het decreet van 17 juli 1964 bepaalt dat een equipe voor MST bestaat uit een dokter, een verpleegkundige en een maatschappelijk assistent(e) (MA).

Verpleegkundigen en MA hebben een evenwaardig diploma (HOKT), voeren dezelfde taken uit en hebben dezelfde verantwoordelijkheden.

Volgens het decreet van 15 november 1985 dat de samenstelling van de equipe voor MST wijzigt, bestaat deze nu uit een dokter, een sociaal verpleegkundige en een personeelslid belast met administratieve taken (getuigschrift HSO).

De MA wordt gelijkgesteld met administratief personeel.

In de praktijk is deze blijven werken zoals voorheen.

Een nieuwe wijziging van het decreet is in de maak.

In het nieuwe concept (alsook in het Informatieblad van de Vlaamse Wetenschappelijke Vereniging voor Jeugdgezondheidszorg – augustus 1994) is er alleen sprake van een coördinerend verpleegkundige.

Wat zal er gebeuren met de MA die sedert 1964 deel uitmaakt van de equipe voor MST en ettelijke jaren de coördinerende taak uitoefent ?

Kan er niet aan deze discriminerende maatregel tegemoet gekomen worden met een overgangsmaatregel waardoor een MA ook in aanmerking kan komen om als coördinator te fungeren ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat de decreten van 17 juli 1964 en van 15 november 1985 inzake het medisch schooltoezicht waarnaar hij refereert, mij niet bekend zijn.

De opdrachten en de samenstelling van een equipe medisch schooltoezicht zijn vastgelegd in de wet op het medisch schooltoezicht van 21 maart 1964 en het besluit van de Vlaamse regering van 30 juli 1985, gewijzigd bij de besluiten van 19 maart 1986, 29 juni 1987,

13 juni 1990, 19 december 1991, 18 november 1992 en 20 juli 1994.

Sedert 1 september 1985 bestaat een equipe medisch schooltoezicht minstens uit één schoolarts, één sociaal verpleegkundige en één administratief personeelslid.

Daarvóór diende ook een maatschappelijk assistent deel uit te maken van een equipe.

Als overgangsmaatregel werd in het besluit van de Vlaamse regering van 30 juli 1985 ingeschreven dat maatschappelijke assistenten die op 1 juli 1985 erkend waren, de sociale taken binnen een equipe kunnen blijven uitvoeren.

Deze maatregel blijft onverminderd van kracht.

Voorts kan ik het lid meedelen dat er geen nieuw decreet inzake medisch schooltoezicht in de maak is.

Ook de speculaties over mogelijke wijzigingen aan de samenstelling van een equipe medisch schooltoezicht zijn beslist voorbarig.

Niettemin kan ik niet akkoord gaan met uw stelling dat verpleegkundigen en maatschappelijk assistenten dezelfde taken uitvoeren en dezelfde verantwoordelijkheden hebben binnen een equipe medisch schooltoezicht.

Sociaal verpleegkundigen in een equipe medisch schooltoezicht hebben immers zowel sociale als paramedische opdrachten. Maatschappelijk assistenten (enkel diegenen die op 1 juli 1985 erkend waren) kunnen alleen sociale taken uitvoeren.

De vraag om het takenpakket van sociaal verpleegkundigen te laten coördineren door een maatschappelijk assistent lijkt mij dan ook niet opportuun.

**Vraag nr. 6
van 24 november 1994
van de heer L. BARBE**

Gezondheidsinspectie – Organisatie van de Vlaremtaken

De gezondheidsinspectie heeft in het kader van het milieuvergunningsdecreet en Vlareem een dubbele opdracht :

- toezicht op de inrichtingen in de indelingslijst aangeduid met de letter G ; het gaat om een honderdtal inrichtingen, waaronder heel wat belangrijke (verbrandingsinstallaties, laboratoria, schietstanden, voedingsnijverheid, enz.) ;
- advies inzake bepaalde milieuvergunningsaanvragen.

De gezondheidsinspectie cumuleert dus een adviseringsstaak met een toezichtstaak. Uit het verleden blijkt dat in dergelijke situaties de adviseringsstaak prioriteit krijgt (zo werd eind 1990 een apart bestuur Milieuinspectie ingesteld, los van het bestuur Milieuvergunningen, precies om dit euvel te verhelpen).

Bovendien heeft het extra werk dat de gezondheidsinspectie met deze taken inzake Vlareem gekregen heeft,

blijkbaar niet geresulteerd in een uitbreiding van middelen (personeel en werkingsmiddelen) .

Het feit dat dezelfde dienst zowel een adviserings- als toezichtstaak heeft en dat deze dienst blijkbaar geen extra middelen heeft gekregen, kan volgens mij de uitvoering van deze toch zeer belangrijke taken inzake Vlareem hypothekeren.

1. Deelt de minister mijn mening dat deze taken inzake advies en toezicht beter door twee verschillende diensten zouden worden verricht ?
2. Kan de minister mij voor 1993 per buitendienst van de gezondheidsinspectie aangeven hoeveel controles er in het kader van Vlareem ter plekke worden uitgevoerd en hoeveel proces-verbalen hierbij werden opgesteld ?
3. Kan de minister mij het werkelijk en het effectief kader van de gezondheidsinspectie meedelen ?

Antwoord

De analyse die u maakt over de invulling door de gezondheidsinspectie van haar taken in het Vlareem is correct. Daarbij komt dat de rol die gezondheidsinspecteur in de Vlareem-problematiek speelt slechts één van zijn vele opdrachten is, en niet de eerste.

In deze optiek staat het kader van de gezondheidsinspectie in schril contrast met dat van de besturen bevoegd voor leefmilieu.

Per provincie zijn er behalve de gezondheidsinspecteur, twee deskundigen, één technisch beambte en drie administratieve krachten : medewerker of hoofdmedewerker, assistent of hoofdassistent.

Het is duidelijk dat er aldus van enige systematische controle door de gezondheidsinspectie op de vergunde inrichtingen geen sprake kan zijn.

Er is wel een nauw toezicht op de zwembaden en de kwaliteit van het zwembadwater. Dit gebeurt in de regel viermaal per jaar. Ook het toezicht op de ziekenhuizen geniet bijzondere aandacht, zij het meestal via de controle op de werking van de comités voor ziekenhuishygiëne.

Het toezicht op de andere inrichtingen gebeurt alleen naar aanleiding van klachten van omwonenden of na aanwijzingen van de overheid of de milieuinspectie.

In 1993 was dit in Antwerpen tweemaal, in Brabant twaalfmaal, in Limburg dertienmaal en in Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen respectievelijk achttien- en twintigmaal het geval.

Hoewel zij hiervoor bevoegd zijn, behoort het opstellen van processen-verbaal niet tot de stijl van de gezondheidsinspecteurs.

Tot voor 16 juli 1993 hadden deze processen-verbaal ten andere geen bewijskracht (cfr. arrest van het Arbitragehof nr. 38/92 van 7 mei 1992, dit in tegenstrijd met artikel 30, § 2 van het milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985).

Daarom zal veeleer door overleg met de uitbater en

met de medewerking van de gemeentelijke overheid getracht worden tot een bevredigende oplossing te komen. Bij onwil van de uitbater om een einde te stellen aan de overtreding wordt dan wel de milieu-inspectie, de lokale overheid of de procureur des konings verwittigd. Processen-verbaal werden door de gezondheidsinspectie in 1993 dan ook niet opgesteld.

Wat de opportuniteit betreft voor de opsplitsing van de gezondheidsinspectie in een adviserende dienst en één voor controle kan ik, met de huidige beperktheid der middelen, uw standpunt slechts ten dele bijtreden. De gezondheidsinspectie heeft immers nog tal van andere opdrachten die een belangrijke uitbreiding van het kader noodzakelijk maken. Een dergelijke uitbreiding mag dan ook niet gezien worden in het enge kader van de Vlaremproblematiek. In de huidige context is het daarom misschien beter dat het toezicht op de eerste plaats door de milieu-inspectie wordt gevoerd die dan, wanneer zij gezondheidsproblemen vermoedt, op de deskundigheid van de gezondheidsinspecteur een beroep kan doen.

Vraag nr. 7
van 25 november 1994
van de heer J. CAUDRON

Mediacampagne "Zet 'm op, deel II" – Keuze van TV-zenders

Tijdens de maanden november en december 1994 voerde de minister de mediacampagne "Zet 'm op, deel II". Deze campagne bevatte onder meer een televisie-spot.

Luidens een persbericht beperkte de minister zich in de keuze van de zenders tot BRTN, VTM, MTV en ATV.

1. Waarom werd gekozen voor deze zenders ?
2. Ware het niet aangewezen dat de Vlaamse regering – indien zij een spot uitzendt op de regionale televisie – dit zou doen op alle erkende zenders ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag deel ik het lid mee dat voor de tweede campagne „Zet 'm op” duidelijk werd gekozen voor het medium televisie. Een voorafgaande studie van het daartoe aangetrokken bureau gaf immers aan dat de bereikbaarheid van het doelpubliek via dit mediakanaal ver boven de andere mediakanalen uitreikt.

Het bureau dat voor de uitvoering van de campagne zorgde heeft de mediamix voor de tweede campagne samengesteld.

Aangezien BRTN en VTM samen een bereik hebben van 80 percent van alle Vlamingen, is de voorkeur uitgegaan naar deze beide zenders. Anderzijds werden ook alle regionale zenders benaderd om na te gaan of men de spot gratis wou uitzenden. Ook MTV werd benaderd, omdat zij de doelgroep-jongeren bereiken. Van de regionale zenders is in eerste instantie enkel ATV ingegaan op het gratis uitzenden van de spot.

Later nam ook AVS contact op om voor de spot gratis zendtijd ter beschikking te stellen.

Vraag nr. 9
van 25 november 1994
van de heer G. ANNEMANS

Instituut voor Tropische Geneeskunde – AIDS/SOA-seminarie van 13 oktober 1994

Op 13 oktober organiseerde het Instituut voor Tropische Geneeskunde te Antwerpen een AIDS/SOA-seminarie onder de titel "De stand van zaken in verband met het condoom".

Het wetenschappelijk karakter van die bijeenkomst kan enigszins worden betwist wegens de eerder polemische toon van een aantal interventies.

Zo werd er fel uitgehaald tegen de Mechelse organisatie Pro Vita, die zelfs nefast voor de volksgezondheid zou zijn. Organisator van het seminarie Dr. Marc Vandebrauene riep het Vlaams Secretariaat voor het Katholiek Onderwijs op om alle Pro Life-groepen de toegang tot de scholen te ontzeggen. Nog afgezien van de vraag of de discussie over de absolute veiligheid van het condoom reeds werd afgerond, kan men zich toch afvragen of het Instituut voor Tropische Geneeskunde daar zijn rol niet is te buiten gegaan.

Wie was de organisator van het bedoelde colloquium en werden daar rechtstreeks of onrechtstreeks (via subsidies) overheids gelden voor gebruikt ?

Werden er sancties overwogen tegen de organisatoren van het colloquium die proberen vrije verenigingen en instellingen tegen elkaar op te zetten met het cachet en het prestige van de openbare instellingen, meer bepaald het Instituut voor Tropische Geneeskunde te Antwerpen

Antwoord

Op 13 oktober laatstleden werd inderdaad een AIDS/SOA seminarie ingericht door het Instituut voor Tropische Geneeskunde (ITG) in Antwerpen met als onderwerp : De stand van zaken in verband met het condoom.

Dit seminarie werd door het Aidsreferentiecentrum te Antwerpen georganiseerd en valt onder de verantwoordelijkheid van de professoren Françoise Portaels, Guido Van Der Groen en Marie Lagae. Dr. Marc Vandebrauene fungeerde als woordvoerder. Voor het inrichten van deze seminaries werden geen subsidies gegeven door de Vlaamse overheid. Deze seminaries, die maandelijks plaatsvinden, worden ingericht voor artsen, verpleegsters en andere gezondheidswerkers actief in de strijd tegen AIDS/SOA. Uit de vraag blijkt dat het lid het wetenschappelijk karakter van die bijeenkomst betwist wegens de eerder polemische toon van een aantal interventies.

Daarom nam ik contact op met de verantwoordelijke inrichters van het seminarie om na te gaan welke interventies precies hebben plaatsgevonden op dit seminarie. Regelmatig wordt het ITG geconfronteerd met berichten van groepen die morele bezwaren uiten tegen

het gebruik van het condoom. Vanuit eenzelfde morele overtuiging probeert men echter ook de effectiviteit van het produkt „condoom” in vraag te stellen. Er worden onder meer stellingen geuit op condoomtechnisch gebied die niet met de werkelijkheid overeenstemmen. Het ITG wenste hierop te reageren.

Op het bewuste seminarie is gediscussieerd over de vraag of wederzijdse partnertrouw een effect heeft op de daling van het aantal nieuwe HIV-besmettingen.

Eveneens werd gediscussieerd over de effectiviteit van de bescherming door condoomgebruik tegen een HIV-infectie. Ook hier werd positief op geantwoord. Er werd wel aangehaald dat condooms geen 100 percent bescherming geven omdat ze ook kunnen scheuren of afglijden tijdens het gebruik.

Er is gewezen op het feit dat men niet-wetenschappelijke studies over condooms niet op een verkeerde manier mag voorstellen om een eigen boodschap te benadrukken.

De folders en teksten die op onveiligheid van een condoom zouden wijzen zijn wetenschappelijk onjuist. Het ITG stelde dan ook duidelijk dat deze teksten best niet verspreid worden in de scholen. Het ITG gaat uit van een wetenschappelijk standpunt en laat het al dan niet verspreiden van dergelijke folders over aan de appreciatie van de inrichtende machten.

Op basis van de door ons verkregen informatie kan ik dus niet opmaken dat hier iets verkeerd is gebeurd. De polemiek rond de veiligheid van het condoom in de strijd tegen AIDS is sinds lang aan de gang. Het lijkt mij belangrijk dat de juiste objectieve informatie verstrekt wordt over de veiligheid van het condoom en dit gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek. Condoomgebruik bevorderen vormt mijns inziens een essentiële schakel in de preventie van nieuwe besmettingen bij risicocontacten.

Het is dan ook niet mijn bedoeling om sancties op te leggen aan het ITG dat een wereldreputatie kent op het vlak van de strijd tegen seksueel overdraagbare aandoeningen en AIDS.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

vraag nr. 133

van 23 augustus 1994

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sociale verdringing van autochtone bevolking in Noorderkempen en kuststreek – Maatregelen

Ofschoon Vlabinvest tot nog toe weinig concrete vor-

men heeft aangenomen en m.i. trouwens onvoldoende is om het probleem van de sociale verdringing in Vlaams-Brabant op te lossen, heeft het project de verdringing een concrete poging te doen om in te gaan tegen het fenomeen.

Uit het project Vlaanderen-Europa 2002 blijkt dat de Vlaamse regering vaststelt dat de Noorderkempen en de kuststreek eveneens kunnen worden bestempeld als regio's waar de autochtone bevolking het moeilijk heeft om op de woningmarkt op te komen tegen kapitaalcrachtige buitenlanders.

Kan de minister mij meedelen of tot op heden maatregelen werden genomen om de sociale verdringing in die beide andere regio's tegen te gaan ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid aangaande de gestelde problematiek het volgende mede te delen.

1. De sociale verdringing van de autochtone bevolking in de Noorderkempen is een gevolg van de grensstreekligging van de regio. De intercommunale ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen voert een actieve verkavelingspolitiek in haar werkgebied. Voor de periode 1994-1996 zullen niet minder dan 281 kavels ter beschikking gesteld worden. Hierbij vindt het lid een omstandig overzicht van de lokalisatie van de geplande verkavelingen. Hiervoor zullen uitsluitend autochtone gezinnen in aanmerking komen.

Gemeente Arendonk

Klavervelden	20 kavels	verkocht 14/4/1994
Koolman	circa 15 kavels	verkoop verwacht 1995

Gemeente Baarle Hertog

Kastelein		
- faze 1	29 kavels	verkoop verwacht einde 1994
-faze 2	circa 60 kavels	verkoop voorzien 1995-1996

Stad Hoogstraten

Groenewoud	25 kavels	verkocht 31/5/1994
Beulken (Meer)	14 kavels	verkocht 27/11/1994
Capucienebos-schen (Meerseldreef)	15 kavels	verkoop verwacht 1995
Lage Rooy Meerle)	14 kavels	verkoop verwacht 1995

Gemeente Merksplas

Kleirijt 2	circa 20 kavels	verkoop verwacht 1996
------------	-----------------	-----------------------

Gemeente Oud-Turnhout

Leege Darisdonck	13 kavels	verkoop verwacht 1995
------------------	-----------	-----------------------

Gemeente Ravels

De Meerkens Poppel)	11 kavels	verkoop verwacht 1995-1996
------------------------	-----------	-------------------------------

Gemeente Rijkevorsel

Koekhoven	34 kavels	verkoop verwacht 1995
-----------	-----------	--------------------------

Oud Goor	11 kavels	verkoop verwacht 1995
----------	-----------	--------------------------

In het kader van het sociale huisvestingsprogramma dat uitgewerkt wordt door Domus Flandria worden projecten gepland in de erkende gemeenten Herentals, Herenthout, Hoogstraten en Turnhout.

2. De huisvestingssituatie in de kuststreek wordt sterk bepaald door de toeristische verblijfswoningen (appartementen, verblijfsparken) die de gemiddelde huur- en koopprijs hoog houden.

De verschillende sociale huisvestingsmaatschappijen worden niet alleen aangeschreven door de autochtone bevolking maar ook (vooral andere) personen die afkomstig zijn uit het binnenland en zich komen vestigen aan de Vlaamse kust.

Het Domus Flandria-programma wordt gespreid over de erkende gemeenten op basis van andere socio-economische criteria, waardoor verschillende kustgemeenten niet zijn opgenomen. Daarnaast is de bouwruimte in de kustregio beperkt waardoor de grondprijs zeer hoog ligt. Het recent goedgekeurde Duinendecreet versterkt dit gegeven.

Ik heb de bevoegde Vlaamse minister van Huisvesting voorgesteld op basis van verder onderzoek een meer subregionale huisvestingspolitiek te voeren in deze en andere prioritaire regio's, geïntegreerd in het nieuw te voeren algemeen socio-economisch (sub)regionaal beleid.

**Vraag nr. 141
van 8 september 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Vergunningsplichtige ondernemingen – Subsidies

Vergunningsplichtige ondernemingen van klasse 1 of 2 kunnen genieten van een maximumsteun van 15 procent op de aanvaardbare onroerende investeringen indien ze zich herlokalisieren wegens dringende milieurenen, en wel als wordt voldaan aan volgende parameters :

- een uitbreiding of wijziging van een bestaande vergunning wordt geweigerd ;
- een nieuwe vergunning wordt geweigerd ;
- een regularisatie wordt geweigerd ;
- een hervergunning zal wellicht geweigerd worden.

Gemeentebesturen worden thans geconfronteerd met bedrijven die reeds elders gronden hebben gekocht, soms zelfs reeds een vergunning hebben . Om toch van de 15 procent subsidie te kunnen genieten, lokken zij pro forma een weigering uit. Soms nadat zij jaren zon-

der vergunning hebben geëxploiteerd, en hierdoor heel wat kosten hebben vermeden (illegale afvalafvoer, geen investeringen om normen te halen, belastingen op bedrijfsoppervlakte, vermogen, milieueffingen, ...). Alhoewel de gemeente reeds weet dat en de aanvraag zal geweigerd worden en het bedrijf reeds geherlokaliseerd is of wordt, moet opnieuw heel de administratieve en dure Vlare-procedure worden afgewerkt.

Is de minister van oordeel dat hier sprake is van een vorm van fraude ?

Is de minister van oordeel dat de administratie die bevoegd is voor de behandeling van de 15 procent subsidie, de historiek van het bedrijf moet bestuderen om dergelijke misbruiken tegen te gaan ?

Dient een aanvraag voor het verkrijgen van deze milieusteun niet te gebeuren vooraleer elders reeds een bouw- of milieuvergunning werd aangevraagd/verkregen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Antwoord

Bij aanvragen om herlokalisatiesteun om dwingende milieurenen moeten o.m. volgende stukken voorgelegd worden : de milieuvergunning voor de bestaande vestigingsplaats, het bewijs dat de hervergunning ingevolge uitbreiding, wijziging of regularisatie werd geweigerd en de vergunning voor de nieuwe vestigingsplaats.

De vergunningsverlenende overheden zijn de bestendige deputatie voor inrichtingen van klasse 1 en het college van burgemeester en schepenen voor de imichtingen van klasse 2. De administratie gaat na of de voorgelegde documenten werden afgeleverd door de bevoegde overheden.

De administratie controleert de logische chronologie van de administratieve verplichtingen inzake de milieuwetgeving. Dit impliceert dat de weigering van een aanvraag om uitbreiding, wijziging of regularisatie, in de tijd voorafgaat aan de aanvraag om een vergunning op de nieuwe vestigingsplaats.

Wanneer de vergunning voor de nieuwe vestigingsplaats nog niet beschikbaar is bij indiening van de aanvraag, wordt de herlokalisatiesteun eventueel toegekend maar wordt de uitbetaling ervan gekoppeld aan het voorleggen van een kopie van de vergunning voor de nieuwe vestigingsplaats.

Bepaalde ondernemingen hebben een beperkte verlening van hun bestaande vergunning gekregen onder de expliciete voorwaarde dat ze binnen een bepaalde termijn moeten herlokalisieren. De controle ingevolge verplichte verhuis beperkt zich tot nazicht van de bestaande vergunning.

Voor ondernemingen wier vergunning binnen afzienbare tijd eindigt, volstaat het dat de ondernemingen aan de hand van de milieureglementering kunnen aantonen dat de vergunning zal geweigerd worden.

“Afzienbare tijd” betekent voor de administratie een termijn die begint 18 maanden voor het vervallen van de bestaande vergunning. Een aanvraag om herlokalisatie kan dan ook ten vroegste 18 maanden voor het einde van de bestaande vergunning ingediend worden.

De bewijslast van de vermoedelijke weigering ligt volledig bij de onderneming. De echtheid zal door de administratie geverifieerd worden.

De administratie heeft geen impact op de rol die de gemeente speelt in het toekennen of weigeren van de vergunning.

Indien uit het onderzoek van het dossier blijkt dat de onderneming in het verleden de milieureglementering bewust naast zich heeft neergelegd, zal de herlokalisatiesteun niet toegekend worden zoals trouwens formeel bepaald in de richtlijnen.

Op de vraag of een aanvraag om herlokalisatiesteun dient te gebeuren vooraleer elders reeds een bouw- of milieuvergunning werd aangevraagd/verkregen, wordt verwezen naar de regelgeving inzake expansiesteun.

De aanvraag van investeringssteun moet ingediend zijn binnen de twaalf maanden na aanvang van de investeringen. In de meeste gevallen is de aanvraag om bouw- of milieuvergunning voor de nieuwe vestigingsplaats reeds gebeurd. Indien op het ogenblik van de indiening van het dossier de bouw- of milieuvergunning nog niet beschikbaar is, stelt de administratie zoals reeds vermeld de uitbetaling van de steun afhankelijk van het voorleggen en het onderzoeken van het vereiste document.

Ter informatie wordt medegedeeld dat, sedert het in werking treden van de herlokalisatiesteun voor kleine ondernemingen op 1 december 1992, de administratie tot op heden 117 aanvragen heeft ontvangen. Hiervan werden 62 positief en 45 negatief beslist. Dit toont aan dat de administratie de aanvragen grondig onderzoekt.

**Vraag nr. 153
van 14 oktober 1994
van de heer G. ANNEMANS**

Waalse autobussendossier – Gebrek aan reactie

Naar verluidt zou het ACV-Metaal de minister meermaals hebben geschreven in verband met de situatie en de gebeurtenissen rond de busleveringen van de firma Van Hool en de bestelling van bussen door de Waalse busmaatschappij.

Is het correct dat de minister nooit, op welke brief dan ook van het ACV-Metaal, heeft geantwoord ?

Antwoord

Het antwoord op de gestelde vraag is negatief.

Het standpunt dat de Vlaamse regering in de zaak van het Waalse bussendossier heeft ingenomen, werd wel degelijk schriftelijk medegedeeld aan het ACV-Metaal.

**Vraag nr. 5
van 27 oktober 1994
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE**

Vlaams Impulsprogramma Energie- Technologie – Financiering onderzoek

In haar persmededeling van 12 oktober 1994 betreffende het vierjarig Vlaams Impulsprogramma Energie-Technologie, stelt de Vlaamse regering dat de financiering van sommige onderzoeksprojecten mank loopt omdat de industriële partners in een aantal gevallen niet in staat zijn om het niet-gesubsidieerde gedeelte van het onderzoek, dat vaak wordt uitbesteed aan universiteiten of andere onderzoeksinstellingen, te betalen.

De Vlaamse regering keurde daarom een aanpassing van het programma goed waarbij, in geval van samenwerking tussen een industriële partner en een universitaire- of andere onderzoeksinstelling, de aanvaarde marginale kosten van deze laatste integraal gesubsidieerd worden ten laste van het budget van het impulsprogramma.

1. Hoeveel onderzoeksprojecten werden in het kader van het VLIET opgestart vanaf 1991 tot op heden ?
2. Bij hoeveel van deze projecten bleken de industriële partners niet in staat om het niet-gesubsidieerde gedeelte van het onderzoek te betalen ?
3. Wat wordt precies bedoeld met “de aanvaarde marginale kosten” van de universitaire of andere onderzoeksinstellingen ?

Antwoord

1. De projecten kunnen in principe starten met ingang van de eerste oproep (pré-feasibility fase) op 15 december 1992, d.w.z. in de loop van de beoordelingsprocedure, ongeacht het resultaat (aan het opstarten was geen toezegging tot overheidsfinanciering verbonden). Maar slechts weinig projecten hebben hiervan gebruik gemaakt.

periode (maand/jaar)	activiteit	aantal per startperiode
1-8/1991	voorstudie door de GIMV in samenwerking met STEM vzw	
9-12/1991	voorleggen van studieresultaten aan SERV, VRWB gevolgd door een beslissing door de Vlaamse regering	
1-8/1992	gespreksronde op aangeven van de raad van bestuur van het IWT i.f.v. de rege- ringswissel januari 1992	

periode (maand/jaar)	activiteit	aantal per startperiode
9-12/1992	ondertekening van de beheersovereenkomst en lancering van de oproep voor de pre-feasibility-fase	
1-6/93	de datum van de oproep, 15 december 1992, wordt tevens de toegelaten startdatum voor VLIET-projecten	drie
1-6/1993	inwachten en evalueren van de 135 reacties en voorleggen van selectie aan voogdijminister	
7-12/93		twee
7-12/1993	op aangeven van voogdijminister lanceren van tweede definitieve oproep voor 50 geselecteerde projecten	negen demonstra- tieprojecten staan op een wachtlijst
1-6/94		twee
1-9/1994	41 van de 50 opgeroepen projecten dienen een dossier in en doorlopen van de gehele evaluatieprocedure (volgens het besluit van de VE van 23 oktober 1991)	tien projecten vallen af : negatief advies, administratief afge- sloten, onontvanke- lijk verklaard, ver- zaakt uitvoering
7-12/94		tien
10-12/1994	opmaken van de overeenkomsten en opstarten van de betalingen van eerste schijven van de tegemoetkoming	
1-7/95		nog maximaal veer- tien

2. Bij de industriële projecten dient het aanvragend bedrijf in te staan voor de financiering van de niet-gesubsidieerde projectkosten die door het bedrijf zelf worden uitgevoerd. Enkel de projectgedeelten uitgevoerd door onderzoeksinstellingen worden naar rato van 100 percent van de marginale kosten gesubsidieerd in het geval van „basisonderzoek”, naar analogie met onder meer Europese programma's zoals JOULE.
3. Marginale kosten zijn gedefinieerd in het besluit van 23 oktober 1991 van de Vlaamse executieve tot regeling van de bevordering van het industrieel wetenschappelijk-technologisch onderzoek in Vlaanderen, meer specifiek in de Bijlage : kosten die als brutokosten of marginale kosten worden aangemerkt, waarvan een uittreksel uit de tekst volgt (Belgisch Staatsblad van 30 januari 1991).

„Marginale kosten :

De marginale kosten zijn de werkelijke bijkomende directe kosten van het onderzoeksproject die niet zijn begrepen in de maximale regelmatige uitgaven van de contractant, en/of gedekt worden door andere financiële steun) of door derden, en met dien verstande dat :

- a) de arbeidskosten enkel betrekking hebben op niet-onderwijzend onderzoekspersoneel of assistenten die voor de uitvoering van het onderzoek werkzaam zijn en die, hetzij voor de duur van het onderzoek tijdelijk zijn aangenomen, hetzij als hulppersoneel in vaste dienst zijn maar wier salarissen niet gefinancierd worden uit normale periodieke toelagen of andere steun van overheidsinstanties ;
- b) de kosten voor routinematig en kleinschalig ge-

bruik van computerapparatuur niet worden in rekening gebracht ;

- c) de vaste kosten als een vaste bijdrage van 10 percent van de totale in aanmerking komende marginale kosten met uitsluiting van associatiecontracten en BTW.”

**Vraag nr. 7
van 28 oktober 1994
van de heer F. GHESQUIERE**

***Ondersteuning van Vlaamse Zeevisserij en Aquicultuur
– Stand van zaken***

Mag ik van de minister de resultaten vernemen van het in 1993 goedgekeurde besluit tot ondersteuning van de Vlaamse Zeevisserij en Aquicultuur ?

Welke projecten ter bevordering van het verbruik van vissoorten met overschotten of onderbevissing werden al gefinancierd ?

Wanneer wordt de zogenaamde Vlaamse Zeevisserij operationeel en welke adviezen (zullen) worden gevraagd ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid aangaande de gestelde problematiek het volgende mede te delen.

1. Op basis van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 werd een ministerieel besluit (Belgisch Staatsblad van 15 oktober 1994) uitgewerkt waarin de modaliteiten tot het verkrijgen van een ondersteuning in de zeevisserijsector worden

bepaald. Dit ministerieel besluit werd tevens voor advies voorgelegd aan de Europese Commissie. Ondertussen werden reeds drie “experimentele visserijprojecten” goedgekeurd.

1. Kreeftjesvisserij : waarbij de vistechnieken die toegepast worden in Denemarken uitgetoetst worden voor het vissen op kreeftjes in de Noordzee door onze Vlaamse vissers (kreeftenput, silverpit, ...).
2. Gebruik van drielinginzet : i.p.v. de traditionele dubbele benetting voor kleinere vissersvaartuigen : de experimentele periode is beëindigd en de resultaten (hogere vangstrendabiliteit) is zeer hoopgevend.
3. Zoeken naar nieuwe visgronden : de West-Ierse zee : vorige zomer namen hieraan 3 vaartuigen deel. Het gaat hier om een voor onze reders nieuwe visgronden die op basis van verdere evaluatie en voorbereidend onderzoek op zijn toepassingsmogelijkheden zal beoordeeld worden.

Er zijn nog andere visserijprojecten in voorbereiding vooral om de rendabiliteit van de Eurokotters noodzakelijk te verhogen, alsook de mogelijkheid van het vissen buiten de communautaire wateren.

2. Het benaderen van het visverbruik (consumptie) is traditioneel het werkterrein van het Vlaams Fonds voor de Promotie van de Producten voor de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij (rechtsopvolger van de NDALT). Het besluit van de Vlaamse regering, alsook het financieringsinstrument voor de ondersteuning van de visserij (FIOV) van de Europese Commissie, voorzien hiervoor in bijkomende financiële ondersteuning. Tot op heden werden nog geen nieuwe projecten ingediend. De sector zal hiertoe professioneel aangezet en begeleid worden wanneer het Vlaams visserijcentrum, dat zal fungeren als administratieve dienst in de kustregio zelf, eerstdaags operationeel zal zijn.
3. Het Vlaams Visserijcomité werd door mij recentelijk geïnstalleerd te Oostende op 22 november 11.. De Vlaamse visserijcommissie zal niet alleen jaarlijks een advies maken i.f.v. het Vlaams visserijbeleid en concrete adviezen formuleren inzake concreet voorgelegde dossiers, maar ook suggesties formuleren en richting geven aan nieuwe initiatieven en investeringen, teneinde de rendabiliteit van de verschillende geledingen in de zeevisserij te verhogen.

Vraag nr. 9
van 4 november 1994
van de heer G. ANTHUENIS

Expansiesteen – Uitsluiting van bepaalde sectoren

De nieuwe richtlijnen voor de bevordering van de economische expansie van de kleine ondernemingen, sedert 1 februari 1994 van kracht, zijn slechts voor een bepaald aantal sectoren van toepassing. Bij de uitgesloten sectoren is o.a. de sector van de bejaardentehuizen. Een sector die enerzijds te kampen heeft met financiële problemen, maar waar anderzijds de vraag naar bijkomende bedden zeer groot is en die daarenboven zeer arbeidsintensief is.

Waarom werd deze sector uitgesloten ?

Antwoord

Artikel 2 van de wet van 4 augustus 1978 op de economische heroriëntering bepaalt welke ondernemingen, verenigingen, personen en instellingen kunnen genieten van de economische expansiesteun.

Uit de memorie van toelichting blijkt duidelijk dat de wetgever de voordelen wenst toe te kennen voor de activiteiten uit de economische sector.

Bejaardentehuizen werden reeds van bij het in werking treden van de wet van 4 augustus 1978 uitgesloten, omdat zij behoren tot de welzijnssector.

Tevens wordt opgemerkt dat niet alleen de bejaardenzorg uitgesloten is van expansiesteun. Ook andere activiteiten en vrije beroepen uit de sector welzijn en volksgezondheid zoals dokters, apothekers, tandartsen, kinesisten, zelfstandige verpleegsters, . . . komen niet in aanmerking.

Vraag nr. 10
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Rol van het zakenleven en de industrie i.c. KMO

Hoofdstuk dertig van de Agenda 21 handelt over de rol van het zakenleven en de industrie in het aanpakken van milieu- en ontwikkelingsproblemen. In dit hoofdstuk wordt gesteld dat voor een daadwerkelijk efficiënt grondstoffengebruik en een significante afvalreductie economische prikkels nodig zijn die innovatie en vrijwillige initiatieven van het bedrijfsleven stimuleren. Ook KMO's moeten tot een dergelijk verantwoordelijk ondernemerschap gestimuleerd worden.

Een concreet actiepunt is hier inderdaad het meetrekken van KMO's. Hiertoe moeten bedrijfsfederaties, werkgeversorganisaties en KMO's de verantwoordelijkheid opnemen om KMO's aan te moedigen tot het inzetten van meer milieuvriendelijke produktiemethoden. Daartoe moet de overdracht van know-how ter zake naar KMO's en dochterondernemingen vergemakkelijkt worden.

1. Welke maatregelen werden reeds genomen om KMO's aan te zetten tot het gebruik van meer milieuvriendelijke produktiemethoden ? Hoe denkt de minister-president het gebruik van dergelijke produktiemethoden verder aan te moedigen ?
2. Hoe verloopt momenteel de overdracht van know-how naar KMO's ?
3. Hoe denkt de minister-president ecologisch verantwoord ondernemerschap te bevorderen ?

Antwoord

1. Sinds de regionalisering heeft de Vlaamse overheid zich ingezet om de Vlaamse ondernemerswereld te stimuleren in het aanwenden van meer ecologische produktiemethoden. Dit komt tot uiting in het economisch investeringsbeleid dat voor kleine en middelgrote ondernemingen in het Vlaamse Gewest gevoerd wordt. Krachtens de wet van 4 augustus 1978 en overeenkomstig de EU-kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu die loopt tot

eind 1999, is in de vigerende richtlijnen een extra stimulans ingebouwd voor kleine ondernemingen die de nodige inspanningen leveren om op een milieuvriendelijke wijze te produceren.

Concreet betekent dit dat een steun van 15 % kan worden toegekend op investeringen die gericht zijn op grondstoffenbesparing of hergebruik van grondstoffen, energiebesparing en vermindering van milieubelastende effecten. Tevens kunnen, in het kader van de bestrijding van milieuverontreiniging, ondernemingen met als hoofdactiviteit het ontwikkelen van nieuwe technieken en/of het produceren van nieuwe machines ter bestrijding van milieuverontreiniging een maximumsteun van 15 % genieten.

2. Wat betreft de overdracht van know-how kunnen drie voorbeelden worden gegeven.

– De Vlaamse overheid werkt momenteel aan de ontwikkeling van een Energie en Milieu Informatie Systeem (afgekort EMIS) met als doel alle energie- en milieu-informatie te verzamelen en ter beschikking te stellen van de industrie en het bedrijfsleven, de KO's in het bijzonder. Het BAT-expertise centrum (BAT = Best Available Technology ; Best Beschikbare Technologie) vormt één van de belangrijkste pijlers van het systeem. Dit expertise-centrum bestudeert en centraliseert de know-how van de meest haalbare en best beschikbare technologieën, zowel economisch als milieutechnisch, die voor een bepaalde industriële activiteit van toepassing zijn.

Door deze specifieke dienstverlening aan de bedrijven zal het kenniscentrum de verspreiding van nieuwe, commerciële technologieën vergemakkelijken en aldus de technologische vernieuwing van de industrie stimuleren.

– De vijf Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen (GOM's) beschikken elk over een milieucel, waarop KO's een beroep kunnen doen voor de invoering van hun milieutechnologieën. De milieuconsulenten bespreken met de bedrijven niet alleen de invoering van nieuwe, mogelijke technologieën, maar geven hen tevens informatie voor mogelijke steun in het kader van de expansiewetgeving.

– Tot slot is er op Europees vlak het CRAFT II-programma. Dit programma is specifiek gericht naar KO's om hen steun te geven bij de opleiding van personeel bij de invoering van nieuwe technologieën. Dit Europees programma wordt opgevolgd door het IWT die op volgende vlakken zorgt voor de dienstverlening :

- sensibilisering en informatie verstrekken aan KO's over de voorwaarden gekoppeld aan het indienen van CRAFT-projecten ;
- advies verstrekken aan KO's over het feit of een project onder het CRAFT II-programma of een of ander Europees programma valt ;
- begeleiden van de KO's bij het indienen van voorstellen, of het mee helpen formuleren en definiëren van mogelijke projectvoorstellen ;
- het zoeken naar partners voor eventuele samenwerking.

3. Naast de maatregelen aangehaald in punt 1 komen

de initiatieven van overheidswege tevens tot uiting in het gevoerde delfstoffen-, geologie- en energiebeleid.

Inzake de natuurlijke rijkdommen streeft men naar duurzame ontwikkeling en produktie. Maatregelen in die zin werden reeds getroffen sinds de regionalisering door in te werken op het vergunningenbeleid. Recentelijk kwamen daar volgende concrete maatregelen bij :

- de organisatie van de milieu-effectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen ;
- de oprichting van het grindfonds en de regeling van de grindwinning ;
- de voorbereiding van een decreet tot regeling van alle oppervlakteontginningen waarbij een Vlaamse Oppervlaktedelfstoffenraad zal worden opgericht die nauwlettend zal toezien op de ontginningen en het gebruik der delfstoffen.

Tevens wens ik op te merken dat door het nieuwe afvalstoffendecreet van 20 april 1994 het hergebruik van inerte afvalstoffen sterk wordt bevorderd en hierdoor de druk op de ontginning van oppervlaktedelfstoffen afneemt.

Ter ondersteuning van het efficiënt Vlaams grondstoffengebruik wordt het geologiebeleid in Vlaanderen reeds verschillende jaren bijgestuurd.

Een van de doelstellingen van het geologisch onderzoek uitgevoerd door het Vlaamse Gewest is een duidelijk beeld verwerven naar de beste lokalisatie voor ontginningen, en dit ter voorbereiding van ruimtelijke plannen (gewestplannen, structuurplannen).

Daarnaast omvat het geologisch onderzoek de inventarisatie van de geologische gegevens van het Vlaamse Gewest en de organisatie om deze gegevens ter beschikking te stellen van alle betrokken diensten en ondernemingen.

Een derde luik waarbij het geologisch onderzoek kan bijdragen tot duurzame ontwikkeling situeert zich in het uitvoeren van pilootprojecten teneinde de haalbaarheid na te gaan van de toepassing van nieuwe technieken.

Bij het beleid inzake natuurlijke rijkdommen en geologie wordt er naar gestreefd "werk met werk" te maken. Als de toevallige of doelgerichte winning van oppervlaktedelfstoffen kan gepaard gaan met andere maatschappelijke en milieuvriendelijke doelstellingen, wordt hieraan de voorkeur gegeven.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 353
van 29 augustus 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

N 14 te Viersel – Omlegging

De gewestweg N 14 zou ter hoogte van Viersel worden omgelegd. In dat verband heb ik volgende vragen.

1. Wat is de reden voor dit project ? Men kan zich voorstellen dat de flessehals, vanaf de aansluiting vanuit Nijlen over de gewestweg N 14 tot aan het kanaal, daartoe aanleiding gaf. Is dat zo ? Indien ja, wordt daarmee het probleem niet verplaatst ?
2. De trajectwijziging betekent dat een nieuwe brug zal gebouwd worden over het Albertkanaal. Is dat een noodzaak op zich en zo ja, wat is daarvan de kostprijs ? Waarom is dit op die plaats noodzakelijk ?
3. Kan het zijn dat een nieuwe overbrugging en niet de trajectwijziging van gewestweg N 14 de hoofdreden is voor dit initiatief ?
4. Het project offert landbouwgrond op, zonder dat de voordelen duidelijk zijn. Als een vlottere verbinding vanuit Lier, richting Zandhoven en richting Boudewijnsnelweg wordt beoogd, is dan, gelet op hetgeen onder 1. is gezegd, een keuze gemaakt uit verscheidene voorstellen ? Anders gezegd, zijn er alternatieven ?

Antwoord

1. en 4. De rechttrekking beoogt in de eerste plaats een veiliger doorstroming van het verkeer op de N 14 komende van Lier, richting Zandhoven en omgekeerd. De twee gevaarlijke bochten worden immers kortgesloten.

Na aanleg van de rechttrekking, kan het verkeer komende vanuit Antwerpen de E 313 bereiken via de N 116 en de N 14. Het verkeer komende uit Lier bereikt de E 313 via de N 14 en de rechttrekking zelf. Nu komt al dit verkeer samen op het kruispunt „Lammerenberg” met filevorming als gevolg. Dit drukke punt wordt later meer noordwaarts verplaatst, waar het kruispunt een aangepaste inrichting kan krijgen. Het oude wegvak tussen de twee bochten krijgt een secundair karakter.

De rechttrekking heeft een lichte oostwaartse verplaatsing en een verdraaiing van de brug B 13 over de E 313 te Massenhoven tot gevolg. Het is zo dat in het kader van de sanering van de Boudewijnautosnelweg reeds werd ingecalculereerd dat deze brug zou worden afgebroken en herbouwd ; in eerste instantie op dezelfde plaats. Indien de rechttrekking ook gebouwd wordt, ligt de combinatie van beide werken voor de hand. Aldus :

- ligt de nieuwe brug ineens op haar definitieve plaats ;
  - kan tijdens het bouwen van de brug de oude zolang in dienst blijven zodat het verkeer dat de N 14 volgt nooit dient te worden omgeleid.
2. De trajectwijziging betekent geenszins dat de brug over het Albertkanaal zal herbouwd worden. Dit kunstwerk blijft behouden.
  3. De „rechttrekking van Viersel” is reeds jaren op het gewestplan aangeduid (koninklijk besluit van 5 augustus 1976). Ze is dus zeker niet het gevolg van de noodzakelijkheid om de brug B 13 te vernieuwen. De saneringswerken aan de Boudewijnautosnelweg zijn de aanleiding tot de vervroegde uitvoering van de rechttrekking. De combinatie beoogt een snelle en correcte afhandeling met minimale verkeershinder.

vraag nr. 359 van 9 september 1994 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Adinkerke-Dijk – Verkeersveiligheid

De aansluiting van de A 18 te Adinkerke met de Franse snelweg is enerzijds gepland voor medio 1996. De regio verheugt zich over de versnelde aanleg van het kleine resterende vak tussen Veurne en de Franse grens.

Anderzijds kijkt de bevolking van Adinkerke, en vooral de woonbuurt op de Dijk (langs het kanaal) inmiddels aan tegen een onduidbare verkeersstoestand. Snelwegen brengen altijd een verhoging van de verkeersdichtheid met zich. De opening van de snelweg van Boulogne tot Ghyvelde (zonder aansluiting op de nog niet bestaande snelweg naar Veurne) heeft geleid tot een belangrijke toename van zwaar verkeer, dat nog minstens twee jaar lang langs Adinkerke-Dijk zal razen. Als straks de Chunnel ook opengaat voor personenwagens, zal de drukte nog toenemen.

De gevolgen zijn nu al uit te drukken in materieel en zelfs menselijk leed. Van 1 januari tot op heden deden zich op de Dijk tot aan de Franse grens een tiental ongevallen voor, met zelfs twee dodelijke slachtoffers. „De toekomstige doden groeten nu al diegenen die geen maatregelen voor de verkeersveiligheid aldaar nemen”, zo schreef het gemeentebestuur van De Panne al één jaar geleden aan het Vlaamse ministerie van Openbare Werken. De plaatselijke bevolking heeft er genoeg van, wat blijkt uit de petitie, 555 handtekeningen sterk, overhandigd aan het gemeentebestuur, en overgemaakt aan het kabinet van de minister.

De reeks klachten kunnen kort als volgt omschreven worden : de snelheidsbeperking van 70 km/h wordt niet gerespecteerd ; door het afschaffen van de grenspost is een verkeersvertragend element weggefallen ; wie uit de richting Veurne komt, en onder de brug rijdt, negeert het stopteken ter hoogte van de aansluiting met de Dijk ; het zebrapad aan de voetgangersbrug is slecht aangeduid ; de rijstroken zijn veel te breed ; asverschuivingen, verkeersdrempels en de creatie van een „inrijpoort” worden gesuggereerd.

1. Welke voorlopige maatregelen zal de minister nemen om de verkeersveiligheid op Adinkerke-Dijk beter dan vandaag te waarborgen ?
2. Zal hij die maatregelen heel dringend nemen, gezien de vele ongevallen die al gebeurden en die zich nog tot medio 1996 (aansluiting snelweg) kunnen voordoen ?
3. Hoeveel zullen die tijdelijke maatregelen kosten ? Wanneer zullen ze worden uitgevoerd ?
4. Hebben de diensten van de minister al plannen voor de definitieve inrichting van Adinkerke-Dijk na de aansluiting van de snelweg medio 1996 ? Wat is de inhoud van die plannen ? Hoeveel zullen ze kosten en wanneer worden ze uitgevoerd ?

Antwoord

De verkeerssituatie op de Dijk te Adinkerke is inderdaad onveiliger geworden door de sterke toename van de verkeersintensiteit tussen het noordpunt van Frankrijk en de Westhoek.

Volgende maatregelen zijn getroffen of worden binnenkort uitgevoerd.

Ter hoogte van het nieuw geplaatste stopteken (voor het verkeer dat van onder de brug komt) is de rijweg afgebogen en versmald. Tevens werden wit-gele blokken aangebracht zodat de verplichting tot stoppen verduidelijkt wordt.

Tussen dit stopteken en de Moeresteenweg (dit is ongeveer de volle lengte van de Dijk) zijn nieuwe markeringen aangebracht, namelijk 2 rijvakken van 3m breedte gescheiden door een volle lijn en een gemarkeerd fietspad langs de huizenkant. Door deze nieuwe markeringen vermindert de lengte van de voetgangersoversteek ter hoogte van de voetgangersbrug. Dit zebrapad werd tevens herschilderd. Deze maatregelen hebben een vertragend effect op het verkeer op de dijk.

Juist buiten de agglomeratie, kant Franse grens, zullen rammelstroken aangebracht worden. Deze rammelstroken zullen uiteraard een bijkomend vertragend effect hebben op het verkeer komende van Frankrijk en dat de Dijk binnenrijdt.

Een asverschuiving met de creatie van een "poort" wordt op korte termijn niet overwogen omdat de weg onvoldoende breed is. Wel zullen deze maatregelen uitgevoerd worden nadat de aansluiting van de autosnelweg tussen België en Frankrijk verwezenlijkt zal zijn. Het is immers onmogelijk om daar nu hinderende wegeniswerken uit te voeren, gezien de belangrijke verkeersintensiteit (vooral van vrachtwagens) en het feit dat er geen alternatieve weg bestaat om in een degelijke omleiding te voorzien.

Vraag nr. 360
van 15 september 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Ring rond Antwerpen – Knelpunten

Begin juli jl. hebben verschillende kranten melding gemaakt van de plannen van de minister om rond Antwerpen een volwaardige ring tot stand te brengen door de knelpunten op de bestaande wegen weg te werken.

Onder andere worden volgens de kranten volgende werken gepland.

1. Bouw van een ongelijkgrondse verkeerswisselaar ter hoogte van de aansluiting van de **R1** op de N49 (All).
 Doel : ongelijkvloers maken van de huidige T-verbinding met het oog op een grotere capaciteit en grotere veiligheid.
 Kostprijs : 320 miljoen frank.
 Einde der werken : december 1996.
2. Omvorming van de linkse uitrit E17 naar de Linkeroever tot een rechtse uitrit.
 Doel : grotere capaciteit in de relatie E17 (Gent) – Liefkenshoektunnel.
 Kostprijs : 250 miljoen frank.
 Einde der werken : juli 1997.
3. Verbreding uitrit naar de Linkeroever komende van de Kennedytunnel.
 Doel : vergroting van de capaciteit in de relatie Antwerpen (ring Zuid) met **All** (Zelzate) en Liefkenshoektunnel. Verhoging van de veiligheid in ver-

band met grote helling voor vrachtwagens en weefmanoeuvres.

Kostprijs : 20 miljoen frank.

Einde der werken : december 1996.

4. Verbreding van de brug over de Ring voor het verkeer komende van Borgerhout en rijdende naar Brussel (Craeybeckxtunnel).

Doel : verhoging van de capaciteit Ring Antwerpen naar Brussel (E19 – Craeybeckxtunnel).

Kostprijs : 50 miljoen frank.

Einde der werken : december 1996.

Deze ingreep betreft naar verluidt het brengen van de afslagstrook E19 Craeybeckxtunnel van één rijstrook op twee rijstroken, om opstuwung van het verkeer stroomopwaarts te verhelpen. Het zou gelijkaardig zijn aan de ingrepen uitgevoerd op het kruispunt van de RO en de E40 te Zaventem (onder andere voor de richtingen van Leuven naar Vilvoorde en van Vilvoorde naar Leuven).

Naar verluidt heeft de wegendienst van Antwerpen voor de aansluiting op de Linkeroever van de E17 met de N49 (All) en van de Kennedytunnel met de N49 (All) destijds twee oplossingen voorgesteld, namelijk voor het geval de R2 tussen de E17 en de N49 (All) niet wordt aangelegd en voor het geval de R2 tussen de E17 en de N49 (All) wel wordt aangelegd.

Iste geval : de R2 tussen de E17 en de N49 (All) wordt niet aangelegd.

In dit geval voorziet de Wegendienst van Antwerpen in de aanpassing van het complex N49 (All) – R1 – E17-Kennedytunnel door de verbinding E17 - N49 (All) en de verbinding Kennedytunnel-N49 (All) over het hele traject te realiseren op minstens 2 x 2 rijstroken met rechts in- en uitvoegen, zodat een maximale verkeersdoorstroming verzekerd is (analoog aan de sub 4 hierboven vermelde ingrepen) en het mogelijk wordt door middel van variabele signalisering het verkeer naar de Liefkenshoektunnel om te leiden.

2de geval : de R2 tussen de E17 en de N49 (All) wordt wel aangelegd.

In dit geval voorziet de Wegendienst van Antwerpen in een beperkte aanpassing op de Linkeroever van het complex N49 (All) – R1 – E17 – Kennedytunnel waarbij op bepaalde gedeelten van de verbinding E17 – N49 (All) slechts 2 x 1 rijstrook wordt gerealiseerd, wat zolang de R2 tussen de E17 en de N49 (All) niet is aangelegd een veel geringere verkeersstroming mogelijk maakt en veel minder mogelijkheden biedt om het verkeer door middel van variabele signalisering naar de Liefkenshoektunnel om te leiden dan in het 1ste geval.

Aangezien de minister niet opteert voor de aanleg van de R2 tussen de E17 en de N49 (All), had ik graag van hem de bevestiging gekregen dat op de Linkeroever het complex N49 (All) – R1 – E17 – Kennedytunnel over het hele traject voor elke rijrichting gerealiseerd zal worden op minstens 2 x 2 rijstroken met rechts in- en uitvoegen zoals hierboven onder het 1ste geval beschreven.

In ontkennend geval had ik graag vernomen hoe het complex precies zal gerealiseerd worden, met voor elke rijrichting de opgave van het minimum aantal rijstroken en de wijze van in- en uitvoegen.

Antwoord

Tijdens de persconferentie van 7 juni 1994 werd alleen een minimale oplossing voorgesteld, nodig om de verkeersveiligheid en de vlote verkeersafwikkeling rond Antwerpen te bevorderen. De aanleg van de R2 is tijdens deze persconferentie niet behandeld en zal onder andere afhangen van de resultaten van de multimodale verkeersstudie in Antwerpen.

De maximale oplossing voor de verkeerswisselaar R 1-E 17 vereist zeer moeilijk realiseerbare ingrepen omdat in dit drie-armig knooppunt een voldoende capaciteit in alle takken nodig is.

De aanpassing van het knooppunt R 1-A 11 omvat 2 x 2 rijstroken in de richtingen Kennedytunnel, Liefkenshoektunnel en wordt aanbesteed in het voorjaar van 1995.

**Vraag nr. 361
van 22 september 1994
van de heer J. DE ROO**

Herstel of aanleg wegen – Gebruik nieuw type asfalt

De overvloedige regenval in de afgelopen herst- en wintermaanden en de hoge temperaturen tijdens de voorbije zomermaanden worden, in combinatie met het drukke verkeer, verantwoordelijk geacht voor de enorme schade aan het Vlaamse wegdek. Dat onze wegen niet bestand zijn tegen deze extreme weersomstandigheden en het steeds intenser wordende verkeer, blijkt eens te meer uit de spoorvorming en de vele putten en barsten in het wegdek. De herstellingswerken en de verkeersellende veroorzaken natuurlijk enorme kosten die kunnen worden vermeden.

Frankrijk, dat bekend staat om de hoge kwaliteit van zijn wegennet, past sedert geruime tijd een nieuwe techniek toe bij het gebruik van asfalt. Aan het huidige asfaltmengsel dat uit zand, stenen en bitumen bestaat, wordt het elastische rubber SBS (styreen-butadieenstyreen) toegevoegd. Daardoor blijven de wegen bij hoge temperaturen harder en vervormen ze minder. Ook putten, scheuren en spoorvorming komen minder voor ten gevolge van de grotere elasticiteit. Tot nu toe zijn er in Vlaanderen slechts weinig wegen met dit asfalt uitgerust, officieel wegens de hoge kosten.

1. Wat is het prijsverschil tussen het gewone asfalt en dat verrijkt met SBS ?
2. Welke wegen zijn er momenteel uitgerust met dit type asfalt ?
3. Welke bevindingen heeft men thans met de wegen die aangelegd zijn met dit verrijkte asfalt ?
4. Welke redenen lagen aan de basis van de beslissing om dit asfalt op zo'n kleine schaal te gebruiken ?
5. Bestaan er plannen om systematisch dit type asfalt te gebruiken bij de aanleg van nieuwe of bij het herstel van bestaande wegen ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk om

de gevraagde informatie te verzamelen binnen de gestelde termijn.

De opzoekingen werden aangevat en de resultaten ervan zullen zo vlug mogelijk worden meegedeeld.

**Vraag nr. 362
van 22 september 1994
van de heer J. DE ROO**

N 9 Maldegem – Veiligheid fietspaden

De fietspaden langs de Koning Leopoldlaan en de Koningin Astridlaan in Maldegem zijn bijzonder onveilig, onder meer omdat ze voortdurend gekruist worden door auto's die naar distributiebedrijven afslaan.

Welke maatregelen nam of neemt de minister om de betrokken fietspaden veiliger te maken ?

Antwoord

In 1991-1992 werd het rechterfietspad langs de N 9 vanaf Lovendegem tot Maldegem hersteld. Het linkerfietspad werd dit jaar hersteld en op 6 en 7 oktober laatstleden, analoog met het rechterfietspad, voorzien van een rode bestrijking. Hierdoor zijn beide fietsstroken in rode kleur uitgevoerd en dus duidelijk te onderscheiden van de betonnen rijweg.

Aan de bedrijven die zich vestigen langs de N 9 worden, met het oog op de veiligheid van de fietsers, voorwaarden opgelegd aangaande de in- en uitritten. Dit neemt niet weg dat op deze plaatsen het fietspad veelvuldig gedwarst wordt, wat dus een verhoging van het gevaar voor de fietsers inhoudt. Evenwel kan, gezien de vigerende reglementering waarop de afgeleverde bouwvergunningen steunen, niet belet worden dat distributiebedrijven en winkelcomplexen zich komen vestigen in de woongebieden langs de N 9.

**Vraag nr. 363
van 22 september 1994
van de heer A. VERLINDEN**

Aarschot, Diestsesteenweg – Restauratie molenhuis en aanleg fietspad

In het begin van het jaar, meer bepaald op 20 januari 1994, door mijn vraag nr. 119 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 9 van 7 maart 1994, blz. 486) vestigde ik de aandacht van de minister op de sinds jaren onteigende oude watermolen met bijbehorend huis op de Diestsesteenweg in Aarschot en de mogelijke gevaren van de verkrotte bijbehorende woning en van het ontbreken van het doortrekken van het fietspad.

Rekening houdend met een gunstig antwoord, volgens hetwelk de restauratie van de watermolen en de afbraak van de bijbehorende woning gelijktijdig moeten gebeuren door de instantie die in de toekomst het molenhuis zal beheren enerzijds, en het feit dat er geïnteresseerden zijn zodat de administratie het nodige zal doen tot overdracht en verkoop anderzijds, had ik graag antwoord op volgende vragen.

1. Werden ondertussen overdracht en verkoop reeds een feit, rekening houdend met de genoemde gevaren ?
2. Binnen welke termijn zullen de afbraak van het bijbehorend woonhuis en de restauratie van het molenhuis een feit zijn ?
3. Voor wanneer wordt de doortrekking van het fietspad gepland ?

Antwoord

Het ontwerp voor de wegmodernisering van de Diestsesteenweg met aanleg van fietspaden ter hoogte van de oude watermolen werd reeds tien jaar geleden opgesteld. Ingevolge aanpassing en wijziging van de ter zake geldende wegnormen en rekening houdend met de huidige beleidsvisie inzake herinrichting van wegen, dient het ontwerp aangepast te worden.

Na openstelling van dit nieuwe ontwerp zullen de nodige opmetingen uitgevoerd worden tot het opmaken van het vereiste proces-verbaal van overdracht van het molenhuis. De overdracht en verkoop kunnen dan begin 1995 gebeuren. Afbraak en restauratie worden bepaald door de toekomstige koper.

1. Het proces-verbaal van overdracht van het molenhuis werd nog niet opgesteld. Hiervoor dient voorafgaandelijk het definitief ontwerp uitgetekend, dat momenteel in opmaak is, voor de moderniseringswerken van de Diestsesteenweg met aanleg van fietspaden. De overdracht wordt verwacht begin 1995. Hierna kan de verkoop plaatsvinden.
2. Timing van de afbraak van het woonhuis en de restauratie van het molenhuis wordt bepaald door de toekomstige koper.
3. De wegmodernisering en de aanleg van het fietspad zijn opgenomen in het ontwerp van rollend driejarenprogramma 1995-1997 voor 1996.

Vraag nr. 364 van 22 september 1994 van de heer A. VERLINDEN

Aarschot, Liersesteenweg – Maatregelen inzake verkeersdoorstroming en toenemend vrachtverkeer

Verwijzend naar het antwoord van de minister op mijn vraag nr. 22 van 4 november 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 5 van 10 januari 1994, blz. 212), stel ik met voldoening vast dat hij de kern van het fileprobleem in het Aarschotse gaat aanpakken door, via een aangepast rollend driejarenprogramma 1994-1996, de verbinding Liersesteenweg-Herseltsesteenweg in de R25 – ring om Aarschot – te realiseren. Ik ben de minister hiervoor dankbaar en wens hem succes toe.

1. Wat mijn suggestie betreft om in afwachting en ter bevordering van het verkeer komende van de Liersesteenweg, het kort stuk rijbaan tussen de spoorweg en de aansluiting Herseltsesteenweg, een voorselectie richting Herselt (links) en Aarschot (rechts) op de rijweg af te tekenen, vraag ik de minister dit

voorstel toch in overweging te nemen, rekening houdend met volgende elementen :

- de beschikbare ruimte in de breedte blijkt voor dit korte stuk rijbaan niet volledig benut, vermits naar Aarschot afslaand verkeer zelfs naast de rijbaan tot aan de open gracht sporen nalaat ;
- het wegdek zal toch vernieuwd worden ;
- een afgetekende voorselectie, zelfs voor een paar auto's of één vrachtwagen, zou een zeker soelaas geven aan het fileprobleem.

Is de minister bereid op dit voorstel in te gaan ?

2. Ik wens terug te komen op het probleem van de enorme toename van het vrachtverkeer op de daarop niet berekende Liersesteenweg en op mijn vraag of een alternatieve rijbaan rechtstreeks aansluitend op de westelijke ring van Aarschot dan niet onvermijdbaar wordt. De reservatie op het gewestplan van de doortrekking van de westelijke ring over de Liersesteenweg tot aan de Herseltsesteenweg in de omgeving van de provinciegrens is ongetwijfeld positief. Ik vraag de minister evenwel niet te wachten om de uitvoering ervan te plannen tot op het ogenblik dat het aantal slachtoffers de balans menselijkerwijze doet overslaan. Trouwens, het wegdek is over verschillende delen ook hier aan vervanging toe. Is de minister bereid dit probleem van naderbij te onderzoeken, met het oog op het plannen van de realisatie van deze doortrekking ?

Antwoord

1. In afwachting van de aanleg van de R 25 Ring om Aarschot, zal de betrokken buitendienst de nodige studie aanvatten om op het gedeelte tussen spoorweg en Herseltsesteenweg de rijweg te verbreden en de gebeurlijke aanpassingen uit te voeren, ten einde een strook voor rechtsafslaand verkeer te verwezenlijken, zodat het fileprobleem gedeeltelijk wordt verholpen.
2. Eind september werden noodzakelijke herstellingen en instandhoudingswerken van de verharding van de Liersesteenweg uitgevoerd. De doortrekking van de Westelijke Ring tot aan de provinciegrens is niet gepland. Gelet op de budgettaire beperkte armslag wordt overigens prioriteit verleend aan werken ter verhoging van de veiligheid en ter instandhouding van het wegennet.

Vraag nr. 369 van 29 september 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Herinrichting Leuvensesteenweg Mechelen – Afwerkingstermijn en gevolgen voor plaatselijke middenstand

Voor de plaatselijke middenstand brengen de werken die momenteel worden uitgevoerd aan de herinrichting van de Leuvensesteenweg, op het grondgebied van Mechelen, een behoorlijke financiële aderlating met zich mee.

Kan de minister medelen of benadeelde handelaars

in dergelijke gevallen aanspraak kunnen maken op een vergoeding ?

Blijkbaar neemt de aannemer van de werken bovendien al zijn tijd. Naar verluidt zouden er gemiddeld maar vijf arbeiders aan de slag zijn. Op sommige dagen liggen de werken bovendien stil.

Graag vernam ik welke afwerkingstermijn werd opgelegd. Wordt die gerespecteerd ?

Ware het niet mogelijk geweest kortere afwerkingstermijnen op te leggen ? Zo ja, waarom werd dit niet gedaan ?

Antwoord

De werken aan de Leuvensesteenweg te Mechelen werden aangevat begin augustus laatstleden. De uitvoeringstermijn van de werken is zo beperkt mogelijk gesteld op 220 werkdagen. De uitvoering gebeurt daarenboven in 4 fasen, die elk nog in 2 delen moeten gerealiseerd worden. Het einde van de werken wordt verwacht voor het najaar 1995.

De werken werden pas aangevat nadat door de nutsmaatschappijen aanpassingswerken aan hun installaties waren uitgevoerd. Desondanks worden nog geregeld ingrepen gedaan door die maatschappijen, wat een snelle uitvoering der wegenwerken niet bevordert en de indruk kan wekken dat de werken op sommige dagen volledig stilliggen. Volgens gegevens van de werf zijn er in augustus 19 werkdagen geweest en van 1 tot 29 september 12 werkdagen en 9 verletdagen wegens slechte weersomstandigheden. Nazicht der ²gen vanaf 12 september tot 26 september laatstleden heeft aangetoond dat op normale werkdagen (7 in totaal) er gemiddeld 14 personeelsleden aanwezig zijn.

Wat het eventueel recht op schadevergoeding betreft voor de aangelanden, dient opgemerkt te worden dat de principes van de abnormale burenhinder dienen toegepast te worden (artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek). Pas indien het normale evenwicht wordt verstoord kan men een eis tot schadevergoeding bij de rechtbank inleiden. Er bestaat wel een constante rechtsspraak waarbij men er van uitgaat dat men van de overheid meer moet gedogen omdat men later ook meer baten door de uitvoerde werken verkrijgt.

Vraag nr. 6 van 21 oktober 1994 van de heer W. GOOSSENS

Zwerfvuil – Sensibiliseringscampagne

Hoeveel hebben de affiches voor het aankondigen van de campagne tegen het zwerfvuil gekost ?

Hoeveel overtredingen tegen het verbod op deponeren van zwerfvuil zijn er vastgesteld ?

Hoeveel boetes zijn er geïnd, en voor welk bedrag ?

Antwoord

1. Voor de aanmaak van de affiches voor de aankondiging van deze campagne werd 750.000 frank aangerekend. De affiches zelf werden aangebracht door

het personeel van de verschillende districten. Deze campagne is onderdeel van een sensibiliseringscampagne „Veilige wegen in Vlaanderen” met verschillende onderwerpen.

2. Tot op heden werden er 15 PV's opgesteld, onderverdeeld als volgt :
Oost-Vlaanderen	: 0
Limburg	: 1
West-Vlaanderen	: 1
Antwerpen	: 3
Vlaams-Brabant	: 10

Tevens werden er door de provincie Vlaams-Brabant 4 vaststellingen gedaan, waarna de overtreders het zwerfvuil zijn gaan oprapen.

3. Van al de vastgestelde feiten werd een proces-verbaal opgesteld en overgemaakt aan de procureurs des Konings van de betreffende districten. Tot op heden werd echter nog geen enkele beslissing ter zake getroffen.

Vraag nr. 8 van 24 oktober 1994 van de heer M. MAERTENS

Bestemming militaire domeinen Zedelgem en Lombardsijde – Stand van zaken

Op 11 juni 1993 verklaarde de federale minister van Defensie in de Senaat dat de minister nauw met hem heeft samengewerkt in een werkgroep waarin de timing voor de desaffectatie en de timing voor de toekenning van een nieuwe bestemming werden besproken. Hij verklaarde eveneens dat eind 1993 een akkoord zal worden bereikt over de bestemmingen.

Anderzijds blijkt er ook overleg te zijn geweest met de minister van Leefmilieu en Natuurbehoud over het recht op voorkoop van de domeinen, waarbij onder meer het dossier Lombardsijde samen met de minister-president werd besproken, vooraleer het overleg met de federale overheid zou worden voortgezet.

In verband met de terreinen te Lombardsijde :

1. Is het overleg, zowel binnen de Vlaamse regering als met de federale minister, reeds beëindigd ? Zo neen, waarom niet ? In welke fase bevindt dit overleg zich nu, en welke knelpunten blijven er nog over ?
2. Heeft de minister vanwege zijn collega van Leefmilieu voorstellen ontvangen in verband met de inkleuring op het gewestplan ? Zo ja, op welke datum en welke voorstellen betrof het ?
3. Wat is de afgesproken timing om de gewestplannen ter zake te wijzigen teneinde tot de aankoop te kunnen overgaan ?
4. In welke fase bevindt de wijziging van het gewestplan zich nu en welke zijn de eventuele knelpunten ?

In verband met Vloethem-veld te Zedelgem :

1. Heeft de minister vanwege zijn collega van Leefmi-

lieu een voorstel ontvangen in verband met de inkleuring op het gewestplan ? Zo ja, op welke datum en welk voorstel betrof het ?

2. Zo neen, op welke wetenschappelijke basis wordt het terrein als natuurgebied en niet als reservaatgebied voorgesteld, gelet op het bestaande wetenschappelijke rapport van het Instituut voor Natuurbehoud, waaruit blijkt dat de indicatie "natuurgebied" een te zwakke bescherming vormt voor de grote ecologische waarde van dit gebied ?

Antwoord

In antwoord op zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het lid volgende gegevens te verstrekken.

1. In verband met de terreinen te Lombardsijde.

De timing van definitieve vaststelling van het gewestplan verloopt volgens artikel 13 van de stedenbouwwet. Het openbaar onderzoek ving aan op 13 juni 1994. Dit betekent dat het plan uiterlijk op 2 februari 1995 definitief moet vastgesteld zijn door de Vlaamse regering. In het kader van deze procedure zal de Vlaamse regering dan ook een definitieve beslissing nemen.

De procedure voor de herziening van het gewestplan bevindt zich in de fase voor de behandeling van de ingediende bezwaren en adviezen door de regionale commissie van advies van West-Vlaanderen. Knelpunten zijn me niet bekend.

Het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling heeft op 13 januari 1994 aan mijn administratie een voorstel overgemaakt om het gebied als natuurreservaat te bestemmen.

2. In verband met Vloethem-veld te Zedelgem.

Op 11 oktober 1993 ontving mijn administratie afschrift van het voorstel van de dienst Natuurbehoud gericht aan mijn collega bevoegd voor het leefmilieu. Dit voorstel bevat, naast een beschrijving van de landschaps- en natuurwaarden, eveneens een omschrijving van de gewenste inrichting en beheer. De nota concludeert samenvattend dat het gebied als N-gebied dient bestemd te worden.

Vraag nr. 12 van 28 oktober 1994 van de heer D. RAMOUDT

Kustweg Oostende-Middelkerke – Verkeersveiligheid

Op de kustweg tussen Oostende en Middelkerke gebeuren geregeld zware verkeersongevallen. Frontale aanrijdingen, meestal met fatale afloop, zijn er schering en inslag. Het 3,5 kilometer lange baanvak met twee rijrichtingen is aan de kant van de trambinding afgezet met een hoge borduursteen. Het is vooral 's nachts dat de ongevallen zich voordoen, vooral daar de rijbaan niet verlicht is en de chauffeur de boordsteen raakt en aldus de controle over zijn stuur verliest.

1. Werden er voldoende maatregelen getroffen om de

verkeersveiligheid op de kustweg tussen Oostende en Middelkerke te verbeteren ?

2. Waarom werden er geen reflectoren of andere waarschuwingstekens aangebracht teneinde aanrijdingen met de boordsteen te vermijden ?

Antwoord

Er wordt nader onderzocht wat de frequentie van de zware ongevallen is en wat de mogelijke oorzaak kan zijn afgezien van het niet respecteren van de verkeersreglementering.

Naast de rijstroken bevinden zich fietsstroken en pas daarnaast, aan de kant van het tramspoor, de boordsteen waarvan sprake.

Indien infrastructurele maatregelen toch nodig zouden zijn, dan zullen deze uitgevoerd worden rekening houdend met de beschikbare kredieten en de andere prioritaire veiligheidswerken die moeten gerealiseerd worden.

Vraag nr. 13 van 28 oktober 1994 van de heer W. GOOSSENS

Verlichting autosnelwegen – Kosten

1. Hoeveel kost, per jaar, de verlichting langs de autosnelwegen, qua elektriciteit ?
2. Hoeveel kost deze verlichting aan onderhoud en vervanging van de verlichtingspalen ?

Antwoord

De jaarlijkse kosten voor de verlichting van autosnelwegen kan als volgt worden uitgesplitst :

1. elektriciteitsverbruik : 140 miljoen frank
2. onderhoud
  - levering vervangingslampen en ballasten : 80 miljoen frank
  - werken (plaatsen lampen en reinigen toestellen, HS-cabines) : 40 miljoen frank

Deze cijfers hebben betrekking op de continue verlichting van 722 km autosnelwegen (aangebracht op de middenberm) en op de verlichting van alle bijhorende toegangscapexen (in- en uitritten) en de verkeerswisselaars.

De vervanging van vetuste betonnen verlichtingspalen door metalen palen die momenteel aan de gang is, dient te worden beschouwd als een vervangingsinvestering tot vrijwaring van het patrimonium.

Deze betonnen palen met een ouderdom van 25 à 30 jaar, zijn aan het einde van hun levensduur en moeten geleidelijk worden vervangen om mogelijke risico's voor de weggebruikers te vermijden.

Bij deze vervanging wordt echter de afstand tussen de nieuwe palen ongeveer verdubbeld, zodat het aantal palen en lampen wordt gehalveerd.

Hiervoor werd op de begroting in 1994 een bedrag van 130 miljoen frank uitgetrokken.

Na 1994 dienen over 180 km betonpalen voor de continue verlichting en over 185 km betonpalen voor de verlichting op de complexen te worden vervangen.

Tegen dit ritme zullen de laatste vetuste betonnen palen vervangen worden in het begrotingsjaar 1999.

**Vraag nr. 16
van 3 november 1994
van de heer R. VAN HOOLAND**

N 42 tussen Oombergen en Wetteren – Aanleg rijvak 3 en 4

Jaren geleden is de N 42 als een praktische doch relatief gevaarlijke nieuwe tweevaksweg aangelegd tussen Wetteren en Oombergen. Het tracé voor de andere twee rijvakken voor wat een viervaksweg moet worden is vrijliggend over hetzelfde traject.

1. Wat is de planning (aanbestedingen, respectievelijk uitvoering en datum van opening) voor de aanleg van de twee overige rijvakken ?
2. Wat zijn de geraamde kosten ?
3. Worden er bij de afwerking verkeerspleinen overwogen, inclusief de onmiddellijke buurt van de E 40 te Wetteren ; zo ja, waar en van welk type, zo neen, waarom niet ?
4. Wat is de planning (aanbesteding, respectievelijk uitvoering) voor de heraanleg van het kruispunt „De Vos” te Oombergen, de reden, de aard van de herinrichting en de geraamde kostprijs ?
5. Worden vrijliggende en veilige fietspaden aangelegd langs het traject N 42 Wetteren-Oombergen, zo ja van welk type, zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. De verbreding tot 2 x 2 rijstroken is weliswaar opgenomen op de behoeftenanalyse, maar nog niet in het driejarenprogramma 1995-1997.
2. De kosten voor die verbreding worden geraamd op 160 miljoen frank.
3. In het driejarenprogramma is de volledige herinrichting van het toegangscomplex tot de E 40 opgenomen :

voor 1995 (fase 1) : bouwen van 2 bruggen in de N 42 over de E 40 ; raming 70 miljoen frank ;

voor 1996 (fase 2) : uitvoeren van de wegeniswerken op het complex ; raming : 100 miljoen frank.

Het gehele complex wordt opgevat als een grote rotonde boven de E 40 op het niveau van de N 42, zodat er geen linksafslaande bewegingen meer nodig zijn. Deze herinrichting zal vermijden dat er zich op de E 40 nog filevorming voordoet ter hoogte van de uitritten. Behalve voor het kruispunt „De Vos” (zie punt 4 hierna) worden op andere plaatsen geen rotondes gepland.

4. De herinrichting van het kruispunt De Vos is opgenomen in het driejarenprogramma voor 1996. Er zal waarschijnlijk worden geopteerd voor een rotonde. De raming van de kostprijs bedraagt 25 miljoen frank.
5. Zolang de verbreding van de weg zelf niet wordt uitgevoerd, wordt ook niets gewijzigd aan de bestaande fietspaden. De huidige gemarkeerde fietspaden zijn 1,50 m breed en er is een veiligheidszone tussen de rijstroken en de fietspaden van ruim 1 meter.

**Vraag nr. 33
van 4 november 1994
van de heer R. VAN HOOLAND**

Campagne tegen zwerfvuil – Resultaten

In antwoord op mijn vraag nr. 332 van 26 juli 1994 vermeldt de minister dat er sinds einde juni 1994 een 300-tal ambtenaren het storten van zwerfvuil op en langs de openbare wegen aanpakken.

Hoeveel ambtenaren zijn er aangesteld, per provincie en naar hun kwalificatie ?

Hoeveel keer **moesten/konden** deze ambtenaren reeds ingrijpen en met welk gevolg (vermaning, boete, . . .) ?

Welk is tot op heden het totale bedrag van de uitgeschreven, respectievelijk ontvangen boetes voor de bedoelde overtredingen ?

Antwoord

1. Hieronder vindt het lid een overzicht van het aantal ambtenaren van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer aan wie ik intussen een legitimatiebewijs uitreikte, ingedeeld per provincie en volgens niveau :

Buitendienst West-Vlaanderen

niveau A	= 14
niveau B	= 0
niveau C	= 13
niveau D	= 9
niveau E	= 5
	= 41

Buitendienst Oost-Vlaanderen

niveau A	= 21
niveau B	= 0
niveau C	= 15
niveau D	= 6
niveau E	= 0
	= 42

Buitendienst Limburg

niveau A	= 23
niveau B	= 0
niveau C	= 13
niveau D	= 12
niveau E	= 0
	= 48

Buitendienst Vlaams-Brabant

niveau A	= 8
niveau B	= 1
niveau C	= 20
niveau D	=
niveau E	= 2

Totaal = 40

Buitendienst Antwerpen

niveau A	= 9
niveau B	= 0
niveau C	= 22
niveau D	= 10
niveau E	= 1

Totaal = 42

Algemeen totaal = 213

2. Wat het tweede onderdeel van de vraag betreft herinner ik het lid aan de aangifteplicht van artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering. Overeenkomstig dit voorschrift stelt de ambtenaar bij de vaststelling van het misdrijf een proces-verbaal op dat hij vervolgens toezendt aan de bevoegde procureur des Konings. De toezichthoudende ambtenaar beschikt niet over de mogelijkheid om de overtreder enkel te vermanen of hem de gelegenheid te bieden de inbreuk zonder meer te regulariseren door het achtergelaten afval op legale wijze te verwijderen. Na een gebeurlijk opsporingsonderzoek onder leiding van de procureur des Konings (in uitzonderlijke gevallen een gerechtelijk onderzoek onder leiding van de onderzoeksrechter) beslist deze magistraat uiteindelijk over het al dan niet vervolgen van de overtreder. Een systeem van onmiddellijke inning van een geldsom, waarbij de verbalisant weliswaar een (verkort) proces-verbaal opstelt doch de strafvordering versneld vervalt bij betaling van de boete, behoort evenmin tot het instrumentarium van deze ambtenaren. Het afvalstoffendecreet, de rechtsgrond voor hun optreden, bevat immers (nog) geen dergelijke regeling.

Concreet resulteerde de controle vanwege voormelde ambtenaren reeds in 23 bij proces-verbaal vastgestelde inbreuken. Het gevolg dat het openbaar ministerie aan deze zaken verleent is op dit ogenblik nog niet bekend. Zoals ik het lid evenwel vroeger al meedeelde, heb ik alleszins overleg gepleegd met de procureurs-generaal in verband met het vervolgingsbeleid ter zake, precies om te vermijden dat sluikstorters de dans ontspringen.

Voor een goed begrip van dit voorlopige resultaat wens ik hierbij de relatieve waarde van deze cijfers (zowel het aantal ambtenaren als het aantal processen-verbaal) te benadrukken. Vooreerst kunnen niet enkel deze ambtenaren, maar evenzeer leden van de rijkswacht, gemeentepolitie en gerechtelijke politie bij de parketten, alsook bepaalde ambtenaren van OVAM, het misdrijf van artikel 12 van het afvalstoffendecreet vaststellen in de vorm van proces-verbaal.

Ten slotte heeft de niet geringe mediabelangstelling voor de netheids campagne in het algemeen en het

beteugelingskorps van ambtenaren in het bijzonder, naast de uitvoerige sensibiliseringscampagne, ongetwijfeld potentiële overtreders afgeschrikt.

3. De vraag van het lid in verband met de geldboeten werd reeds gedeeltelijk beantwoord. De toezicht houdende ambtenaren schrijven geen boetes uit maar stellen bij inbreuk een proces-verbaal op. Enkel de strafrechter is bevoegd om geldboete op te leggen. Ingevolge de aanpassing van de vermenigvuldigingscoëfficiënt van de strafrechterlijke geldboete, bedragen de minima en maxima per 1 januari 1995 respectievelijk 20.000 frank en 2.000.000.000 frank (artikel 1, 2° programmawet 24 december 1993). Zoals vermeld werden er tot op heden nog geen veroordelingen uitgesproken op basis van vaststellingen door een van deze ambtenaren.

Conform artikel 38 van het Strafwetboek worden de door de strafrechter opgelegde geldboeten geïnd ten bate van de staat.

**Vraag nr. 36
van 8 november 1994
van mevrouw V. DUA**

Gewestplan Gentse kanaalzone – Instandhouding woonzone Doornzeelsestraat

In november 1993 besliste de gemeenteraad van Evergem eenparig een wijziging van het gewestplan Gentse kanaalzone aan te vragen voor de zone langs de verbindingsweg tussen Doomzele en Kerkbrugge-Langerbrugge. De bedoeling is de woonzone langs de Doomzeelsestraat in stand te houden en af te schermen van het industriegebied door middel van een bufferzone.

Dit voorstel stemt ook overeen met het gemeentelijk structuurplan Evergem dat werd opgemaakt door de Gentse Universiteit (prof. Anselin) in opdracht van het gemeentebestuur.

In april 1994 werd deze gewestplanswijziging echter geweigerd door de minister, niettegenstaande de bevoegde administratie voordien instemde met deze opties. Naar verluidt zou de weigering gebaseerd zijn op juridisch vormelijke argumenten.

Ondertussen heeft een projectontwikkelaar reeds een bouwaanvraag klaar waarbij de woonfunctie langs de bedoelde verbindingsweg wordt bedreigd.

1. Op basis van welke argumenten werd het voorstel van het gemeentebestuur van Evergem verworpen ?
2. Gaat de minister principieel akkoord met het behoud van de woonfunctie ter hoogte van de Doornzeelsestraat, en zo ja, is hij dan van oordeel dat een wijziging van het gewestplan daarvoor de beste garanties biedt ?
3. Werd er door het gemeentebestuur van Evergem reeds een nieuw dossier ingediend waarbij een oplossing werd gevonden voor de juridisch vormelijke bezwaren en wanneer kan dan een definitieve beslissing verwacht worden ?

Antwoord

Het voorstel van de gemeente Evergem betreffende de Doomzeelsestraat en onmiddellijke omgeving, maakte het voorwerp uit van een onderzoek in het kader van een voorstel van BPA en een voorstel tot wijziging van het gewestplan.

De bedoeling van de gemeente was de verspreide lintbebouwing langs de Doomzeelsestraat te bevestigen en eventueel uit te breiden via de nog talrijke invulmogelijkheden. Rondom werd dan een uitgebreide bufferzone gepland. De administratie was evenwel van oordeel dat deze lintbebouwing als zodanig, mede gelet op de bestemming tot industriegebied van de omliggende gronden, moest afgeremd worden en dat de bestaande woonbebouwing hoogstens kon geconsolideerd worden. In die omstandigheden zou de bestaande bebouwing bevestigd worden in het gewestplan en had een bufferzone tussen twee industriegebieden dan ook geen zin. Hiervoor bestond trouwens ook geen juridische basis, gelet op het stedenbouwkundig voorschrift inzake bufferzones.

Gelet op deze situatie achtte ik het dan ook voorbarig het gewestplan te wijzigen en heb ik de administratie verzocht deze aangelegenheid verder te onderzoeken en mij een nieuw voorstel voor te leggen na overleg met de gemeente.

Ondertussen is het overleg bijna afgerond en zal ik de resultaten hiervan, in het kader van een voorstel tot wijziging van het gewestplan, voor beslissing voorleggen aan de Vlaamse regering. Naar alle verwachtingen zal dit kunnen gebeuren tijdens het eerste kwartaal van het volgend jaar.

**Vraag nr. 40
van 9 november 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Verkoop kasteel d'Ursel – Behaalde prijs

Naar verluidt heeft de Vlaamse Gemeenschap het kasteel d'Ursel in Hingene (Bornem) verkocht aan de provincie Antwerpen. De prijs werd vastgesteld op 6.650.000 frank.

Kan de minister mij meedelen of dit ook het uitgestrekte park rond het kasteel omvat ?

Hoe dan ook lijkt de prijs mij aan de lage kant te liggen. Werd er nagegaan of er andere gegadigden waren die eventueel bereid waren om meer te bieden dan de Vlaamse Gemeenschap thans krijgt ?

Antwoord

Het antwoord op bovenvermelde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

**Vraag nr. 47
van 18 november 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Politiebevoegdheid inzake sluikestorten – Resultaten

Op 4 juli 1994 stelde ik hieromtrent een parlementaire vraag (nr. 312, Bulletin nr. 20 – 26 september 1994).

U antwoordde toen dat de ambtenaren, bevoegd om beteugelend op te treden tegen sluikestorters of tegen het achterlaten van zwerfvuil, slechts vanaf juli deze bijkomende taak kunnen uitoefenen en dat het nog te vroeg was om over resultaten te spreken. Er zou een eerste evaluatie gemaakt worden gedurende de tweede helft van september.

1. Welke conclusies kunnen getrokken worden uit de eerste evaluatie ?
2. Hoeveel processen-verbaal tegen sluikestorters werden er sinds de aantreding van de ambtenaren opge maakt ?
3. Welke sancties heeft men genomen tegen de overtreders ?
4. Hoeveel heeft dit alles reeds opgebracht voor de Vlaamse regering ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid te verwijzen naar mijn antwoord op vraag nr. 33 van 4 november 1994 van de heer R. Van Hooland. Aanvullend hierbij kan ik het lid nog het volgende meedelen.

De aanduiding van de toezichhoudende ambtenaren kaderde in een ruimer perspectief, met name een gecoördineerde actie ter bevordering van de netheid – en dus ook de veiligheid – van de verkeersinfrastructuur.

Een daadwerkelijk en doortastend repressief optreden vanwege (onder meer) dit beteugelingskorps fungeerde hierbij als stok-achter-de-deur voor de weliswaar noodzakelijke doch op zichzelf ontoereikende informatie- en sensibiliseringscampagne.

Welnu, de acute dreiging uitgaande van de verhoogde pakkans en de zware straffen hebben inderdaad het beoogde ontradende effect. Wantoestanden van allerlei zwerfvuil op en langs de wegen werden uiteraard nog niet geheel uit het straatbeeld gebannen, maar de boodschap van de campagne bereikte en beïnvloedde ongetwijfeld de meerderheid van de occasionele vervuilers. Naarmate inbreuken steeds vaker worden vastgesteld, vervolgd en bestraft zullen ook de hardnekkige sluikestorters worden afgeschrikt om vuilnis waar dan ook achter te laten.

De combinatie van zachte (informerende en sensibiliserende) en harde (beteugelen en bestraffen) aanpak van vervuilers blijkt derhalve bijzonder doeltreffend om

paal en perk te stellen aan de aanstootgevende en bovendien gevaarlijke plaag van het zwerfvuil. Terwijl de resultaten van een onderhoudsbeurt in het verleden vaak uitermate kortstondig waren, zullen de vruchten van de gestructureerde opruimingsacties in de toekomst langer dragen.

Deze verbeterde leefbaarheid en veiligheid van de verkeersinfrastructuur resulteert op termijn in een vermindering van de onderhoudskosten en de vergoedingen gebeurlijk verschuldigd aan slachtoffers van ongevallen (direct of indirect) veroorzaakt door zwerfvuil. Deze onrechtstreekse opbrengst voor het Vlaamse Gewest is uiteraard moeilijk becijferbaar. Omdat meer overtreders worden geïdentificeerd kunnen daarnaast de opruimingskosten vaker worden gerecupereerd.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 3
van 20 oktober 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-medewerkers – Politieke discretie

Tijdens de laatste gemeente- en provincieraadsverkiezingscampagne werd Antwerpen plots opgeschrikt door de ondertussen berucht geworden 20 m² Hitleraffiches die tegen het Vlaams Blok gericht waren.

Deze affiches gingen uit van een vereniging die zich het Antwerps Beraad noemt. Het Antwerps Beraad verspreidde ook op grote schaal een folder die de identiteit van zijn sponsors weergaf. Onder hen Paul Muys van de nieuwsredactie van de BRTN-TV, die als journalist staat aangeduid.

De naam van de openbare omroep staat er weliswaar niet bij vermeld, maar de heer Muys is dermate in Vlaanderen als BRTN-medewerker gekend, dat zijn naam door iedereen met de openbare omroep geassocieerd wordt. Het reglement van de BRTN-journalisten bepaalt nadrukkelijk dat zij in hun persoonlijke activiteiten een zekere discretie aan de dag moeten leggen om de omroep niet in diskrediet te brengen.

Is de minister van mening dat de betrokkene, die niet alleen zijn naam maar zelfs zijn beroep aan de choquerende affiche verbonden heeft, zich aan deze discretie heeft gehouden? Welke maatregelen werden er getroffen?

Antwoord

De heer P. Muys maakt in persoonlijke naam deel uit van het Antwerps Beraad. Nergens wordt verwezen naar het feit dat hij personeelslid is van de BRTN. In zijn advies bij de aanbevelingen voor BRTN-journalisten zegt prof. Rimanque dat "het niet als een deontologische fout (mag) worden aangezien, wanneer een journalist deelneemt – naast vele anderen – aan een geëngageerde, "partijdige", vreedzame samenscholing of aan een handtekeningsactie, op voorwaarde dat hij

niets onderneemt om de aandacht van de media bijzonder op zijn deelname te vestigen". De heer P. Muys heeft zich strikt aan deze laatste afspraak gehouden.

Vraag nr. 5
van 20 oktober 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-klankenarchief – CD's over tweede wereldoorlog

Het BRTN-klankenarchief heeft 4 CD's uitgegeven met klankdocumenten over de tweede wereldoorlog. CD nr. 4 handelt over de collaboratie. De titel hiervan "Eigen bloed eerst". Het is duidelijk dat deze titel gekozen werd om door analogie met de alom bekende Vlaams Blok-slogan "Eigen volk eerst", verkeerdelijk de indruk te doen ontstaan dat er een verband bestaat tussen de collaboratie en deze partij, die nochtans pas 33 jaar na het einde van de tweede wereldoorlog werd opgericht. De bedoeling het Vlaams Blok schade toe te brengen staat dus vast.

Is de minister niet van mening dat de openbare omroep zich op deze wijze in het politiek debat mengt en dus zijn boekje is te buiten gegaan? Welke maatregelen werden er getroffen?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat het niet de bedoeling is het Vlaams Blok schade toe te brengen.

Wie de vierde CD van de reeks beluistert zal merken dat in diverse toespraken de begrippen "bloed en bodem" geregeld voorkomen. Jef Van de Wiele heeft het op een bepaald ogenblik over "trouw aan het eigen bloed". Het ligt voor de hand dat hiernaar verwezen wordt in de titel.

Vraag nr. 11
van 24 oktober 1994
van de heer H. OLAERTS

Subsidiëring podiumkunsten – Achteruitstelling Limburg

Naar verluidt zou Limburg duidelijk minder dan het Vlaamse gemiddelde ontvangen inzake tegemoetkomingen en subsidies met betrekking tot de podiumkunsten.

Kan de minister de situatie per provincie meedelen voor de laatste drie jaren en 1995?

Wat heeft de minister hiertoe ondernomen?

Antwoord

In antwoord op vraag kan het lid in bijlage de volgende subsidiecijfers vinden per provincie, wat betreft de gesubsidieerde theatergezelschappen.

Uiteraard zijn dit niet de volledige gegevens voor alle subsidies die de podiumkunsten betreffen: projecten, creatiepremies, receptief theater, amateurgezelschap-

pen, muziektheater, kunstencentra, enz. zijn niet opgenomen omdat mijn administratie niet binnen een redelijk tijdsbestek deze cijfers kan selecteren per provincie. Ik verwijs hierbij naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 13 van het lid. Ook in deze aangelegenheid is het zo dat mijn beleid niet afgestemd is op provinciale entiteiten, maar geldt voor de ganse Vlaamse Gemeenschap. De normen en regels die in het decreet op de podiumkunsten zijn vervat, bevorderen of benadelen geenszins de ene of de andere provincie. Het is nog steeds zo dat ik pas een tegemoetkoming

kan doen wanneer daar een initiatief tegenover staat dat op kwalitatieve gronden – die door een raad van advies grondig worden geëvalueerd – een subsidie verdient. Ik kan enkel vaststellen dat in Limburg blijkbaar te weinig dergelijke projecten gestart worden en doorgroeien. De verklaring hiervoor is niet te zoeken in de subsidiepolitiek, maar in cultuurhistorische en socio-culturele factoren die het mogelijk maken dat gezelschappen zich vormen en artistiek kunnen rijpen. Dit alles valt evenwel buiten de greep van de beleidsmiddelen die ik kan inzetten.

GESUBSIDIEERDE THEATERGEZELSCHAPPEN

Subsidiecijfers per provincie voor 1992,1993 en 1994 (voor 1995 zijn nog geen subsidies toegekend).

Antwerpen

– Kollektief Internationale Nieuwe Scene Timmerwerfstraat 40 2000 Antwerpen	1992 : 1993 : 1994 :	20.000.000 15.000.000 15.235.400
– Toneelspelersgezelschap Stan Hessenplein 2 2000 Antwerpen	1992 : 1993 : 1994 :	1.000.000 13.000.000 13.258.000
– Theater Teater Begijnenstraat 19 2800 Mechelen	1992 : 1993 : 1994 :	5.000.000 10.500.000 10.699.000
– De Zwarte Komodie Leguit 15-17 2000 Antwerpen	1992 : 1993 : 1994 :	10.400.000 9.600.000 9.778.000
– Theater Ivonne Lex Lange Nieuwstraat 81 2000 Antwerpen	1992 : 1993 : 1994 :	10.000.000 8.000.000 8.141.000
– Koninklijke Nederlandse Schouwburg Meistraat 2 2000 Antwerpen 1	1992 : 1993 : 1994 :	46.000.000 35.000.000 35.775.000
– Mechels Miniatuur Teater Hanswijkstraat 63-65 2800 Mechelen	1992 : 1993 : 1994 :	47.400.000 40.400.000 41.186.050
– Nieuw Ensemble RaamTeater Lange Gasthuisstraat 26 2000 Antwerpen	1992 : 1993 : 1994 :	31.000.000 26.900.008 27.485.000
– DeTijd Sint-Paulusstraat 23 2000 Antwerpen	1992 : 1993 : 1994 :	16.300.000 23.800.000 24.311.000
– Theater Zuidpool-RVT Lange Noordstraat 11 2000 Antwerpen	1992 : 1993 : 1994 :	19.500.000 21.000.000 21.446.000
– Blauw Vier Boomgaardstraat 215 2018 Antwerpen	1992 : 1993 : 1994 :	6.600.000 13.000.000 13.211.000
– Het Gevolg Steenweg op Oosthoven 168/1 2300 Turnhout	1992 : 1993 : 1994 :	7.000.000 15.000.000 15.258.000
– Koninklijk Jeugdtheater Meistraat 2 2000 Antwerpen	1992 : 1993 : 1994 :	46.400.000 40.000.000 40.845.000

– Mechels Stadspoppentheater	1992 :	2.000.000
Minderbroedersgang 1-3	1993 :	9.000.000
2800 Mechelen	1994 :	9.117.000
– Compagnie de Koe	1992 :	1.300.000
Verschansingstraat 14b	1993 :	6.000.000
2000 Antwerpen	1994 :	6.141.000
– Nova Zembla	1992 :	
Sergeyselsstraat 20	1993 :	6.000.000
2140 Borgerhout	1994 :	6.141.000
– Torka T. (De Fakkel)	1992 :	29600.000
Reyndersstraat 7	1993 :	15.000.000
2000 Antwerpen 1	1994 :	15.178.600
– Theater Stap	1992 :	
Steenweg op Mol 154	1993 :	–
2360 Oud-Turnhout	1994 :	4.300.000
West-Vlaanderen		
– DeKorre	1992 :	9.400.000
Sint-Jakobsstraat 36	1993 :	13.000.000
8000 Brugge	1994 :	13.259.000
– Westvlaams Theater Antigone Kortrijk	1992 :	22.000.000
Pottelberg 40	1993 :	23.400.000
8500 Kortrijk	1994 :	23902.000
– Westvlaams Teaterkollektief Malpertuis	1992 :	13.000.000
Sint-Michielstraat 4-5	1993 :	20.000.000
8700 Tielt	1994 :	20.422.000
Brabant		
– Needcompany	1992 :	4.000.000
Hooikaai 35	1993 :	12.000.000
1000 Brussel	1994 :	12.235.000
– Koninklijke Vlaamse Schouwburg	1992 :	52.300.000
Lakensestraat 146	1993 :	54.500.000
1000 Brussel	1994 :	55.732.000
– DeParade	1992 :	1.315.000
Hoogstraat 334a	1993 :	6.000.000
1000 Brussel	1994 :	6.141.000
– Alibi	1992 :	1.000.000
Voomitgangstraat 323	1992 :	6.000.000
1210 Brussel	1993 :	6.141.000
– Figurentheatergroep Ultima Thule	1992 :	700.008
Groenstraat 178	1993 :	6.000.000
3001 Leuven	1994 :	6.141.000
– Het Schooljeugdtheater	1992 :	6600.000
Groenlaan 2	1993 :	6.000.000
1640 Sint-Genesius-Rode	1994 :	6.071400
Oost-Vlaanderen		
– Werkgroep voor Vormingsteater	1992 :	7.000.000
Bij Sint-Jacobs 18	1993 :	10.000.000
9000 Gent	1994 :	10.188.000
– Arca	1992 :	31.500.000
Sint-Widostraat 3	1993 :	25.900.000
9000 Gent	1994 :	26.403.550
– Nederlands Toneel Gent	1992 :	54.000.000
Sint-Baafsplein 17	1993 :	55.000.000
9000 Gent	1994 :	56.244.000

– Blauwe Maandag Compagnie Sint-Pietersnieuwstraat 23 9000 Gent	1992 : 1993 : 1994 :	32.000.000 41.000.000 41.916.000
– Speeltheater Blekerijstraat 50 9000 Gent	1992 : 1993 : 1994 :	23.100.000 25.000.000 25.493.000
– Teater Taptoe Forelstraat 91C 9000 Gent	1992 : 1993 : 1994 :	4.900.000 9.500.000 9.629.000
– Victoria (Teater Stekelbees) Fratersplein 7 9000 Gent	1992 : 1993 : 1994 :	14.400.000 20.000.000 20.376.000
Limburg		
– Limburgs Projekt Teater Kruiwagenstraat 15/1 3580 Beringen	1992 : 1993 : 1994 :	2.000.000 – –

Vraag nr. 12
van 24 oktober 1994
van de heer H. OLAERTS

Adviesorganen sociaal-cultureel werk en kunst – Evenwichtige provinciale spreiding van de leden

Naar verluidt zou er een duidelijk onevenwicht zijn in de vertegenwoordiging van ingezetenen van de verschillende Vlaamse provincies, in de adviesorganen in de sectoren sociaal-cultureel werk en kunst.

Een zeker evenwicht in de provinciale spreiding van de leden van de adviesraden zou mee bijdragen tot een verbeterde werking van deze adviesraden.

Wat heeft de minister hiertoe ondernomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat de adviesraden in de sociaal-culturele sector voor het overgrote deel niet samengesteld zijn uit vertegenwoordigers vanuit de provincies. Er kan bijgevolg geen sprake zijn van een onevenwichtige provinciale vertegenwoordiging.

Voor enkele adviesraden (Hoge Raad voor de Volksontwikkeling, Commissie Culturele Centra) is in de vertegenwoordiging van het provinciaal bestuursniveau wel expliciet voorzien, hetzij als waarnemende leden (artikel 3 van het koninklijk besluit van 4 september 1980 betreffende de organisatie van de HRVO) ; hetzij via een vertegenwoordiging als inrichtende overheid (artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 4 december 1991 tot oprichting van een commissie voor Culturele Centra).

Onder voorbehoud van deze algemene bemerkingen, kan op basis van de woonplaats van de huidige leden, volgende spreiding over de provincies worden meegegeed.

1. Jeugdraad : 24 leden	
Antwerpen :	6
Brabant :	6
Limburg :	3
Oost-Vlaanderen :	7
West-Vlaanderen :	2
2. Hoge Raad voor Volksontwikkeling : 30 leden	
Antwerpen :	4
Brabant :	12
Limburg :	2
Oost-Vlaanderen :	12
West-Vlaanderen :	2
3. Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken : 18 leden	
Antwerpen :	5
Brabant :	2
Limburg :	
Oost-Vlaanderen :	6
West-Vlaanderen :	5
4. Commissie Culturele Centra 15 leden	
Antwerpen :	4
Brabant :	3
Limburg :	4
Oost-Vlaanderen :	2
West-Vlaanderen :	2
5. Raad van de Archief- en documentatiecentra : 8 leden	
Brabant :	2
Oost-Vlaanderen :	6
6. Commissie Volkskunde : 13 leden	
Antwerpen :	3
Brabant :	6
Limburg :	
Oost-Vlaanderen :	3
West-Vlaanderen :	1

De gegevens van de sector kunsten zullen later worden meegedeeld.

vraag nr. 13
van 24 oktober 1994
van de heer H. OLAERTS

Subsidiëring culturele manifestaties – Achteruitstelling Limburg

Naar verluidt zou Limburg duidelijk minder dan het Vlaamse gemiddelde ontvangen inzake tegemoetkomingen en subsidies met betrekking tot de culturele manifestaties.

Kan de minister de situatie per provincie meedelen voor de laatste drie jaren en 1995 ?

Wat heeft de minister hiertoe ondernomen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid hiernavolgend de gevraagde situatie per provincie meedelen voor de laatste drie jaren en begin 1995.

Bestuur Volksontwikkeling en Openbaar Bibliotheekwerk

1992

Antwerpen	2.193.969
Brabant	2.257.788
Limburg	2.557.851
Oost-Vlaanderen	2.009.403
West-Vlaanderen	2.643.693

Totaal 11662.704

1993

Antwerpen	2.614.244
Brabant	2.844.765
Limburg	2.963.131
Oost-Vlaanderen	3.097.111
West-Vlaanderen	3.174.396

Totaal 14.733.647

1994

Antwerpen	2.875.554
Brabant	2.435.023
Limburg	3.320.818
Oost-Vlaanderen	2.816.182
West-Vlaanderen	3.752.180

Totaal 15.199.757

1995 : enkel januari bekend

Antwerpen	391.102
Brabant	309.705
L i m b u r g	335.712
Oost-Vlaanderen	249.212
West-Vlaanderen	314.286

Totaal 1600.017

Aangezien er van enige achtemitstelling geen sprake is, ben ik de mening toegedaan dat er in de gegeven omstandigheden geen speciale actie dient te worden ondernomen.

Afdeling Jeugdwerk

1992

Antwerpen	1.363.858
Brabant	845.580
Limburg	1.015.751
Oost-Vlaanderen	1.311.703
West-Vlaanderen	1.762.678

1993

Antwerpen	1.211.404
Brabant	920.714
Limburg	1.073.983
Oost-Vlaanderen	1.266.370
West-Vlaanderen	1.683.944

1994

Antwerpen	1.497.966
Brabant	881.394
Limburg	901.538
Oost-Vlaanderen	1.404.646
West-Vlaanderen	1.476.190

Uit de cijfers voor 1992, 1993 en 1994 blijkt duidelijk dat van een achteruitstelling van Limburg geen sprake kan zijn.

1995

Ingevolge de toepassing van het decreet van 9 juni 1993, houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid, zullen de jeugdverenigingen vanaf 1 januari 1995 de aanvragen tot financiële steun naar aanleiding van de organisatie van een culturele manifestatie aan hun gemeentelijke dienst bevoegd voor het jeugdwerkbeleid moeten toesturen.

In toepassing van dit decreet zal slechts een toelage kunnen verkregen worden indien het goedgekeurde jeugdwerkbeleidsplan van de betrokken gemeente in die mogelijkheid voorziet.

Vraag nr. 17
van 28 oktober 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Erkende jeugddiensten – Geografische spreiding van de activiteiten

In 1993 waren er 63 erkende jeugddiensten. Deze dienen te voldoen aan een aantal voorwaarden zoals opgesomd in het decreet tot regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk.

Kan de minister meedelen of er buiten de eis gesteld dat een werking ten minste in drie provincies in het Nederlandstalig gebied dient te geschieden, nog andere vereisten zijn in verband met de geografische spreiding van de werking ?

Is het met andere woorden vereist dat meerdere activiteiten op meerdere plaatsen in eenzelfde provincie zouden plaatsvinden ?

Welke zijn de statistieken voor de 63 erkende jeugddiensten van de activiteiten die zij in de verschillende provincies in het Vlaamse land organiseren ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het lid mede te delen dat zoals hij stelt, het decreet van 22 januari 1975, inzonderheid in artikel 2 §1, 1 bepaalt dat er een werking moet zijn in ten minste drie provincies. Uit de bijna twintig jaar ervaring met het decreet werd deze vereiste steeds als volgt toegepast : ofwel ontplooit elke erkende jeugdvereniging, dus ook de diensten, een ernstige werking in ten minste drie Vlaamse provincies, ofwel worden er deelnemers bereikt uit ten minste drie Vlaamse provincies. In dit laatste geval moet er een evenwichtige deelname zijn uit ten minste drie Vlaamse provincies alsook een voldoende werking.

De erkende jeugdverenigingen moeten elk jaar volgens de geldende regelgeving een jaarverslag indienen. Tot hiertoe stelt het bestuur Jeugdwerk geen standaardformulieren op en staat het de jeugdvereniging vrij het jaarverslag op te stellen zoals zij dit wenst. Enige voorwaarde is dat de erkenningscriteria moeten kunnen nagegaan worden door de administratie. Het lid zal bijgevolg kunnen begrijpen dat mijn administratie niet over de gevraagde statistieken beschikt.

Een erkenningsvoorwaarde voor de jeugddiensten bepaalt dat er ten minste tien initiatieven per jaar dienen genomen te worden. Dit betekent niet dat het gaat om losstaande activiteiten, doch wel om voldoende gestoffeerde werkingsonderdelen. Daarbij dient dan eveneens nagegaan te worden of de werking zich voldoende ontplooit over ten minste drie Vlaamse provincies op de wijze zoals hiervoor geschetst.

Tenslotte kan ik het lid mededelen dat het in mijn bedoeling ligt om het betreffende decreet te actualiseren, waarbij ik de intentie heb de werkingsvolumevoorwaarden nauwkeurig te bepalen.

Vraag nr. 19
van 28 oktober 1994
van de heer F. VERMEIREN

Gemeentelijke subsidies voor culturele verenigingen – Objectieve toekenning

In het kader van de subsidiëring van plaatselijke verenigingen actief in diverse cultuurdomeinen, lijkt het vrij logisch dat de gemeentebesturen zich vooraf vergewissen van de werkelijke uitstraling van deze verenigingen.

Dit kan ons inziens het best concreet worden getoetst aan hun ledenbestand. Het zou dus vrij normaal zijn indien de gemeenten, vooraleer tot subsidiëring over te gaan van de geïnteresseerde verenigingen, een gedetailleerde ledenlijst zouden kunnen inkijken, waaruit dan kan worden nagegaan dat het niet om fictieve leden gaat of leden die in een andere gemeente wonen.

Deze controle kan desnoods worden toevertrouwd aan een ambtenaar.

Toch blijken sommige verenigingen zich te verschuilen achter de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer inzake de verwerking van persoonsgegevens.

Uiteraard valt hier niets op aan te merken, doch dit betekent dat de toekenning van subsidies aan sommige culturele verenigingen op een volledig objectieve wijze niet kan worden georganiseerd. Wegens het ontbreken van objectieve gegevens zou het gemeentebestuur bijgevolg gerechtigd zijn bepaalde verenigingen uit te sluiten van de subsidieregeling.

Kan de minister dit dilemma helpen oplossen ?

Antwoord

In culturele materies beschikt ieder bestuursniveau over een eigen bevoegdheid en verantwoordelijkheid, ook en vooral inzake de uitkering van subsidies op basis van eigen subsidieregelingen.

De mate waarin gegevensopvraging op basis van de eigen subsidieregeling botst met de bescherming verleend door de wet van 8 december 1992 hangt af van enerzijds de inhoud van voormelde wet van 8 december 1992, waarvan de uitvoering in hoofdzaak bij de federale minister van Binnenlandse Zaken thuishoort, en anderzijds de eigen gemeentelijke regelgeving waarvoor het gemeentelijk bestuursniveau verantwoordelijk is.

Noch voor het ene, noch voor het andere acht ik mij bevoegd.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 154
van 13 oktober 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Studie IJzeren Rijn-verbinding – Stand van zaken

In maart kondigde de minister aan dat het Vlaams Gewest zelf initiatieven had genomen ter actualisering van de studie omtrent de IJzeren Rijn-verbinding. Kan de minister mij meedelen hoever het met die actualisering staat ? Bestaat er ter zake enige publikatie ? Werd een en ander al voorgelegd aan de Belgische minister van Verkeerswezen ?

Antwoord

Het Vlaamse Gewest levert reeds geruime tijd inspanningen om de spoorverbinding Antwerpen-Ruhrgebied (zgn. IJzeren Rijn) op te waarderen om er opnieuw een volwaardige internationale spoorverbinding van te maken.

De problematiek van de IJzeren Rijn heeft echter verschillende facetten. Op Belgisch vlak is er het probleem dat het federale niveau, bevoegd voor de spoorwegen, weinig of geen interesse betoont voor de IJzeren Rijn. Het ondersteunen van één grensovergang met Duitsland (via Montzen) wijst op deze negatieve houding

ten opzichte van de IJzeren Rijn. Ook de buurlanden Nederland en Duitsland vertonen vooralsnog weinig enthousiasme om deze verbinding opnieuw uit te bouwen in een grensoverschrijdende context.

Op Europees vlak werd de IJzeren Rijn na herhaalde tussenkomsten van Vlaamse kant, opgenomen in het voorstel (ontwerp) van Transeuropees Vervoersnetwerk voor gecombineerd vervoer, en dit bij de lijst van de binnen tien jaar te voltooien verbindingen. Het voorstel voor de „beschikking van het Europees Parlement en van de Raad betreffende communautaire richtlijnen voor de ontwikkeling van een Transeuropees vervoersnetwerk” doorloopt momenteel de procedure voor goedkeuring.

Tevens werd op initiatief van het Vlaamse Gewest een aanvraag tot subsidiëring van een studie omtrent de IJzeren Rijn ingediend bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen. Het is interessant om te noteren dat bijvoorbeeld Nederland deze aanvraag steunde. Op 24 maart 1994 hechtte het Comité Vervoersinfrastructuur van de Commissie haar goedkeuring aan een subsidiëring van 1 miljoen ECU (ca. 40 miljoen frank), dit is 50 procent van de geschatte kostprijs van deze studie.

Op de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur (ICVI) van 7 juli 1994 werd beslist dat :

- het Vlaamse Gewest het deelonderzoek naar de potentialiteiten van de IJzeren Rijn opstart en hiervoor de helft (ca. 10 miljoen frank) van de geschatte kostprijs (ca. 20 miljoen frank) van dit deelonderzoek voor haar rekening neemt ;
- de andere helft (ca. 10 miljoen frank) uit de Europese subsidies wordt betaald ;
- de resultaten van deze deelstudie naar de potentialiteiten van de IJzeren Rijn zullen worden besproken in de ICVI.

Indien deze marktstudie gunstig blijkt en de betrokken partijen akkoord gaan, zou de NMBS de studie naar de technische realisatie (ca. 60 miljoen frank) kunnen aanvatten. De helft van het benodigde bedrag (ca. 30 miljoen frank) is reeds ter beschikking uit de Europese subsidie.

Momenteel wordt de offerte-aanvraag voor de studie naar de potentialiteiten van de IJzeren Rijn voorbereid. Gezien de omvang en de geschatte kostprijs, moet voor deze studie-opdracht een Europese aanbestedingsprocedure worden gevolgd, wat meer tijd vergt. Bovendien kan deze studie wegens budgettaire beperkingen, slechts in 1995 worden aanbesteed.

Vraag nr. 5
van 28 oktober 1994
van de heer F. GHESQUIERE

Luchthaven van Oostende – Werken naar aanleiding van de inwerkingtreding van de Schengenovereenkomst

Ten gevolge van het operationeel worden van de zogenaamde Schengenakkoorden eind 1994, worden alle burgers uit Duitsland, Frankrijk en de Benelux op

vluchten tussen die landen niet meer onderworpen aan de grenscontrole.

Hiervoor moesten alle regionale luchthavens worden aangepast. Een vlot verkeer tussen passagiers, al dan niet onderworpen aan het Schengenakkoord, moet mogelijk zijn.

Hoever staat het met de werken aan de luchthaven te Oostende en wordt ook rekening gehouden met mogelijke uitbreiding naar andere landen die zullen toetreden ?

Wat is de kostprijs van de werken ?

Antwoord

De werken om het luchthavengebouw te Oostende aan de Schengenakkoorden aan te passen, zijn uitgevoerd. Deze werken hielden ook een aanpassing in van het luchthavengebouw aan de eisen gesteld bij koninklijk besluit van 3 mei 1991 houdende de regeling van de beveiliging van de burgerluchtvaart, en bij ministerieel besluit van 20 maart 1990 houdende regeling van de beveiligingsvoorschriften geldend in luchthavengebouwen voor passagiers.

Het luchthavengebouw werd derwijze aangepast dat een strikte scheiding is doorgevoerd tussen de passagiers volgens de herkomst of bestemming van de vlucht. Vermits aldus zowel vluchten met bestemming of herkomst van binnen en buiten het Schengengebied kunnen ontvangen worden, zijn er geen problemen wanneer een ander land tot de Schengenovereenkomst zou toetreden.

De prijs van de werken voor de aanpassing aan de Schengenakkoorden, bedroeg 9,5 miljoen frank. Aan de werken ter beveiliging van de luchthaven werd 14,4 miljoen frank besteed.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 7
van 4 november 1994
van mevrouw M. DE MEYER

OCMW-rusthuizen – Beslag met terugwerkende kracht op Duits pensioen van residenten

Een paar jaar geleden konden heel wat gepensioneerde residenten van (OCMW-rust)oord hun Duits pensioen alsnog regulariseren. Vele OCMW's "souperen" dit Duits pensioen nu op om de maandelijkse opleg voor hun residenten met terugwerkende kracht (!) terug te vorderen. In feite hadden betrokkenen dan beter hun Duits pensioen niet aangevraagd. Is het eerlijk dat de rustoordbewoners het deel van hun Duits pensioen waarop ze recht hadden voor ze in het rustoord kwamen, toch ook moeten afgeven ? Het lijkt mij enkel te verantwoorden dat er beslag gelegd wordt op hun Duits pensioen vanaf hun verblijf in het rustoord

en dus niet op de achterstallen die hun worden toegekend voor de jaren die ze nog buiten het rustoord hebben doorgebracht. Kunt u mij uw standpunt ter zake laten weten ?

Antwoord

Algemeen gezien, wordt de terugbetaling door particulieren van de kosten van maatschappelijke dienstverlening geregeld in hoofdstuk VII van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (OCMW's). Overeenkomstig artikel 5, § 1, II, 2° b) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, behoort deze aangelegenheid tot de bevoegdheid van de federale overheid.

Indien het lid mij mededeelt om welke OCMW's het gaat, dan zouden mijn diensten kunnen nagaan of er in concrete gevallen misbruiken zijn.

Vraag nr. 8 van 9 november 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Nederlandstalige kinderopvang in Brussel – Problemen

Op een twintigtal jaren tijd is het aantal Nederlandstalige kinderopvangcentra in Brussel teruggelopen van 108 naar 80.

De familiale opvang in Brussel schept blijkbaar problemen. De uitbouw van het systeem van opvanggezinnen blijkt niet te slagen.

Dat alles is niet van die aard dat de jonge Nederlandstalige gezinnen in Brussel in de hoofdstad worden gehouden.

Welke maatregelen heeft de minister reeds getroffen om deze toestand te verhelpen ?

Antwoord

De opgegeven cijfers in verband met de daling van wat genoemd wordt de kinderopvangcentra kunnen niet gereconstrueerd en dus ook niet bevestigd worden. Momenteel zijn er in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest 46 Nederlandstalige kinderkribben, 3 peuterspeelplaatsen en 1 dienst voor opvanggezinnen.

Daarnaast werken in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest 43 zogenaamde particuliere opvanginstellingen met toezicht van Kind en Gezin. Hiertoe behoren de 35 kinderdagverblijven opgericht door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

Navraag bij de erkennende, subsidiërende en controlerende instelling van openbaar nut, Kind en Gezin, wijst uit dat een daling niet kan bevestigd worden. Wel blijkt zich in de loop der jaren een verschuiving in het opvanglandschap te hebben voorgedaan. De vroegere voorschoolse peuterspeelplaatsen zijn bijna allemaal geëvolueerd naar kinderkribben. De vroegere rijkskinderdagverblijven ressorteren momenteel onder de reglementering in verband met de particuliere opvanginstellingen en worden ook als dusdanig beschouwd.

De recentste bezettingscijfers over de gesubsidieerde opvanginitiatieven tonen geen volledige benutting aan, met andere woorden er is in de bestaande opvangvoorzieningen voldoende ruimte om aan de huidige vraag te voldoen.

Ook kan vermeld worden dat ten aanzien van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een aantal positief discriminerende maatregelen vigeren, met name :

- artikel 35 van het BVLAR van 21 december 1983 dat een overgangsregime regelt met betrekking tot de verdere subsidiëring tot vermindering van personeelsleden in overtal op de minimumnormen bij het in werking treden van het besluit ;
- artikel 32, § 2 van het BVLAR van 21 december 1983 zoals gewijzigd door artikel 8 van het BVLAR van 19 juli 1989 dat de normen bepaalt voor de jaarlijkse bezettingsevaluatie. Deze normen liggen voor de Brusselse kinderdagverblijven beduidend lager dan voor de kinderdagverblijven uit de Vlaamse provincies ;
- artikel 32 van het BVLAR van 21 december 1983 zoals gewijzigd door artikel 5 van het BVLAR van 25 november 1992 dat erin voorziet dat de autonome diensten voor opvanggezinnen in Brussel minimaal 10 in plaats van 15 opvanggezinnen dienen aan te sluiten om voor erkenning in aanmerking te komen.

Deze maatregelen ten spijt, blijkt de vraag tot oprichting van nieuwe of tot uitbreiding van bestaande Nederlandstalige opvanginitiatieven in Brussel zo goed als niet-bestaande te zijn. Deze vaststelling maakt de veronderstelling hard dat er geen onmiddellijke nood aan bijkomende initiatieven blijkt te bestaan.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID › ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 12 van 9 november 1994 van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Transfer van milieuvriendelijke technologie

In hoofdstuk 34 van de Agenda 21 staat de transfer van milieuvriendelijke technologie centraal. Hiermee wordt technologie bedoeld die minder verontreinigt, hulpbronnen efficiënter gebruikt, afval en eindproducten meer recycleert en overblijvend afval meer aanvaardbaar behandelt. Overdracht van dergelijke tech-

nologie wordt mogelijk geacht via samenwerkingsverbanden tussen ondernemingen, onderzoeksinstituten en de overheden van zowel ontwikkelde als ontwikkelingslanden. Het bedrijfsleven kan een belangrijke rol spelen inzake een betere toegang tot technologie voor ontwikkelingslanden via het aangaan van jointventures. Ook kan technologie worden overgedragen als onderdeel van ontwikkelingssamenwerking. Als minister van Economie behoort de omzetting van de doelstellingen van dit hoofdstuk ook tot de bevoegdheden van de minister.

Graag vernam ik antwoord op de vraag welke concrete maatregelen door de minister reeds werden genomen om de doelstellingen van hoofdstuk 34 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen.

**Vraag nr. 13
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Rol van het zakenleven en de industrie

Hoofdstuk dertig van de Agenda 21 handelt over de rol van het zakenleven en de industrie in het aanpakken van milieu- en ontwikkelingsproblemen. In dit hoofdstuk wordt gesteld dat voor een daadwerkelijk efficiënt grondstoffengebruik en een significante afvalreductie economische prikkels nodig zijn die innovatie en vrijwillige initiatieven van het bedrijfsleven stimuleren. Ook KMO's moeten tot een dergelijk verantwoordelijk ondernemerschap gestimuleerd worden.

Concreet kan aan deze doelstelling antwoord geboden worden door de industrie te betrekken bij een stabiel beleid. Doordat het bedrijfsleven vaak over de expertise beschikt inzake een efficiënt milieubeleid, is een duidelijke en open betrokkenheid van het bedrijfsleven bij de beleidsontwikkeling verantwoord. Om belangenvermenging tegen te gaan is uiteraard noodzakelijk dat dit overleg formeel en publiek gebeurt en dat ook andere partners (milieu- en ontwikkelings-NGO's) hieraan deelnemen.

1. Welke concrete maatregelen heeft minister reeds genomen om de doelstellingen van hoofdstuk 30 van Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. Op welke manier verloopt momenteel het overleg in Vlaanderen met het bedrijfsleven bij de beleidsontwikkeling gericht op de bevordering van duurzame ontwikkeling ?
3. Zijn bij dit overleg andere groepen (bijvoorbeeld NGO's) betrokken ? Zo neen, waarom niet ?
4. Hoe worden momenteel bedrijven concreet aangespoord te investeren in duurzaamheid ?

**Vraag nr. 14
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Coördinatie tussen wetenschap en technologie

In hoofdstuk 31 van de Agenda 21 staat de wetenschap-

pelijke en technologische gemeenschap centraal. Dit hoofdstuk is gericht op een meer efficiënte bijdrage van de wetenschappelijke en technologische gemeenschap aan duurzame ontwikkeling en het behoud van de milieugebruikruimte, en dit op een meer open manier. Klemtonen liggen hierbij op een verbetering van de communicatie tussen wetenschap, beleid en bevolking en op het uitwerken en promoten van praktijkcodes en richtlijnen voor wetenschap en technologie.

Een concreet actiepoint vormt de verbetering van de coördinatie tussen wetenschappelijke en technologische programma's. Voor de verbetering van de coördinatie tussen regionale en private onderzoeksterreinen en het intensiveren van onderzoek en ontwikkeling in de private sector werden nationale structuren gecreëerd.

Om internationaal op voldoende hoog wetenschappelijk niveau mee te werken, volstaan deze coördinatie-mechanismen niet. Hiervoor is een investering van 2 percent van het BNP een streefnorm. Daarnaast moet bijzondere aandacht worden besteed aan het meer betrekken van vrouwen op kader- en topkademiveau in wetenschappelijke en technologische disciplines.

1. Hoe gebeurt momenteel in Vlaanderen de coördinatie tussen wetenschappelijke en technologische programma's ?
2. Op welke manier wordt getracht onderzoek en ontwikkeling in de private sector te intensiveren ?
3. Welke percentage van het BNP wordt momenteel in Vlaanderen geïnvesteerd in wetenschappelijk onderzoek ? Welke inspanningen worden gedaan om deze investering te verhogen ?
4. Worden inspanningen gedaan om vrouwen meer te betrekken op kader- en topniveau in wetenschappelijke en technologische disciplines ? Zo neen, waarom niet ? Zo ja, welke inspanningen worden hiertoe momenteel gedaan ?

**Vraag nr. 15
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL**

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Technologisch aspectenonderzoek

In hoofdstuk 31 van de Agenda 21 staat de wetenschappelijke en technologische gemeenschap centraal. Dit hoofdstuk is gericht op een meer efficiënte bijdrage van de wetenschappelijke en technologische gemeenschap aan duurzame ontwikkeling en het behoud van de milieugebruikruimte, en dit op een meer open manier. Klemtonen liggen hierbij op een verbetering van de communicatie tussen wetenschap, beleid en bevolking en op het uitwerken van promoten van praktijkcodes en richtlijnen voor wetenschap en technologie.

Een concreet actiepoint vormt onder andere het toepassen van Technologisch Aspectenonderzoek. Dit is een instrument waardoor bij nieuwe wetenschappelijke en technologische ontwikkelingen op het juiste moment de juiste vragen worden gesteld. Bovendien is TA een instrument dat moet worden toegepast op ieder be-

leidsniveau. Hiertoe moet nog een specifiek op duurzaamheid gericht beleidsreferentiekader worden ontwikkeld. De Stichting Technologie Vlaanderen heeft hiertoe reeds een aantal stappen gezet.

Indien echter de continuïteit van de lopende TA-initiatieven in het kader van de bestaande impulsprogramma's niet worden gegarandeerd, zal de ontwikkeling van richtlijnen voor de verdere oriëntatie van het technologisch onderzoek en de mogelijke toepassingen stilstaan. Op termijn moeten daarenboven alle instanties die met wetenschaps- en technologiegebied te maken hebben, op duurzaamheid gerichte TA in hun criteria opnemen.

1. Welke concrete maatregelen nam de minister-president reeds om de doelstellingen van hoofdstuk 31 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen ?
2. In hoeverre werden reeds richtlijnen inzake de ontwikkeling van wetenschap en technologie met betrekking tot duurzame ontwikkeling uitgewerkt ?
3. Hoever staat het met de ontwikkeling van een op duurzaamheid gericht beleidsreferentiekader met betrekking tot de toepassing van TA ?
4. Op welke manier wordt de continuïteit van de lopende TA-initiatieven in het kader van de bestaande impulsprogramma's gegarandeerd ?
5. Welke instanties in Vlaanderen die met wetenschaps- en technologiebeleid te maken hebben, hebben reeds op duurzaamheid gerichte TA opgenomen in hun criteria ? Welke niet ?
6. Welke inspanningen worden geleverd opdat op termijn in Vlaanderen al deze instanties op duurzaamheid gerichte TA opnemen in hun criteria ?

Vraag nr. 16
van 14 november 1994
van de heer J. DE MOL

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

Vraag nr. 20
 van 14 november 1994
 van de heer J. De Mol
 Blz. 156.

Vraag nr. 17
van 14 november 1994
van de heer J. DE MEYER

Faillissementen in het arrondissement Sint-Niklaas-Dendermonde – Gegevens

1. Hoeveel faillissementen werden, voor de periode 1992-1993-1994 (eerste deel), bij de rechtbank van koophandel genoteerd in het arrondissement Sint-Niklaas-Dendermonde ?
2. Kunnen deze cijfers worden opgesplitst per gemeente ?

3. Kan tevens worden vermeld uit welke sector de bedoelde faillissementen afkomstig waren ?

Vraag nr. 19
van 17 november 1994
van mevrouw M. DE MEYER

Doelgroepenbeleid – Stand van zaken

Het Vlaams regeerakkoord van 29 januari 1992 vermeldt een hoofdstuk "De uitbouw van een doelgroepenbeleid". Daarin wordt gesteld dat de Vlaamse regering positieve actieplannen zou ondersteunen om tot een evenredige vertegenwoordiging van vrouwen, migranten en gehandicapten op de arbeidsmarkt te komen. De overheidsbijdrage in de opleidings- en tewerkstellingskosten van werknemers zou eveneens afhankelijk worden gemaakt van de ontwikkeling van gelijkheidsplannen. Ook de overheid zelf zou op basis van een jaarlijks doelgroepenplan een voorrangbeleid voeren ten voordele van deze groepen. Bijzondere aandacht zou daarbij gaan naar de verhoging van de inschakelingskansen van deze groepen in het opleidingsbeleid van bedrijven en overheidsinstanties zoals de VDAB, VIZO en het Onderwijs Sociale Promotie.

1. Hoeveel positieve actieplannen ondersteunt de Vlaamse regering op dit moment ?
2. Is de overheidsbijdrage in de opleidings- en tewerkstellingskosten van werknemers vandaag afhankelijk van het bestaan van een gelijkheidsplan ?
3. Hoever staat het met de uitwerking van het jaarlijks doelgroepenplan op basis waarvan de overheid een voorrangbeleid ten voordele van deze migranten, vrouwen en gehandicapten wenst te voeren ?
4. Wat is het huidig aandeel van de vrouwen, migranten en gehandicapten in het totale personeelsbestand (statutairen + contractuelen) van de Vlaamse overheid ? Wat is hun aandeel in het totale personeelsbestand van de ministeriële kabinetten ? Hoe evolueerde dit aandeel gedurende de periode sinds de vorming van de huidige Vlaamse regering ?
5. Welke initiatieven werden genomen met het oog op het verhogen van de inschakelingskansen van deze groepen in het opleidingsbeleid ?
6. Wat is het aandeel van de vrouwen, gehandicapten en migranten in het totale cursistenbestand van de VDAB, het VIZO en het Onderwijs Sociale Promotie ? Hoe evolueerde dit aandeel gedurende de periode sinds de vorming van de huidige Vlaamse regering ?

Vraag nr. 20
van 17 november 1994
van de heer L. BARBE

Investeringsmaatschappijen – Controle Rekenhof

Artikel 13 van het decreet van 30 juni 1994 betreffende

de herstructurering van de GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg stelt de controle in van de Vlaamse Raad, via het Rekenhof, op de investeringsmaatschappijen en hun gespecialiseerde dochtermaatschappijen. De modaliteiten van dit nazicht zouden door een protocol dat door de Vlaamse regering wordt opgesteld, vastgelegd worden.

Op 14 november bleek dit protocol er nog steeds niet te zijn. Dit wil zeggen dat de controle van de Vlaamse Raad op de investeringsmaatschappijen nog steeds niet mogelijk is, terwijl de minister-president nochtans herhaaldelijk verklaarde dat deze controle bijzonder belangrijk was en er snel zou komen.

Kan de minister mij toelichten waarom dit protocol nog steeds niet is afgesloten? Wat is de timing ervan?

vraag nr. 23
van 17 november 1994
van de heer H. OLAERTS

Limburg – Grondstoffenbeheer

Er wordt beweerd dat de Limburgse ondergrond buiten steenkoolwinning nog mogelijkheden zou hebben met betrekking tot methaanwinning, of omvorming van steenkool, of diversificatie en dergelijke.

Mag ik in het belang van de Limburgse toekomst de minister-president vragen:

1. welke aanbiedingen of voorgestelde projecten er waren samen met de motivering van de houding;
2. welke proeven er waren met de resultaten;
3. welke visie de regering heeft, welk beleid er gevoerd wordt en wat er in de praktijk al gebeurde?

Vraag nr. 24
van 17 november 1994
van de heer H. OLAERTS

Investeringsmaatschappijen – Controle Rekenhof

Het decreet van juni 1994 geeft bevoegdheden aan het Rekenhof inzake controle van de GIMV en aanverwante instellingen. Er wordt door het Rekenhof gesteld dat het protocol nog niet zou geregeld zijn.

1. Waarom zou dit protocol nog niet rond zijn?
2. Wanneer zal het protocol er wel zijn en wat is de inhoud ervan?

Vraag nr. 25
van 18 november 1994
van de heer H. OLAERTS

KS-enveloppe – Afwikkeling

Volgens berichten heeft de afwikkeling van de KS-enveloppe geleid tot het ter beschikking stellen van een renteloze en achtergestelde lening van 10,03 miljard frank.

Teneinde een juist beeld te krijgen van de situatie, is het nodig de precieze cijfers en elementen te hebben inzake de respectievelijk beschikbare middelen, aanwendingen, mutaties, verliezen, opbrengsten, verplichtingen, voorzieningen en uitvoeringen.

Mag ik dan ook de minister vragen:

1. om een duidelijke uitklaring over deze afwikkeling;
2. naar opgave van de stand van zaken;
3. naar het scenario van de vernieuwde aanpak?

Vraag nr. 26
van 18 november 1994
van de heer H. OLAERTS

Steenkoolwinning in Limburg – Concessies

Met het oog op de steenkoolwinning in Limburg werden er concessies toegekend.

1. Welke concessies betreft het, met opgave van inhoud en termijnen?
2. Welke zijn de toegekende gebieden:
  - a. in exploitatie,
  - b. in niet-exploitatie?
3. Welke zijn de reservegebieden?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 18
van 3 november 1994
van de heer P. BREYNE

N 8 Ieper-Veurne – Verkeersveiligheid

In het recente verleden waren talrijke verkeersongevallen te betreuren langs de N 8 Ieper-Veurne, veelal in de kom van de doorsneden dorpen: Brielen, Elverdinge, Woesten, Oostvleteren, Hoogstrade, en dit helaas meermaals met dodelijke gevolgen.

Het verder aanvaarden van het zwaar goedertransport door deze enge dorpscentra is uiterst moeilijk en moreel onverantwoord. Daarenboven wordt het veiligheidsprobleem nog verscherpt door de vermenging, in dit agrarisch gebied, van het normaal verkeer met het traagrijdend landbouwverkeer.

In het verleden werden door diverse instanties meerdere studies ondernomen, maar deze leidden niet tot volwaardige alternatieven. Recente werken in de voornoemde dorpskernen hebben op het vlak van de verbetering van de veiligheid geen enkele oplossing gebracht.

Snelheidsbeperkende maatregelen worden onvoldoende nageleefd of gecontroleerd.

Meer en meer groeit in de streek de overtuiging dat

de enige duurzame oplossing erin bestaat de A 19 tussen Ieper en Veurne te realiseren overeenkomstig het gewestplan voor de betrokken regio. Hiervoor pleiten in de eerste plaats argumenten van verkeersveiligheid, naast (maar belangrijker dan) overwegingen van economische aard.

Heeft de minister ter zake concrete beslissingen genomen ?

Vraag nr. 19
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N406 te Dendermonde

In het fysisch programma 1995 wordt 8 miljoen uitgetrokken in 1996 voor herinrichtingswerken aan de N406 te Dendermonde. Graag vernam ik van de minister :

1. welke werken precies worden uitgevoerd ;
2. waar en over welke afstand deze werken worden uitgevoerd ;
3. welke timing voor deze werken is vooropgesteld ;
4. op welke manier voorzieningen voor fietsers werden opgenomen in de plannen en of er een apart fietspad komt.

Vraag nr. 20
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N462 te Massemen

In het fysisch programma 1995 wordt onder de rubriek 'doortochten' (Leefbaarheidsprojecten) in 1995 40 miljoen uitgetrokken (1ste fase) en in 1996 30 miljoen (fase twee) voor het doortochtenproject N462 te Massemen. Graag vernam ik van de minister :

1. welke werken precies worden uitgevoerd ;
2. waar en over welke afstand de werken precies worden uitgevoerd ;
3. welke timing voor deze werken is vooropgesteld.

Vraag nr. 21
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N70 te Beveren

In het fysisch programma 1995 wordt onder de rubriek 'doortochten' (Leefbaarheidsprojecten) pas in 1996 30 miljoen uitgetrokken voor het doortochtenproject aan de N70 te Beveren. Graag vernam ik van de minister :

1. welke werken precies worden uitgevoerd ;
2. waar en over welke afstand de werken precies worden uitgevoerd ;
3. welke timing voor deze werken is vooropgesteld.

Vraag nr. 22
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N449 te Laarne

In het fysisch programma 1995 wordt pas in 1996 25 miljoen uitgetrokken voor de aanleg van fietspaden aan de N449 Wetteren-Laarne te Laarne. Graag vernam ik van de minister :

1. welke werken precies worden uitgevoerd ;
2. waar en over welke afstand de werken precies worden uitgevoerd ?
3. welke timing voor deze werken is vooropgesteld.

Vraag nr. 23
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N48.5 te Haasdonk-Beveren

In het fysisch programma 1995 wordt onder de rubriek 'doortochten' (Leefbaarheidsprojecten) pas in 1996 30 miljoen uitgetrokken voor het doortochtenproject aan de N485 (het vak tussen de E17 en de N70) te Haasdonk-Beveren. Graag vernam ik van de minister :

1. welke werken precies worden uitgevoerd ;
2. over welke afstand de werken precies worden uitgevoerd ;
3. welke timing voor deze werken is vooropgesteld ?

Vraag nr. 24
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N47 te Sint-Gillis-Dendermonde

In het fysisch programma 1995 wordt onder de rubriek 'doortochten' (Leefbaarheidsprojecten) pas in 1996 50 miljoen uitgetrokken voor het doortochtenproject aan de N47 te Sint-Gillis-Dendermonde. Graag vernam ik van de minister :

1. welke werken precies worden uitgevoerd ;
2. waar en over welke afstand de werken precies worden uitgevoerd ;
3. welke timing voor deze werken is vooropgesteld.

Vraag nr. 25
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N9 te Kwatrecht

In het fysisch programma 1995 wordt onder de rubriek

'doortochten' (Leefbaarheidsprojecten) pas in 1996 21 miljoen uitgetrokken voor het doortochtenproject aan de N9 te Kwatrecht. Graag vernam ik van de minister :

1. welke werken precies worden uitgevoerd ;
2. waar en over welke afstand de werken precies worden uitgevoerd ;
3. welke timing voor deze werken is vooropgesteld.

Vraag nr. 26
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N 467 te Uitbergen-Overmere

In het fysisch programma 1995 wordt pas in 1997 30 miljoen frank uitgetrokken voor de aanleg van fietspaden aan de N 467 Uitbergen-Overmere. Graag vernam ik van de minister :

1. welke werken precies worden uitgevoerd ;
2. welke timing voor deze werken is vooropgesteld ;
3. waar en over welke afstand de werken worden uitgevoerd ;
4. waarom de werken pas voor 1997 worden gepland.

Vraag nr. 27
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – E 40/N 42 te Wetteren

In het fysisch programma 1995 wordt 70 miljoen frank uitgetrokken voor de herinrichting van het toegangscomplex E 40/N 42 te Wetteren. Graag vernam ik van de minister :

1. welke werken precies worden uitgevoerd ;
2. welke timing voor deze werken is vooropgesteld.

Vraag nr. 28
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – Arrondissement Sint-Niklaas

Graag vernam ik van de minister antwoord op volgende vragen.

1. Welke wegeninfrastructuurwerken worden in 1995 in het arrondissement Sint-Niklaas uitgevoerd ?
2. Over welk soort werken gaat het ?
3. Welk bedrag is voor ieder van deze werken uitgetrokken ?

Vraag nr. 29
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – Arrondissement Dendermonde

Graag vernam ik van de minister antwoord op volgende vragen.

1. Welke wegeninfrastructuurwerken worden in 1995 in het arrondissement Dendermonde uitgevoerd ?
2. Over welke soort werken gaat het ?
3. Welk bedrag is voor ieder van deze werken uitgetrokken ?

Vraag nr. 30
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – Kruispunt Hoogkamerstraat te Temse

In het fysisch programma 1995 wordt 15 miljoen frank uitgetrokken voor de herinrichting van het kruispunt met de Hoogkamerstraat te Temse. Graag vernam ik van de minister antwoord op volgende vragen.

1. Welke werken worden uitgevoerd ?
2. Welke timing is voor deze werken vooropgesteld ?
3. Op welke manier wordt het kruispunt heringericht voor fietsers ? Komt er een apart fietspad ?

Vraag nr. 31
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N 47 te Lokeren

In het fysisch programma 1995 wordt pas in 1996 25 miljoen frank uitgetrokken voor herimichtingswerken aan de N 47 tussen kmpt. 23,5 en 24,5 te Lokeren. Graag vernam ik van de minister :

1. welke werken precies worden uitgevoerd ;
2. welke timing voor deze werken is vooropgesteld ;
3. op welke manier voorzieningen voor fietsers werden opgenomen in de plannen en of er een apart fietspad komt ?

Vraag nr. 32
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N 70 te Beveren

In het fysisch programma 1995 wordt pas in 1996 15 miljoen frank uitgetrokken voor herinrichtingswerken aan het kruispunt van de N 70 met de Kloosterstraat te Beveren. Graag vernam ik van de minister :

1. welke werken precies worden uitgevoerd ;
2. welke timing voor deze werken is vooropgesteld ;
3. op welke manier het kruispunt heringericht wordt voor fietsers en of er een apart fietspad komt.

**Vraag nr. 34
van 8 november 1994
van mevrouw V. DUA**

Blaisantvest Gent – Verkeersveiligheid

De Blaisantvest te Gent werd recentelijk omgevormd tot een gewestweg met tweemaal twee rijstroken. Niet-tegenstaande de ligging te midden van een zeer drukke woonbuurt, werd nagelaten deze weg zodanig in te richten dat de zwakke weggebruikers (fietsers en voetgangers) op een veilige manier van deze weg kunnen gebruik maken.

Zo werden geen verkeerslichten geplaatst op de belangrijkste kruispunten en oversteekplaatsen en werd geen enkele maatregel genomen om de snelheid van de auto's af te remmen.

Daardoor wordt aan de autobestuurders structureel de mogelijkheid gegeven om zeer snel te rijden en de dagelijkse praktijk bewijst dat dit inderdaad gebeurt, waardoor deze weg levensgevaarlijk is voor de andere weggebruikers.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat onlangs (16 september 1994) een buurtbewoner werd doodgereden bij het oversteken van de Blaisantvest en alles wijst erop dat in de toekomst nog gelijkaardige ongevallen zullen gebeuren.

1. In hoeverre is de minister op de hoogte van het gevaarlijke karakter van deze weg en kan hij instemmen met de visie dat structurele maatregelen nodig zijn om de buurtbewoners in staat te stellen op een veilige manier gebruik te maken van de Blaisantvest ?
2. In hoeverre bestaan er reeds concrete plannen om de snelheid van de autobestuurders op deze weg af te remmen, bijvoorbeeld door het plaatsen van drempels of vernauwingen ?
3. In hoeverre bestaan er reeds concrete plannen om de veiligheid van de voetgangers te verhogen door het plaatsen van verkeerslichten op de kruispunten en oversteekplaatsen ?

**Vraag nr. 35
van 8 november 1994
van mevrouw V. DUA**

Floridiennestort Gentse kanaalzone – Stand van zaken

Het Floridiennestort gelegen in de Gentse kanaalzone bevat 80.000 m³ afvalstoffen, waarvan een deel bestaat uit zware metalen en arseen.

In 1987 werd door het Gentse stadsbestuur 15 ha grond gratis ter beschikking gesteld van het ministerie van Openbare Werken voor de aanleg van het proefstort

Geuzenhoek, onder de voorwaarde dat het Vlaamse Gewest in ruil de kosten van de sanering van het Floridiennestort zou dragen.

Door het ministerie van Openbare Werken werd als oplossing voorgesteld dit gifstort in te kapselen door de bouw van een kaaimuur in het kader van de realisatie van het Kluzendok.

Als reactie op deze plannen heeft minister De Batselier in april 1993 aan OVAM de opdracht gegeven een bijkomend onderzoek te verrichten over mogelijke uitloging naar bodem en grondwater en dit in voorbereiding van een eindadvies/

Pas wanneer deze eindresultaten bekend zijn, zou een beslissing genomen worden over de aard van de sanering.

1. Werd er reeds een beslissing genomen inzake de timing en de vorm van de sanering van het Floridiennestort ?
2. Is er een aparte behandeling van het giftige afval, het niet-giftige afval en het inerte afvalmateriaal ?
3. Zijn de huidige voorstellen in overeenstemming met het eindadvies van OVAM ?
4. Wie zal instaan voor de financiering van deze saneringsoperatie ?

**Vraag nr. 37
van 9 november 1994
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE**

N 460 Haaltert-Terjoden – Aanleg fietspaden

Is de aanbesteding van bovengenoemde werken inderdaad gebeurd in de afgelopen maand oktober, zoals gepland was in het fysisch programma 1994 ?

Wanneer beginnen de werken en wanneer moeten ze voltooid zijn ?

Is het niet raadzaam de desbetreffende plannen op voorhand ter inzage te leggen ?

**Vraag nr. 38
van 9 november 1994
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE**

Gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem – Gedeeltelijke herziening

In haar persmededeling van 19 oktober 1994 zegt de Vlaamse regering dat zij, op voorstel van de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening Kelchtermans, het gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem gedeeltelijk in herziening heeft gesteld.

Over welke infrastructuurwerken gaat het hier ?

Welke zijn de tracés die opgenomen zijn in het driejarig programma van het bestuur der Wegen ?

Over welke tracés bestaat discussie ?

Vraag nr. 41
van 14 november 1994
van de heer J. DE MOL

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 20
 van 14 november 1994
 van de heer J. De Mol
 Blz. 156.

Vraag nr. 42
van 14 november 1994
van de heer J. VAN EETVELT

Kruising A 12 (richting Brussel) en N 16 (Mechelen-Temse-Sint-Niklaas) – Fileprobleem

Tijdens de piekuren ontstaan er steeds langere files op de A12 ter hoogte van de N16, richting Brussel. Niet alleen is de uitrit tijdens deze uren steeds overvol, ook op de A12 zelf schuift het verkeer dat de A12 wil verlaten ter hoogte van de N 16 langzaam aan.

1. Acht de minister een capaciteitsuitbreiding van de uitrit een oplossing, mede in het licht van de steeds groeiende verkeersdrukke ?
2. Zo ja, is dit probleem misschien reeds in studie bij de administratie ?
3. Indien de administratie de aangelegenheid bestudeert, is er dan reeds uitzicht op een opname van het dossier in het rollend driejarenprogramma ?

Vraag nr. 43
van 14 november 1994
van de heer J. VAN EETVELT

Beloofde groene golf op de N 16 – Stand van zaken

Enkele jaren geleden zegde de toenmalige Vlaamse minister van Openbare Werken en Verkeer toe om op de N16 een groene golf van verkeerslichten te installeren, zodat het autoverkeer er met een relatief matige en veilige snelheid een vlotte doorstroming zou krijgen.

1. Wordt deze zaak nog of reeds bestudeerd door de administratie ?
2. Zo ja, hoever is het dossier dan gevorderd ? Is er enig uitzicht op een administratieve afwerking van het dossier ? Zo ja, wanneer mag de realisatie van dit bijzonder nuttige project dan verwacht worden ?

Vraag nr. 44
van 17 november 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Instorting kaaimuur Brugsevaart te Gent – Herstelling

Aan de Brugsevaart ter hoogte van de Palingshuizen te Gent is een kaaimuur samen met een deel van de weg ingestort. Als gevolg daarvan is de rijweg en zijn

heel wat parkeerplaatsen onbruikbaar. Dit veroorzaakt een grote verkeersoverlast op de belangrijke verkeersader Gent-Eeklo, maar brengt ook ernstige schade toe aan de aldaar gevestigde talrijke handelaars door gebrek aan parkeermogelijkheid voor de klanten. Deze toestand houdt intussen al meer dan een jaar aan.

Wat is de oorzaak van het instorten van deze kaaimuur ? Bestaat geen gevaar dat andere kaaimuren in de buurt hetzelfde lot ondergaan ? Tegen welke datum is het herstel en het opnieuw in gebruik nemen van de volledige rijweg met parkeerplaatsen aan de Palingshuizen gepland ? Wat zijn de knelpunten die oorzaak zijn van vertraging bij de uitvoeringswerken ? Op hoeveel werden de herstellingswerken begroot ? Werden tot op heden vorderingen tot schadevergoeding ingediend door aanpalende handelaars ?

Vraag nr. 46
van 18 november 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Vangrails E 17-E 40 – Vernieuwing

Helaas zijn er geregeld zware ongevallen te betreuren op onze autowegen, i.c. E 17 en E 40. De slechte infrastructuur is vaak mede oorzaak, bijvoorbeeld de totaal onveilige bescherming van de middenberm in de vorm van oude vangrails.

In aansluiting op mijn parlementaire vraag nr. 30 van 10 november 1992 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 11 januari 1993) zou ik graag vernemen :

1. hoeveel heeft men de jongste 10 jaar, eventueel jaarlijks, geïnvesteerd in beschermingsinfrastructuur, zoals „new Jersey's”, langs respectievelijk de E 17 en E 40 en
2. hoeveel kilometer oude vangrails zijn er nog te vervangen door veilige types op de E 17, respectievelijk E 40, vooral voor de middenberm (lengte, aard oud en nieuw, kosten) ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 20
van 3 november 1994
van de heer M. OLIVIER

Vlag Vlaamse Gemeenschap, gemeenten en provincies – Afmetingen

Het decreet van november 1990 legde de vlag voor de Vlaamse Gemeenschap vast.

Voor de vlaggen van de provincies bestaat tot nog toe geen wettelijke regeling. De Vlaamse regering heeft ter zake een ontwerp van decreet ingediend. In dit ontwerp wordt ook melding gemaakt van de vlaggen voor de gemeenten.

De grootte van de diverse vlaggen werd in vernoemde regelingen evenwel niet opgenomen.

Veelal worden dan ook vlaggen van ongelijke grootte gehesen of wordt de vlag van de Vlaamse Gemeenschap niet gehesen.

Heeft de minister nog geen initiatieven genomen om ook de grootte van de vlag van de Vlaamse Gemeenschap enerzijds en van de gemeenten en de provincies anderzijds vast te leggen ?

Vraag nr. 24
van 18 november 1994
van de heer J. VALKENIERS

Greenpeace Belgium – Subsidies

De VZW Greenpeace geniet in België het voordeel van de fiscale aftrekbaarheid van giften hoger dan 1.000 frank gedaan aan deze organisatie en kan hiertoe zogenaamde fiscale attesten afleveren.

Dit voordeel wordt volgens het artikel 47 quinquies van het koninklijk besluit van 4 maart 1965 tot uitvoering van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (Belgisch Staatsblad van 30 april 1965), enkel toegekend mits naleving van een aantal voorwaarden. Een van deze voorwaarden is dat de betrokken organisatie wegens haar werkzaamheden door de staat of door een van de gemeenschappen gesubsidieerd wordt.

Wordt de VZW Greenpeace Belgium door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd en zo ja, wat is de grootte van het jaarlijks toegekende bedrag en op welke grond wordt deze subsidie toegekend ?

Vraag nr. 25
van 18 november 1994
van de heer G. ANNEMANS

BRTN, Zevende Dag – Journalistische repliek

In de uitzending van de Zevende Dag van 6 november 1994 heeft de heer Brusselmans gemeend zich te moeten uitlaten over de Paus, zelfs technisch gesproken hoe dan ook een buitenlands staatshoofd.

Hij betreurde dat de man zijn nek nog niet had gebroken.

Deze uitspraken werden door geen van de aanwezige en verantwoordelijke journalisten rechtgezet of tegengesproken.

Werden er maatregelen genomen om dergelijke incidenten in de toekomst te vermijden en om de journalisten op het hart te drukken dat dit soort aanvallen minstens een repliek of een rechtzetting vereist ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 7
van 3 november 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Openbaar vervoer De Lijn – Gegevens

Het openbaar vervoer, inzonderheid hetgeen door De Lijn wordt verzorgd, is terecht in ontwikkeling.

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. het aantal voertuigkilometers op jaarbasis, ondermeer in 1993 ;
2. de gemiddelde bezettingsgraad per voertuig/km, respectievelijk de procentuele benuttingsgraad van de voertuigen (reizigers in procent van aantal zit-, eventueel staanplaatsen per voertuig) ;
3. categorieën gebruikers (schoolgaanden, abonnementen, enz.) van De Lijn ;
4. dezelfde gegevens, mutatis mutandis voor vraagafhankelijk vervoer, eventueel in specifieke vervoersgebieden.

Vraag nr. 8
van 9 november 1994
van de heer J. DE MOL

Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Transfer van milieuvriendelijke technologie

In hoofdstuk 34 van de Agenda 21 staat de transfer van milieuvriendelijke technologie centraal. Hiermee wordt technologie bedoeld die minder verontreinigt, hulpbronnen efficiënter gebruikt, afval en eindprodukten meer recycleert en overblijvend afval meer aanvaardbaar behandelt. Overdracht van dergelijke technologie wordt mogelijk geacht via samenwerkingsverbanden tussen ondernemingen, onderzoeksinstituten en de overheden van zowel ontwikkelde als ontwikkelingslanden. Het bedrijfsleven kan een belangrijke rol spelen inzake een betere toegang tot technologie voor ontwikkelingslanden, via het aangaan van jointventures. Ook kan technologie worden overgedragen als onderdeel van ontwikkelingssamenwerking. Als minister van Buitenlandse Handel behoort de omzetting van de doelstellingen van dit hoofdstuk ook tot uw bevoegdheden.

Graag vernam ik antwoord op de vraag welke concrete maatregelen door de minister reeds werden genomen om de doelstellingen van hoofdstuk 34 van de Agenda 21 naar zijn beleidsterrein te vertalen.

Vraag nr. 9
van 14 november 1994
van de heer J. DE MOL

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 20
van 14 november 1994
van de heer J. De Mol
Blz. 156.

Vraag nr. 10
van 17 november 1994
van de heer F. VERMEIREN

Verkeersproblematiek – Rol van de Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde

De verkeersproblematiek wint nog voortdurend aan betekenis. Zowel in de steden als op het platteland zien de autobestuurders zich in toenemende mate geconfronteerd met de problemen van de grote verkeersdrukte die zich jaar na jaar meer doet gevoelen.

De rol die de Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde daarbij speelt kan moeilijk worden miskend. Door de organisatie van hoorzittingen over de toenemende verkeersonveiligheid, waaraan deze vereniging deelneemt samen met delegaties van de Belgische Federatie voor Aannemers van Wegenwerken en van de Rijkswacht, wordt een belangrijke bijdrage geleverd in het bewustwordingsproces bij de automobilisten.

De gemeenten die ruim 90 percent beheren van het Vlaamse wegennet – waarop 45 percent van de verkeersslachtoffers vallen – zijn nauw betrokken bij de werking van voormelde Stichting.

In dit verband vernam ik graag in welke mate de Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde wordt betrokken bij de campagnes die worden opgezet door het Vlaams departement voor Verkeer, en meer bepaald welke tussenkomsten er reeds hebben plaatsgevonden.

Welke is de rol die aan de Stichting wordt toebedeeld door het Vlaams departement van Verkeer ?

Vraag nr. 11
van 18 november 1994
van de heer H. BROUNS

Maastricht Airport – Hinder

Zopas keurde de Nederlandse tweede kamer de nieuwe oost-west-baan in Maastricht Airport (vliegveld Beek in de nabijheid van Lanaken) goed. Aan de goedkeuring zijn een aantal voorwaarden verbonden om de geluidshinder, veroorzaakt door deze nieuwe verbinding, tot het geringste te beperken aan Nederlandse

kant. Deze verbinding zal er echter voor zorgen dat er een groot aantal vliegtuigen over Lanaken zullen vliegen zodat er ook aan Belgische kant de nodige geluids- en andere hinder zal zijn.

1. Is de minister op de hoogte van de maatregelen die men aan Nederlandse kant zal nemen om de geluids- en andere hinder die veroorzaakt zal worden door de nieuwe oost-west-baan, te beperken ?
2. Wat zal de minister ondernemen om ook aan Belgische kant deze hinder zoveel mogelijk te beperken ?
3. Heeft de minister al contacten gehad met zijn Nederlandse collega om een grensoverschrijdende oplossing te vinden voor dit probleem ?

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 4
van 14 november 1994
van de heer J. DE MOL

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 20
van 14 november 1994
van de heer J. De Mol
Blz. 156.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 9
van 9 november 1994
van de heer J. DE ROO

Bejaardenbeleid – Opvangmogelijkheden in het arrondissement Gent-Eeklo

Het aandeel van de ouderen in onze bevolking groeit. Dit fenomeen van vergrijzing is een belangrijk gegeven voor het toekomstig ouderenbeleid.

1. Hoeveel bejaarden zijn er in het arrondissement Gent-Eeklo ?
2. Hoeveel voorzieningen bestaan er momenteel inzake opvang van bejaarden in het arrondissement Gent-Eeklo, met name a) hoeveel rusthuizen met het aantal woongelegenheden b) hoeveel serviceflats met het aantal woongelegenheden ?
3. Welke bijkomende voorzieningen voor bejaarden worden gepland of zijn in realisatie en hoeveel bijkomende wooneenheden zal dit opleveren in het arrondissement Gent-Eeklo ?

4. Welke van deze bijkomende voorzieningen zullen met subsidiëring worden gerealiseerd in het arrondissement Gent-Eeklo ?

Vraag nr. 10
van 14 november 1994
van de heer J. DE MOL

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 20
van 14 november 1994
van de heer J. De Mol
Blz. 156.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
133	23.08.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sociale verdringing van autochtone bevolking in Noorderkempen en kuststreek – Maatregelen</i>	167
141	08.09.1994	H. Van Dienderen	<i>Vergunningsplichtige ondernemingen – Subsidies</i>	168
153	14.10.1994	G. Annemans	<i>Waalse autobussendossier – Gebrek aan reactie</i>	169
5	27.10.1994	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Vlaams Impulsprogramma Energie- Technologie – Financiering onderzoek</i>	169
7	28.10.1994	F. Ghesquière	<i>Ondersteuning van Vlaamse Zeevisserij en Aquicultuur – Stand van zaken</i>	170
9	04.11.1994	G. Antbuenis	<i>Expansiesteun – Uitsluiting van bepaalde sectoren</i>	171
10	09.11.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Rol van het zakenleven en de industrie i.c. KMO</i>	171
11	09.11.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Financiering</i>	151
12	0	09.11.1994	J. De Mol <i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Transfer van milieuvriendelijke technologie</i>	189
13	0	09.11.1994	J. De Mol <i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Rol van het zakenleven en de industrie</i>	190
14	0	09.11.1994	J. DeMol <i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Coördinatie tussen wetenschap en technologie</i>	190
15	0	09.11.1994	J. De Mol <i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Technologisch aspectonderzoek</i>	190
16	0	14.11.1994	J. De Mol <i>Vertaling actieprogramma's Agenda 21 – Middelen, besteding, bestemming</i>	191
17	0	14.11.1994	J. De Meyer <i>Faillissementen in het arrondissement Sint-Niklaas-Dendermonde – Gegevens</i>	191
18	16.11.1994	H. Olaerts	<i>Rekeningenstaat van pararegionale instellingen – Laattijdige indiening</i>	151
19	0	17.11.1994	M. De Meyer <i>Doelgroepenbeleid – Stand van zaken</i>	191
20	0	17.11.1994	L. Barbé <i>Investeringsmaatschappijen – Controle Rekenhof</i>	191
21	17.11.1994	L. Barbé	<i>Aanleg van hoogspanningslijnen – Besluiten van de werkgroep ad hoc</i>	151
22	17.11.1994	J. De Roo	<i>Vlaams Interuniversitair Instituut voor de Biotechnologie – Oprichting en opdracht</i>	152
23	0	17.11.1994	H. Olaerts <i>Limburg – Grondstoffenbeheer</i>	192
24	0	17.11.1994	H. Olaerts <i>Investeringsmaatschappijen – Controle Rekenhof</i>	192
25	0	18.11.1994	H. Olaerts <i>KS-enveloppe – Afwikkeling</i>	192

26	o	18.11.1994	H. Olaerts	<i>Steenkoolwinning in Limburg – Concessies</i>	192
34		01.12.1994	J. De Bremaeker	<i>NV Zeekanaal – Commerciële inslag via de vennootschapsstructuur</i>	152

N. DE BATSELIER, Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

16		08.11.1994	V. Dua	<i>Floridiennestort Gentse kanaalzone – Stand van zaken</i>	153
17		09.11.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Milieudozen in Voeren – Verspreiding huysen</i>	154
18		09.11.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Rol van het zakenleven en de industrie</i>	154
19		09.11.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Rol van de landbouwers</i>	155
20		14.11.1994	J. De Mol	<i>Vertaling actieprogramma's Agenda 21 – Middelen, besteding, bestemming</i>	156
21		14.11.1994	L. Barbé	<i>Ozonactieplan – Stand van zaken</i>	156
22		14.11.1994	M. Vogels	<i>Nieuw benzinstation in Ekeren – Overlast en veiligheid</i>	157
25		18.11.1994	H. Olaerts	<i>Smeerpipj Genk-Antwerpen – Stand van het dossier</i>	158
26		18.11.1994	D. Vanpoucke	<i>Huisvestingspremie voor het kopen, bouwen of saneren van een woning – Supplement voor het slopen</i>	158
35		24.11.1994	L. Barbé	<i>Departement Leefmilieu en Infrastructuur – Delegatie van bevoegdheden aan ambtenaren</i>	159
47		01.12.1994	J. De Bremaeker	<i>Bouwnijverheid – Ontduiking van RSZ</i>	159

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

353		29.08.1994	H. Suykerbuyk	<i>N 14 te Viersel – Omlegging</i>	172
359		09.09.1994	P. Van Grember	<i>Adinkerke-Dijk – Verkeersveiligheid</i>	173
360		15.09.1994	P. Van Grember	<i>Ring rond Antwerpen – Knelpunten</i>	174
361		22.09.1994	J. De Roo	<i>Herstel of aanleg wegen – Gebruik nieuw type asfalt</i>	175
362		22.09.1994	J. De Roo	<i>N 9 Maldegem – Veiligheid fietspaden</i>	175
363		22.09.1994	A. Verimden	<i>Aarschot, Diestsesteenweg – Restauratie molenhuis en aanleg fietspad</i>	175
364		22.09.1994	A. Verlinden	<i>Aarschot, Lierssesteenweg – Maatregelen inzake verkeersdoorstroming en toenemend vrachtverkeer</i>	176
369		29.09.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Herinrichting Leuvensesteenweg Mechelen – Afierkingstermijn en gevolgen voor plaatselijke middenstand</i>	176
6		21.10.1994	W. Goossens	<i>Zwerfvuil – Sensibiliseringscampagne</i>	177
8		24.10.1994	M. Maertens	<i>Bestemming militaire domeinen Zedelgem en Lombardsijde – Stand van zaken</i>	177

12		28.10.1994	D. Ramoudt	<i>Kustweg Oostende-Middelkerke – Verkeersveiligheid</i>	178
13		28.10.1994	W. Goossens	<i>Verlichting autosnelwegen – Kosten</i>	178
16		03.11.1994	R. Van Hooland	<i>N 42 tussen Oombergen en Wetteren – Aanleg rijvak 3 en 4</i>	179
18	0	03.11.1994	P. Breyue	<i>N 8 Ieper-Veurne – Verkeersveiligheid</i>	192
19	0	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N 406 te Dendermonde</i>	193
20	0	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N 462 te Massemen</i>	193
21	0	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N 70 te Beveren</i>	193
22	0	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N 449 te Laarne</i>	193
23	0	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N 485 te Haasdonk-Beveren</i>	193
24	0	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N 47 te Sint-Gillis-Dendermonde</i>	193
25	0	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N 9 te Kwatrecht</i>	193
26	0	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N 467 te Uitbergen-Overmere</i>	194
27	0	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – E 40/N 42 te Wetteren</i>	194
28	0	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – Arrondissement Sint-Niklaas</i>	194
29	0	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – Arrondissement Dendermonde</i>	194
30	0	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – Kruispunt Hoogkamerstraat te Temse</i>	194
31	0	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N 47 te Lokeren</i>	194
32	0	09.11.1994	J. De Mol	<i>Fysisch programma Wegeninfrastructuur – N 70 te Beveren</i>	194
33		04. II. 1994	R. Van Hooland	<i>Campagne tegen zwerfvuil – Resultaten</i>	179
34	0	08.11.1994	V. Dua	<i>Blaisantvest Gent – Verkeersveiligheid</i>	195
35	0	08.11.1994	V. Dua	<i>Floridiennestort Gentse kanaalzone – Stand van zaken</i>	195
36		08.11.1994	V. Dua	<i>Gewestplan Gentse kanaalzone – Instandhouding woonzone Doornzeelsestraat</i>	180
37	0	09. II. 1994	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>N 460 Haaltert- Terjoden – Aanleg fietspaden</i>	195
38	0	09. II. 1994	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem – Gedeeltelijke herziening</i>	195
40		09. II. 1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verkoop kasteel d'Urse1 – Behaalde prijs</i>	181
41	0	14.11.1994	J. De Mol	<i>Vertaling actieprogramma's Agenda 21 – Middelen, besteding, bestemming</i>	196
42	0	14.11.1994	J. Van Eetvelt	<i>Kruising A 12 (richting Brussel) en N 16 (Mechelen-Temse-Sint-Niklaas) – Fileprobleem</i>	196
43	0	14.11.1994	J. Van Eetvelt	<i>Beloofde groene golf op de N 16 – Stand van zaken</i>	196
44	0	17. II. 1994	B. Vandendries-	<i>Instorting kaaimuur Brugsevaart te Gent – Herstelling</i>	196

46	0	18.11.1994	R. Van Hooland <i>Vanrails E 17-E 40 – Vernieuwing</i>	196
47		18. 11. 1994	E. Van Vaeren-bergh <i>Politiebevoegdheid inzake sluikstorten – Resultaten</i>	181
64		25.11.1994	F. De Man <i>De Zenne in Grimbergen-Vilvoorde-Zemst – Reukhinder</i>	160

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

3		20.10.1994	F. Van den Eyn-de <i>BRTN-medewerker – Politieke discretie</i>	182
5		20.10.1994	F. Van den Eyn-de <i>BRTN-klankenarchief – CD's over tweede wereldoorlog</i>	182
11		24.10.1994	H. Olaerts <i>Subsidiëring podiumkunsten – Achteruitstelling Limburg</i>	182
12		24.10.1994	H. Olaerts <i>Adviesorganen sociaal-cultureel werk en kunst – Evenwichtige provinciale spreiding van de leden</i>	185
13		24.10.1994	H. Olaerts <i>Subsidiëring culturele manifestaties – Achteruitstelling Limburg</i>	186
17		28.10.1994	E. Van Vaeren-bergh <i>Erkende jeugddiensten – Geografische spreiding van de activiteiten</i>	186
19		28.10.1994	F. Vermeiren <i>Gemeentelijke subsidies voor culturele verenigingen – Objectieve toekenning</i>	187
20	0	03.11.1994	M. Olivier <i>Vlag Vlaamse Gemeenschap, gemeenten en provincies – Afmetingen</i>	196
22		14.11.1994	J. De Mol <i>Vertaling actieprogramma's Agenda 21 – Middelen, besteding, beming</i>	160
23		18.11.1994	E. Van Vaeren-bergh <i>Erkenning jeugdbewegingen – Criteria voor nader toezicht</i>	160
24	0	18.11.1994	J. Valkeniers <i>Greenpeace Belgium – Subsidies</i>	197
25	0	18.11.1994	G. Annemans <i>BRTN, Zevende Dag – Journalistische repliek</i>	197
28		24.11.1994	J. Valkeniers <i>Greenpeace Belgium – Subsidies</i>	160
31		25.11.1994	F. Van den Eyn-de <i>Promotiefilmpje multiculturele samenwerking – Verantwoording</i>	161

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

21		18.11.1994	G. Annemans <i>Universiteit Diepenbeek – Engelstalige cursus fysiologie</i>	161
22		18.11.1994	J. Taylor <i>Onderwijsinspectie – Controle inzake vakanties en vrije dagen</i>	162
39		01.12.1994	J. De Bremaeker <i>Bouwnijverheid – Ontduiking RSZ</i>	162
42		02.12.1994	H. Marsoul <i>Ziekenhuisscholen – Discriminatie mentaal gehandicapten</i>	163
43		02.12.1994	H. Marsonl <i>Ziekenhuisscholen – Lesurenpakket</i>	163
44		02.12.1994	H. Marsoul <i>Ziekenhuisscholen – Omkadering</i>	163

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

154		13.10.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Studie IJzeren Rijn-verbinding – Stand van zaken</i>	187
5		28.10.1994	F. Ghesquière	<i>Luchthaven van Oostende – Werken naar aanleiding van de inwerkingtreding van de Schengenovereenkomst</i>	188
7	0	03.11.1994	R. Van Hooland	<i>Openbaar vervoer De Lijn – Gegevens</i>	197
8	o	09.11.1994	J. De Mol	<i>Vertaling Agenda 21 van Unced-conferentie – Transfer van milieuvriendelijke technologie</i>	197
9	0	14.11.1994	J. De Mol	<i>Vertaling actieprogramma's Agenda 21 – Middelen, besteding, bestemming</i>	198
10	0	17.11.1994	F. Vermeiren	<i>Verkeersproblematiek – Rol van de Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde</i>	198
11	0	18.11.1994	H. Brouns	<i>Maastricht Airport – Hinder</i>	198
16		24.11.1994	L. Steenwegen	<i>Gordaelmolen Tervuren – Znstandhoudingswerken</i>	164

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

4	0	14.11.1994	J. De Mol	<i>Vertaling actieprogramma's Agenda 22 – Middelen, besteding, bestemming</i>	198
5		18.11.1994	R. Deswaene	<i>Medisch schooltoezicht – Situatie van de maatschappelijk assistent</i>	164
6		24.11.1994	L. Barbé	<i>Gezondheidsinspectie – Organisatie van de Vlarem-taken</i>	165
7		25.11.1994	J. Caudron	<i>Mediacampagne „Zet 'm op, deel II" – Keuze van TV-zenders</i>	166
9		25.11.1994	G. Annemans	<i>Instituut voor Tropische Geneeskunde – AZDSISOA-seminarie van 13 oktober 1994</i>	166

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

7		04.11.1994	M. De Meyer	<i>OCMW-rusthuizen – Beslag met terugwerkende kracht op Duits pensioen van residenten</i>	188
8		09. 11. 1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nederlandstalige kinderopvang in Brussel – Problemen</i>	189
9	0	09.11.1994	J. De Roo	<i>Bejaardenbeleid – Opvangmogelijkheden in het arrondissement Gent- Eeklo</i>	198
10	0	14.11.1994	J. De Mol	<i>Vertaling actieprogramma's Agenda 21 – Middelen, besteding, bestemming</i>	199